

KRONIKA FOTBALU A TĚLOVÝCHOVY V HLUKU

Antonín Zlínský

Úvodní slovo

Tato kronika je věnována Všem občanům v Hluku, protože za 75 let fotbalu v Hluku se na činnosti podílelo mnoho občanů, kteří se prezentovali nejen tím, že fotbal hráli ale byla zde řada funkcionářů a také početné množství diváků. Myslím si, že Hluk si tuto kroniku zaslouží, protože znát historii, ať je to v kultuře, sportu nebo i v dalších činnostech, které ovlivňovali život ve městě je i pro budoucnost velký vklad. Kdo nezná historii je ochuzen o mnoho událostí ze života našich blízkých lidí. Každého určitě potěší, když si přečte o tom, jak a co vlastně dělali naši dědové a pradědové ve svém volném čase. Každý Hlučan si určitě v kronice najde někoho, kdo byl z rodiny nebo známý.

Dát dohromady trošku ucelený obraz z historie fotbalu v Hluku (v kronice však nejde jenom o fotbal), chtělo trochu chuti, trpělivosti a hlavně vůli dotáhnout všechno do konce. V minulosti nebyly takové možnosti záznamu, jako je dnes. Řada věcí se sice dochovala ale kdyby nebylo vzpomínek starších lidí a také jejich zájmu něco zachovat pro budoucí pokolení, velmi těžko bychom v dnešní době něco dokázali shromáždit. Vycházel jsem z Kroniky hlucké tělovýchovy, kterou sepsal p. Mitáček v roce 1975 a byla vydána u příležitosti 55 let tělovýchovy v Hluku. Při hledání dalších dokumentů jsem obešel další občany, kteří si tuto dobu pamatují, někdy však už z vyprávění svých blízkých lidí. Spolupracoval jsem s fotbalisty a funkcionáři jednotlivých generací. Proto jsou součástí knihy i jejich pohledy na dobu, ve které oni hrávali fotbal.

Dále jsem použil materiály, které byly nalezeny na sportovní hale a já sám si pamatuji fotbal v Hluku od roku 1966 (40 let). Posledních 15 let jsem pracoval jako sekretář FO a do roku 2003 jako člen STK na StFŽ v Uh. Hradišti. Každá generace se o fotbal starala dle svých možností. Když si odmyslím těžké začátky, tak úspěšná byla doba let padesátých, kdy se budovalo hřiště v Kaštanci. Tady byla neocenitelná pomoc závodu Autopal, který byl hlavním garantem celé této činnosti. Autopal hrál však klíčovou roli v dalších letech ať to bylo v tělovýchově nebo v kultuře.

Po roce 1960 a dokončení hřiště v Kaštanci přichází první vrchol hlucké kopané. Velmi dobří funkcionáři, kteří měli i politickou podporu dokázali dostat hlucký fotbal do KP jihomoravského kraje, kde z pohledu naší doby hrála velmi úspěšná mužstva. O fotbal v Hluku byl zájem i mezi fandý a derby utkání s Vlčnovem, Dol. Němčím, Uh. Brodem., O.N. Vsí, Uh. Ostrohem a Kunovicemi plnila hlediště všech těchto stadionů. Samozřejmě k tomu přispěla i šikovnost a chuť tehdejších hluckých bohatýrů. Vyústěním tohoto úspěšného období bylo pak postavení Sportovní haly, která zviditelnila Hluk v celé tehdejší Československé republice a díky stolnímu tenisu i v zahraničí. A u toho všeho byli hybnou pákou funkcionáři,

kteří se rekrutovali hlavně z tehdejšího n.p. Autopal. Autopal si byl vědom své pozice v Hluku a proto tyto činnosti umožňoval a podporoval.

Významnou roli ve fotbale i v ostatních sportech hráli však také MUDr. Veselý, který pracoval jako předseda jak v TJ, tak i ve fotbale. Po MUDr. Veselém převzal štafetu Ota Konečný, který se jako předseda TJ Spartak nejvíce zasloužil o vybudování sportovní haly. Po Otovi Konečném přišel Dr. Botek, který funkci předsedy TJ Spartak vykonává až do dnešní doby.

Úspěšnou dobu 70 let ukončila paradoxně výstavba sportovní haly. Došlo zbytečně k podezírání tehdejších funkcionářů z nečestného jednání a tím k útlumu činnosti. Kdyby se tehdy nenašlo pár nadšenců, možná bychom byli na úrovni sousedního Vlčnova, kde kdysi divizní mužstvo se v sezoně 2005-2006 trápilo ve III. třídě a sestupu do základní třídy uniklo na poslední chvíli. Rok 2006 je pro činnost celé TJ rozhodující. Už od začátku roku se uvažovalo o převodu majetku a sportovní haly pod Městský úřad. Samostatnou činností, bez dotací nelze sportovní halu a tým i celý sport v Hluku provozovat.

V I. pololetí to zatím nevyšlo a proto se očekává převod od roku 2007. Pro fotbal to bude nutnost, protože systém, kterým byl fotbal řízen už neměl nádeje pro další období. Předseda Dr. Botek byl zaneprázdněn svojí prací na Gymnásiu v Uh.Hradišti a sekretář Pavel Křivák náhle onemocněl těsně před skončením jarní sezony. A protože další nějací výkonní pracovníci ve fotbale nebyli, zůstal fotbal trochu jako sirotek. Pro podzim a do dalších let je potřeba najít alternativu oproti dosavadnímu řízení fotbalu, protože pouze dvěma činnými pracovníky fotbal nelze dělat. V letní přestávce se vzdal funkce i předseda fotbalového oddílu Dr. Botek a tak veškerá činnost zůstala na Pavlovi Křivákovi. Tento stav však nebyl pro další vývoj příznivý, protože dalo mnoho úsilí, aby se daly dohromady jak mužstva dorostu, tak i žáků. Od obou mužstev odešli trenéři i vedoucí. Nakonec se vše podařilo dát dohromady a všechna mužstva svoji soutěž začala. Je zde však velké varování do příštího období, protože podobné řízení by mohlo být pro fotbalový oddíl tragické.

Od roku 1990 až do dnešní doby je vůbec nejúspěšnější období fotbalu v Hluku. Měli bychom si toho vážit a pokračovat v nastoupené cestě. Musí však nastoupit nová generace lidí, kteří by tuto úspěšnou štafetu převzali. Pro fotbal by se měli angažovat hlavně bývalí fotbalisté, aby své umění úspěšně předali další generaci. V roce 2006 už není taková situace a euforie, jaká byla po roce 1989. V tehdejší době se sešli lidé, kteří měli chuť pozvednout úroveň fotbalu v Hluku. Tehdy se pracovalo dobře s mládeží a bylo dobře, že se v předešlých letech narodily děcka, které byly talentované a o fotbal měly zájem. Z toho se těžilo hlavně po roce 2000. Je třeba znovu navázat na tuto dobu, protože až se ztratí dobrý základ a systém, přijde krize. Nemusíme chodit daleko, stačí se vrátit do 80. let minulého století. 10 let trvalo než se hlucký fotbal vrátil tam, kam patří!

Kapitola I. Založení Sportovního klubu

Československá kopaná zaznamenala již v období po I. světové válce, pozoruhodných úspěchů. Byly to zejména pražské kluby Sparta a Slávia, které již tenkrát reprezentovaly naši republiku a z těchto mužstev se také tvořilo národní mužstvo. Začaly se zveřejňovat sportovní rubriky a někteří hluční dělníci a studenti, kteří dojížděli za prací, viděli hrát fotbal na vlastní oči. Fotbal se stal populární a přitažlivý hlavně pro mladé lidi. Na volných prostranstvích honili kluci balon ač neznali žádné pravidla. Byl to balon malý či habáň. Na opravdový kopací míč nemohlo být v té době žádné pomyšlení, neboť jeho cena se pohybovala okolo 50 Kč, což bylo na tu dobu velký peníz. V Sokole byl velký balon, ale kopat mohli jen cvičenci Sokola, kteří platili příspěvky. Teprve v zimě roku 1931 se sešlo několik nadšenců k poradě, jak založit fotbalový Sportovní klub. Byly to různé představy i názory, jak zbudovat hřiště a jak získat peníze na nejnужnější výzbroj. Dále se hledaly typy osob mající vážnost a respekt, které by mohly být garantem nového spolku. Padl typ na občana Františka Hanáčka, který se v tuto dobu vrátil z Ameriky a měl pokrokové názory. Navštívili ho aktivisté Antonín Pospíšek, Josef Podlas a Jan Šimek. Pan Hanáček přiznal, že fotbal viděl jednou v životě, přesto slíbil podporu i aktivní účast. V únoru 1932 byla svolána veřejná schůze do hostince U Šumpolců (v pronájmu zde byl hostinský pan Mitáček). A toto byla vlastně ustavující schůze Sportovního klubu.

předseda	Hanáček František
místopředseda a pokladník	Míšek Jan
zapisovatel	Dufka Jan
jednatel	Uherka Jan

Zápis z této schůze se nám nezachoval.

U kolébky tohoto klubu, jehož náplní byla pouze kopaná stáli: Pospíšek Antonín, Turčinek František, Podlas Josef, Šimek Jan, Kašpara Tomáš, Štefaník Matouš, Šimčík František, Hráček František. bratři Lekešové, Krpal Jakub, Machálek Cyril, Podlášek František, Mitáček Antonín, Bachan Vavřín, Prajza Antonín, Šimčík Jan, Huspenina František, Pospíšek Štěpán, Bachánek František, Krpal Josef a.j.

Prvními hráči byli: Dufka Jan, Mitáček Antonín, Pančík Jan, Huspenina František, Turčinek František a Antonín, Trojek Josef, Kremr Antonín, Bobek Martin, Turčinek Jan, Hanáček František, Matyáš Josef, Kašpara Antonín, Prajza Matouš, Kremr Ladislav, Pokorný Jaroslav, Dufka Matěj, Svadbík František, Janča

František, Pospíšek Vavřin, Svadbík Jan, Kupec František, Daniel František, Hronek Frant. a.j.

Získávání hřiště.

Prvním hřištěm byl obecní pozemek za hasičským skladištěm. Byl to svah v zastavěné ulici, neodpovídající ani těm minimálním požadavkům. Konaly se tu vlastně jen tréninky a postavena byla pouze jedna branka. V okolních chalupách řinčela skla a balon se často ocitl ve světnici, za doprovodu šťavnatých průpovědek a nebo byl vyhozen z okna propíchnutý nožem. První přátelská utkání se proto konala na cizích hřištích. Jako vůbec první bylo utkání v Havřicích proti místnímu S.K.. Hřiště bylo po lijáku řádně rozmoklé, funkcionáři domácího klubu ve snaze vylepšit terén přivezli na hřiště fůru plev, které lopatami rozahazovali po kalužích. Naši hráli tentokrát ve svých civilních šatech a plevy si přivezli až domů. Prohráli jsme 2:1. Druhý zápas sehráli naši hráči na Velehradě. Naši nastoupili již v kopačkách a dresech. Tyto starší rekvizity byly získány darem od tehdejšího S.K. Baťa Zlín. Stalo se tak na požádání zaměstnanců. Kopačky opravil zdarma obuvník Hanáček Antonín, dresy poopravily manželky funkcionářů. Druhý zápas na Velehradě jsme vyhráli 2:1. Podle vyprávění pamětníků, přijeli jsme na Velehrad s takovým elánem a sebevědomím, jenž nám dodávaly kopačky a dresy, že nebylo pochyb o našem vítězství. Ve dvě hodiny odpoledne jsme již byli nastoupeni na hřišti, avšak až na nějakého diváka nebyl zde žádný domácí hráč. Vysvětlení přišlo později. Muselo se čekat, až přijdou domácí hráči z požeňnání. Třetí zápas byl sehrán ve Vlčnově s místním AFK, výsledek není znám.

Hřiště ve Šraňcích.

Jako nejvhodnější pozemek pro hřiště, byl označován obecní prostor v Kaštanci. Zde však bylo zahradnictví a obecní rada odmítla o uvolnění vůbec jednat. Jako další vhodné místo bylo označeno pole velkostatku ve Šraňcích. Výbor vznesl požadavek na majitele statku p. Egona Penka o pronájem tohoto pozemku. Jmenovaný měl však výhrady, neboť měl obavy, že mu bude činěna škoda na přilehlých pozemcích a měl také nedůvěru k nově založenému spolku. Došlo však k dohodě k pronájmu 4 mír pole. Pronájem započal po žních roku 1932, po sklizni úrody. Pozemek vyhovoval svými rozměry i pěknou polohou. K pojmu hřiště však toho hodně scházelo. Začalo se s úpravami, což představovalo hodně ruční práce. Tehdejší mechanizační prostředky (brány a válec) zázraky neudělaly. Drny po kukuřici se ještě dlouho vyvalovaly ze země, avšak elán a nadšení triumfovalo. Bylo potřeba řezivo k postavení branek a nejnútnejšího zařízení. O koupení řeziva nemohlo být ani řeči. Byl dluh, protože nájem za pozemek musel být zaplacen předem a na to se muselo vypůjčit. A tak se domluvil noční výlet do lesa, skoro až na Antonínek, kde byl tenkrát pěkný porost. Zanedlouho stály jak branky,

tak i nějaké lavice. První zápas v Hluku byl sehrán na podzim roku 1932 proti Ostrožské Lhotě, a my jsme vysoko vyhráli. Následovaly další zápasy doma i venku a začal se rýsovat hráčský kádr i kádr funkcionářů. Předseda klubu František Hanáček odjel brzy zpět do Ameriky a místopředseda Jan Míšek zemřel. A tak se klub ocitl určitou dobu bez vedení. Byl však zvolen druhý předseda a stál jim Tomáš Kašpara. S.K. Hluk byl přihlášen do Hameleho hanácké župy a byl zařazen do IV. třídy. Začalo se hrát mistrovsky a to představovalo tvrdé povinnosti, jednak organizační činnost ale hlavně tlačila finanční situace. Vypovídaly kopačky i dresy a čekalo placení nájemného. Doba, kdy byl S.K. založen, nebyla vůbec příznivá. Bylo období hospodářské krize a z toho průvodní velká nezaměstnanost. Doma pracovních příležitostí nebylo a tak většina hráčů i funkcionářů odjížděla za prací do vzdálených míst a ztrácel se tak kontakt s S.K.. Mnozí však byli doma a práci neměli žádnou. Návštěvy na utkáních byly malé a mnozí fanoušci smlouvali na vstupném. Funkcionáři často museli přistoupit i na poloviční vstupné, když viděli, že host více nemá. Mnozí často dopláceli na svůj klub z vlastní kapsy. Jakákoliv dotace či podpora od veřejných úřadů případně nějakých sponzorů nepřicházela v úvahu a proto byl klub odkázán pouzema výnosy z vlastní činnosti. Vedle těchto potíží bylo nutné překonávat i předsudky a konzervatismus občanů v této době. Mnozí rodiče si nepřáli, aby jejich synek hrál kopanou, zvláště když někdy přišel s roztrženými botami, následoval výprask či jiný trest. Občas přišel otec pro syna i na hřiště a syn-hráč musel utéci ze hřiště, třebaže se hrála teprve půlka zápasu. Nechtěl dostat výprask před zraky diváků.

V tehdejší silně nábožensky založené obci byli sportovci označováni za neznabohy, protože často místo kostela šli na hřiště. Na hřišti bylo živo již v sobotu odpoledne a celou neděli a proto není divu, že mladí chodili více na hřiště než do kostela. Jednou se však stalo něco nečekaného. Na hřiště přišel také místní pan kaplan. Mezi funkcionáři zavládla nervozita, neboť čekali, že by mohl pronést nějakou agitační řeč proti sportu či návštěvnosti hřiště. Nestalo se tak, naopak pan kaplan projevil zájem o kopanou a bavil se přátelsky s návštěvníky. Od této chvíle považovali sportovci svoji činnost za legalizovanou od farního úřadu a tím i od katolické veřejnosti. Kopaná se odbývala v prvních letech za velmi tvrdých podmínek. Šatna i klubovna byla dlouhou dobu ve dvoře u Svadbíků, v bývalé stáji, bez jakéhokoliv zařízení. K zápasům na cizí hřiště se často dojíždělo na kolech, jelikož na autobus nebyly peníze. Autodopravci, bratři Pospíškové či Jan Bartoň účtovali obyčejně jen spotřebu benzínu, ale i to bylo pro klub mnoho. Hostující mužstvo se převlékalo buď v autobuse, či přímo na hřišti. Po zápase se obě mužstva svorně umývala v potoku Okluky. Později byla šatna od Svadbíků převedena do některých z chalup poblíž hřiště (u Hanáčků, Pivnických, Prajzů). Přes tyto potíže klub zapustil kořeny, získal své příznivce a stal se tak součástí vyžití občanů v obci.

Hráčská základna.

První zápasy bylo naše mužstvo sestaveno pouze z domácích hráčů. Velmi ostré debaty se vždy vedly po prohraném zápase. Obecenstvo chtělo vidět pouze vítězství. Výbor klubu, ve snaze pozvednout úroveň hry a naše hráče něčemu přiučit, snažil se získat posily z venku. Jedním z prvních cizích hráčů byl Josef Omachlík, talentovaný fotbalista, odchovanec Slovácké Slávie. Tento borec předvedl výkony, které naše obecenstvo ještě nevidělo. Brzy se stal miláčkem obecenstva a ideálem všech hluckých kluků. Josef Omachlík se stal zanedlouho stabilním a dlouholetým hráčem tehdejšího prvoligového S.K. Prostějov. Pozdějšími našimi posilami ze Slovácké Slávie byli: Hlavička Josef, Burda, Čuba a jiní. Často nás posílili vojáci hradištské posádky.

Fotbalisté z Vídně v Hluku.

V roce 1933 se v Hluku objevilo několik návštěvníků z Vídně, odkud je vyhnala nezaměstnanost. Byli to vídeňští Češi, o čemž svědčí i jejich jména: Tonda Chyba, Juřík, Baleja, Jan Hansal (zvaný Hans), Hetzinger Karel atd. Na tehdejší poměry byli dobrými fotbalisty a hráli za nás několik zápasů. Naše hráče mnohemu naučili, praktikovali přízemní hru. V Hluku se však nemohli udržet pro nedostatek pracovních příležitostí. Pracovali určitý čas u sedláků či na nějaké stavbě a volný čas trávili na hřišti. Byli však nuceni z Hluku odejít. Jan Hansal (jeho matka pocházela z Hluku) zůstal v Uh. Ostrohu, kde byl po mnoho let vynikajícím hráčem tamní Viktorie. Protože měl však rakouské občanství musel za okupace do německé armády, což se mu stalo osudným. Padl na východní frontě, jeho rodina zůstala v Uh. Ostrohu. V Hluku vyrostli také dobří hráči, kteří však odešli hrát vyšší soutěže. Kožík Jara odešel do Karlových Varů, Ruda Borýsek do Gottwaldova (nyní je to opět Zlín) a později do Karlových Varů, Dufka Josef do Vítkovic, Říha Josef do Karviné.

Činnost oddílu v dalších letech.

V roce 1933 byl S.K. Hluk zařazen do IV. třídy Hameleho hanácké župy, kde setrval 4 roky. Poté postoupil do III. třídy, kde hrál až do roku 1939. Z celé této doby je zachováno dostatek fotografií, z nichž je vidět, že se dost střídali jak hráči tak funkcionáři. Písemného materiálu z tohoto období se však dochovalo velmi málo. V roce 1933 byl druhým předsedou Tomáš Kašpara a jako třetí byl František Hráček. V roce 1935-1939 předsedoval Jakub Krpal. Německá okupace a válka znamenala mimo jiných drastických opatření, také omezení sportovní a kulturní činnosti. Kopaná však zakázána nebyla. Pro nedostatek jiné zábavy stoupl zájem o fotbal a tím se zlepšily i návštěvy. Tím se také zlepšovala i finanční stránka klubu. Nastaly však potíže jiného druhu. Velká část funkcionářů i hráčů musela odejít na práce do Německa, Velké potíže byly se sehnáním sportovní výstroje. Pro sportovní zájezdy nebyly povoleny autobusy a tak se začalo znovu jezdit na kolech.

Rok 1940	předseda klubu	Antonín Mitáček
	místopředseda	Jakub Krpal
	zapisovatel	Matouš Prajza

Výbor: Pospíšek Antonín, Trýska, Podlas, Dostál, Žůr, Bachánek Frant., Šimčík Jan, Šimčík Fr., Míšek C.

V mužstvu v této době hráli tito hráči: Jan, Svadbík Jan, Svadbík Jaroslav, Svadbík Antonín, Hala Jan, Mitáček Frant., Dufka Matěj, Kožík Jaroslav, Mitáček Ant., Prajza Matouš. V tomto roce postoupilo naše mužstvo do I.b.třídy, kde hráli také kluby ze zlínského okolí. Proto nebylo možné jezdit na tyto zápasy na kole. (někdy však nebylo jiné východisko). V I.b třídě hráli tyto oddíly: ČSČK Uh. Brod, Prštné, Fryšták, Kudlov, Zlínské Paseky, Hluk, Spytiněv, Kunovice, St.Město, Jarošov, Příluky, Mařatice, Vlčnov.

Rok 1941	předseda	Kremr Antonín
	místopředseda	Trýska František
	zapisovatel	Prajza Matouš
	klubovní kapitán	Pospíšek Antonín

Výbor: Pospíšek Jan, Nemrava Matouš, Pospíšek Štěpán, Poledník Frant., Podlas Frant., Svadbík Jan, Borýsek Ruda st., Huspenina Frant., Žůr Jan, Mitáček Ant., Krpal Jakub, Truhlář Ant.- hospodář. Hráči: Bína, Štrápčík, Kozmák, Svadbík Jara, Dufka Matěj, Pančík Ant., Mitáček Frant., Nemrava Jan, Mikeš, Pospíšek Jan, Kožík Jara

Dne 2.6. 1941 o svatodušních svátcích hostoval u nás kompletní prvoligový S.K. Prostějov, který krátce předtím porazil ve Středoevropském poháru ve Vidni místní Admiru 4:0. V mužstvu tenkrát zářili: Melka, Vidlák, Drozd, Polačko, Šrom, Kastl a náš známý Josef Omachlík. Výsledek 15:1 pro hosty.

Rok 1942	předseda	Krpal Jakub
	místopředseda	Mitáček Antonín
	klubovní kapitán	Pospíšek Antonín

Výbor: Nemrava Matouš, Huspenina Frant., Prajza Matouš, Penk Egon, Žůr Jan, Šimčík Jan, Šimčík Fr., Kašpara Ant., Pospíšek Štěpán, Rozstípil Josef, Machálek Jan, Podlas J., Bachánek Fr..

Na hráčské schůzi dne 1.3. 1942 složili slib poslušnosti a kázně tito hráči: Komzák, Nemrava, Pospíšek, Dufka, Svadbík, Štefaník, Uherka, Kožík, Bachánek, Plaček, Polášek, Svadbík, Nemrava, Křivák, Mléčka, Blaha. Krpal. Totéž slíbili hráči dorostu svému kapitánovi Matouši Prajzovi. Každý hráč se zavázal odpracovat 10 hodin na úpravě hřiště ve Šraňkoch. V květnu 1942 bylo vyhlášeno nad celým územím Protektorátu stané právo (atentát na Heydricha). Tím také zákaz sportovní činnosti až do odvolání. Po obnovení činnosti v srpnu 1942 musel být

klub přihlášen na základě výzvy protektorátních úřadů do Kuratoria pro výchovu mládeže. Deset členů muselo býti nahlášeno jako cvičitelé a vedoucí mládeže. Bylo to však považováno za formálnost. V tomto roce naše mužstvo sestoupilo do II. třídy, kde hrála tato mužstva: Šumice, Nivnice, Podolí, Mistřice, Havřice, Strání, Častkov, O.N.Ves a Bánov. Naše mužstvo se však dalo dohromady a podzimní sezonu vyhrálo.

Rok 1943	předseda	Huspenina František
	místopředseda	Mitáček Antonín
	pokladník	Pospíšek Štěpán
	jednatel	Svadbík František
	ved. oddílu kopané	Trýska František
	zapisovatel a vedoucí dorostu	Prajza Matouš

Výbor: Pospíšek Jan, Žůr Jan, Podlas Josef, Bartošík Miloslav, Svadbík Jan, Kremr Ant., Krpal Jakub, Šimčík Frant.

Hráči: Čížek, Mitáček, Pospíšek, Krpal, Blaha, Žufan, Borovanský, Nemrava, Konečný, Polášek, Svadbík, Kožík, Pančík, Bachánek, Šimčík. Hráč Svadbík Jaroslav byl uvolněn do mužstva Uh.Brod. O Velkonocích u nás sehrál přátelský zápas divizní S.K. Hulín jemuž jsme podlehli 4:5. Naše mužstvo suveréně vyhrálo II. třídu. Dosáhlo 34 bodů a skóre 101:23 a vrátilo se do I.B třídy. V tomto roce tragicky zahynul při dopravní nehodě vynikající hráč František Polášek. Na jeho pohřbu promluvil předseda klubu František Huspenina a člen výboru Bartošík. Hráči se zúčastnili pohřbu v dresech. Po několik let se pak hrával turnaj Memoriál Frant. Poláška. Po náhlém úmrtí hráče a funkcionáře Jar. Čížka a o něco později po úmrtí Ant. Kašpary byl memoriál pojmenován jménem všech těchto hráčů.

Rok 1944	předseda	Huspenina František
	místopředseda	Bartošík Miloslav
	pokladník	Pospíšek Štěpán
	hospodář	Pospíšek Antonín

Výbor: Prajza Matouš, Žůr Jan, Mitáček Antonín, Jedlička, Mitáček Vavřin, Mach Ant., Kupec Josef, Podlas Josef

V I.B. třídě byli tito účastníci: Hluk, St. Město, Kunovice, Luhačovice, Březolupy, Bojkovice, Topolná, Mařatice, Kněžpole, Vlčnov, Dol. Němčí, Komňa. Mužstvo tvořili tito hráči: Bína, Pospíšek, Konečný, Blaha, Žufan, Řiha, Borovanský, Šimčík Cyra, Mitáček Nemrava, Kožík, Vávra, Zimčík, Komzák, Plaček, Šimčík Ant., Bachánek atd. Za hráče Mitáčka Františka (Fjantu) nabídla A.C. Slovácká Slávia 50.000 Kč. Hráč však zůstal v Hluku. O Velikonocích hostoval u nás S.K. Přerov. Hluk vyhrál 8:7. V roce 1944 byly postaveny na hřišti ve Šraňcích šatny. Po 12 letech činnosti oddílu kopané se mohli hráči konečně oblékat na hřišti. V tomto roce byla provedena reorganizace soutěží a v podzimním kole jsme již zase hráli s

kluby zlínského okolí, což nám v té době způsobovalo velké potíže. V této soutěži byly tyto oddíly: Fryšták, Prštne, Malenovice, Slavičín, Uh. Brod, Přiluky, Kudlov, St. Město, Louky, Dol. Němčí, Bojkovice, Kněžpole, Spytihněv.

Rok 1945

V měsíci březnu a počátkem dubna bylo sehráno pouze několik přátelských zápasů, protože se do našeho kraje blížila fronta. Po osvobození, v květnu 1945, byla svolána řádná Valná hromada, kde byl zvolen tento výbor:

předseda	Huspenina František
místopředseda	Nemrava Antonín
jednatel	Dostál Ludvík
pokladník	Mořický Jindřich
zapisovatel	Trýska František

Výbor: Žúr Jan, Prajza Jan, Pospíšek, Horňák, Šimek, Mach, Konečný, Mitáček, Štefaník, Bachan, Kašpara Ant., Pančík Ant. Válkou byly poškozeny šatny na hřišti a ztratily se některé rekvizity. Celková škoda 45.000 Kč. Podle směrnic fotbalového svazu proběhla očista členské základny. Mezi členy se nenašli kolaboranti ani zrádci dle retribučního zákona. Naopak někteří členové byli vězňeni, jiní byli účastníky odboje, hlavně Slovenského národního povstání. Po osvobození byla znovu reorganizace soutěží a my jsme hráli proti těmto oddílům: Vlčnov, Bílovice, Bojkovice, Uh. Brod, Nezdenice, Topolná, St. Město, Dol. Němčí, Březolupy, Kněžpole.

Fotbalisté RH Hluk

SK Hluk - Borovanský, Zimčík Joza, Šimčík A. (Tonik), Nemrava (Pinká), Kožík J., klečící - Žufan, Pospíšek (Janyš), Blaha (Čagan), Konečný (Zobek), Vávra Jara, Bachánek J.

Historický zápas na Velehradě. Poprvé v kopačkách a dresech - Dufka Jan, Dufka Ant., Mitáček (Štok), Kremr A., Turčinek Fr., Dr. Bobek, Pančík, Dr. Turčinek, Turčinek Ant., Trojek, Huspenina, vpředu - mužstvo Velehradu

Fotbal ve Šraňčích - úplně jiné prostředí než poznáme dnes

Znovu fotbal ve Šraňčích - žádný Kovoplast, Autopal, Paneláky atd.

Nástup mužstev za okupace

Dorost v roce 1940 - ve stoje - Kožík J. - vedoucí, Urubčík, Šimčík Cyra, Míšek (Áros), Skrášek, Plaček, Kašpara,, Malůš, klečící - Říha, Podlas, Hanáček

Rok 1942 - Pohřeb tragicky zemřelého Poláška Fr. byl projevem nevídaného přátelství.

Utkání s ligovým Prostějovem. (hráči z Hluku v pruhovaném) - stojící Mikeš, Kožík J., Kočí, Strapčík, Pospíšek (Janyš), v kroji Komzák, Janoušková, brankář Bína, Mitáček (Fianta), předseda oddílu - Kremr Ant. klečící Svadbík (Pálka), Svadbík (Švarc), Dufka Št., Pančík a vedle Omachlík

Rok 1942 - Výbor na pohřbu Fr. Poláška - Pospíšek A., Silnica, Bachan Vavřín, Mitáček, Dufka Matěj, Podlas Joža.

Nejstarší fotka výboru SK v kroji ženáčů - Krpal, Huspenina, Žůr, Podlas, Trýska, Dufka, Pospíšek

Fotbalisté pořádali také „Jízdu králů“ a jezdec „Jízdy králů“ Svadbík František (vpravo)

Kapitola II.

Ostatní tělovýchovné spolky v Hluku

Tuto kapitolu chci věnovat i dalším spolkům, které provozovaly tělovýchovu, protože i kopaná byla často náplní jejich činnosti. V historii těchto spolků je řada atributů, které ovlivnily společenský život v Hluku. Hlavně těmto věcem bych věnoval pozornost v této kapitole.

Tělocvičná jednota SOKOL HLUK

Již několik let před I. světovou válkou bylo pomýšleno na založení Sokola v Hluku. Nebylo to však možné, protože Ti, kteří chápali význam Sokol, byli v Hluku vlastně pouhými hosty. Bída je vyhnala za prací do světa, protože Hluk, jako pouhá zemědělská obec nemohl tyto nadšence uživit. Přicházeli domů pouze na chvíli, na svátky, k odvodu ale odcházeli vždy nepochopeni. Teprve 28. říjen 1918 způsobil i tu převrat. Rakousko je propustilo z práce a vyhnalo za hranice cizince. Chlapci přišli domů a vzomínali na Sokol. Proto členové učitelského sboru pořídili a postavili v zahradě u Svadbíků domácím mistrem zhotovenou hrazdu a bradla, aby zájem o cvičení rozšířili. A dařilo se jim tak, že v únoru 1920 mohlo být přikročeno k založení Sokola. Za tímto účelem navázali styk se Sokolskou jednotou v Uh. Ostrohu bratři Burián Karel a Vlácil Ferdinand. Na neděli 29. února 1920 byla svolána ustavující valná hromada na níž byl zvolen první výbor Sokola hluckého.

V říjnu 1920 si Sokol pronajal od Správy velkostatku tzv. Barák, jak se tehdy říkalo ubytovně sezonních dělníků na statku. Tento Barák stál na místě dnešní sokolovny. Spolková místnost Sokola však byla v hostinci u Kravačků. Na členské schůzi konané dne 24. srpna 1920, bylo učiněno rozhodnutí, že 1. cvičení bude 5. září, v případě nepříznivého počasí pak 8. září. Bohužel déšť, který kropil Hluk již od večera zabránil tomu, aby se toto cvičení mohlo konat. Když pak 8. září odpoledne před třetí hodinou se ozývala od Uh. Ostrohu veselá pochodová píseň, spadly z organizátorů veškeré starosti. Přijeli a přišli bratři a sestry z Uh. Ostrohu, Uh. Brodu, Nové Vsi, Vlčnova a Blatnice. Celková účast v kroji byla 53 bratrů, cvičících bratrů 62, žen 30, dorostenců 61, dorostenek 32, žáků 47, žaček 12. Jásavá červeně košil slušného počtu čtyřstupů, byla něčím u nás dosud nevídaným a kromě památného 28. října 1918 neviděly ulice našeho městečka, tak mohutného průvodu. Bratři z okolí nám nám právem záviděli místo, které bylo zvoleno za cvičiště. Bylo to na louce, která by s úspěchem snesla porovnání s Letenskou plání, ovšem jen do velikosti rozlohy. Skoro za tmy se rozcházeli a rozjížděli na vozech

naši hosté domů, doprovázení srdečným NAZDAR. Výsledek, jak morální, tak finanční byl znamenitý. Čistý výtěžek 3.253,- Kč se získal i přesto, že cvičení bylo silně ohroženo nestálým počasím od začátku až do konce. Dokázali jsme, že jsme se nenamáhal nadarmo (dle zápisu prvního starosty Leopolda Gintera). V tomto roce (1920) byla zakoupena řádná hrazda, bradla i žíněnka. Cvičení se přeneslo do Baráku.

Rok 1921	starosta	Krejčí Jakub
	místostarosta	Burián Karel
	náčelník	Šulc Oldřich
	náčelnice	Pipalová
	vzdělavatel	Pokorná Anna

V tomto roce byl zakoupen pozemek od Správy velkostatku vedle chmelnice až po hřbitov o výměře 4,5 míry. Každý člen musel odpracovat 10 hodin nebo zaplatit 2 Kč za hodinu. Na oslavu 100 letého výročí narození K.H. Borovského a k výročí upálení m. J. Husa, svolal Sokol manifestaci na náměstí. Při této manifestaci došlo k ostré slovní potyčce mezi p. J. Machatým, který stál ve farské zahradě a dovolil si manifestaci kritizovat. Za Sokol a účastníky manifestace mu oponovali Dr. Fiala a Antonín Šumbera.

Rok 1922 starosta - Burián Karel

Do roku 1922 byl hlucký Sokol pouze pobočkou Uh. Ostrohu. Župou bylo potvrzeno osamostatnění. Pozemek ve Chmelnici byl upraven natolik, že byl užíván i školou, za což školní rada platila Sokolu ročně 200.- Kč.

Rok 1923 starosta - Mitáček Jan

Barák zakoupený již v roce 1920 nebyl do této doby zaplacen. Teprve letos správa Lichteinsteinského majetku vyměřila cenu 10.000,- Kč. Hospodářem baráku byl ustanoven Malůš Jan, který zde taky bydlel.

Rok 1924 starosta - Mitáček Jan

V tomto roce se provedly větší opravy baráku a také postavila kabina na promítání kina. S promítáním kina začal v Hluku hodinář Špacír, který vlastnil aparaturu a se Sokolem měl smlouvu. V sále byla postavena stálá scéna. Oponu s námětem Libuše věštící slávu Prahy, namaloval učitel Slavík. Bylo usneseno nepůjčovat tělocvičnu žádnému zájemci a zamítnuta žádost o zapůjčení k předvedení divadelní hry DTJ. Barák začal nést jméno sokolovna. V tomto roce byla založena sokolská šmidcovská muzika. Do této doby prováděl hudební doprovod na klavír varhaník Hanáček.

Rok 1925 starosta - Pokorný Zdeněk

Z důvodu finanční tísně byl prodán pozemek mezi chmelnicí a hřbitovem

tehdejšímu starostovi Janu Prajzovi. Z finančních důvodů byla pronajata jedna místnost Matěji Hladníkově, jako klempírna.

Rok 1926 starosta - Pokorný Zdeněk

Výborové schůze se konaly v hostinci br. Buriána. Veřejné cvičení se konalo ještě na pozemku u hřbitova. Byla rovněž získána koncese na promítání kina Sokolem. Mikulášský večírek byl uspořádán při stolovém zařízení, což do této doby bylo v Hluku něco nevídaného.

Rok 1927 starosta - Pokorný Zdeněk

Výbor rozhodl dne 20.1. 1927 o stavbě nové sokolovny. Vypracováním plánů byl pověřen br. Dřínek. Byla vyhlášena pracovní povinnost pro všechny členy - 20 hodin nebo hotově zaplatit 30,- Kč. Zednické práce byly zadány Josefu Konečném, tesařské Janu Mitáčkovi. Br. Penk Egon se zavázal k provedení veškeré dopravy materiálu na stavbu zdarma (jeho potahy). Stavba byla dohotovena ještě v tomto roce s hodnotou 100.000,- Kč. Byl zakoupen nový kinopřístroj a proto se ukázala potřeba samostatného kinovýboru. 1.kinovýbor: Slavík, Hudec, Šiman, Vlácil, Císař, Burián. V nové sokolovně bylo rovněž zřízeno stálé jeviště. Oponu s námětem "Svoboda" namaloval učitel Domin Černý. Portál byl ozdoben plastikou-poprsím Tyrše a Fugnera.

Rok 1928 starosta - Pokorný Zdeněk

Pro malou návštěvnost kina se koupil gramofon, který vyhrával po celé představení. Gramofon i s deskami byl zakoupen od br. Šimčíka Martina. Jelikož výnosy z kina, jednoty a divadla nestačily pokrýt režie, hlavně úroky z půjček bylo rozhodnuto vypůjčit v hlucké záložně dalších 12.000 Kč. Takže dluhy narůstaly.

Rok 1929 starosta - Burián Karel

Dosavadní strojovna kina nevyhovovala živnostensko-právním předpisům, musela být proto provedena rekonstrukce, která zabrala prostor po celé délce zadní zdi. Toho bylo vhodně využito a zřízena byla galerie. Veřejné cvičení se konalo pouze s domácími cvičenci a to v zahradě u Svadbíků. Kapelníkem sokolské hudby byl ustanoven br. Kožík.

Rok 1930 starosta - Burián Karel

Výbor se usnesl, zajímat se o možnost mít co nejdříve kino zvukové. Kinooperatér br. Janků se začal zajímat o technické podrobnosti. Sokolská knihovna obsahovala 230 knih. Knihovníkem byl ustanoven br. Margetík.

Rok 1931 starosta - Burián Karel

Veřejné cvičení se konalo o Svatodušních svátcích za účasti cvičenců z okolí. Mimo oplátky se naši cvičenci zúčastnili okrskového cvičení v Luhačovicích a

župního sletu v Prostějově. Na oslavu Tyršova výročí a 28. října byla uspořádána akademie.

Rok 1932 starosta - Burián Karel

V budově sokolovny byl zřízen byt domovníka s okny do dvora. Objekt nemohl být dále bez dozoru a bez hospodáře. Jako trvalý sokolník byla určena paní Šulcová s podmínkou bydlení. Rok 1932 byl rokem sletovým. Účastníkem sletu v Praze byl pouze br. Margetík. V červnu 1932 byl poprvé uspořádán výlet do háje. Zdařilý podnik s bohatou návštěvou z Kunovic, Míkovic, Podolí a ostatních obcí. Veřejné cvičení se konalo v tomto roce na novém hřišti ve Šraňcích.

Rok 1933 starosta - Penk Egon

Dluh jednoty nebylo možno utáhnout proto byla pro členy vypsána dobrovolná půjčka, která vynesla 20.000 Kč. Dále byly zavedeny župní příspěvky, které musela jednota platit. Veřejné cvičení bylo opět ve Šraňcích za účasti Kunovic a Vlčnova. Byl znovu uspořádán výlet do háje. Sokol Hradiště přišel manifestačně pěšky. 28. říjen byl oslaven kulturním večírkem, na němž promluvil br. Zemek z Vlčnova.

Rok 1934 starosta - Penk Egon

V roce 1934 byla zavedena v sokolovně elektrika. Kinoodbor měl složení: Dr. Motyčka, Doruška, Veselý. V tomto roce uspořádal Sokol Jízdu králů.

Rok 1935 starosta - Penk Egon

Protože mladí cvičenci způsobovali často škody, byl určen člen z výboru jako dozor. Výlet do háje byl sice pečlivě připraven, ale z důvodu špatného počasí se nekonal. Jako náhrada byla taneční zábava na sokolovně, V tomto roce uspořádal Sokol dožínky v zahradě u Silniců.

Rok 1936 starosta - Janků Jan

Na 1.výborové schůzi se Jan Janků vzdal předsednictví. Nový předseda byl znovu Penk Egon. Dne 6.3. 1936 se hrálo poprvé v Hluku kino se zvukem. Majetek Sokola byl 1.000.000 Kč, dluh 40.000 Kč. Sokol získal hostinskou koncesi s podmínkou odběru piva z pivovaru Uh. Brod.

Rok 1937 starosta - Penk Egon

Veřejné cvičení se tento rok nekonalo. Naši cvičenci cvičili ve Vlčnově a v Lipově. Populární výlet se konal 6.6. 1937 a reklama byla vidět ve všech okolních obcích. Mimo občerstvení všeho druhu, byla zde také tombola, střelnice, kolo štěstí a jiné atrakce. Průvod s hudbou odešel od sokolovny ve 13.00 hodin. Po výletě bylo dohodnuto, že v příštím roce pojede do háje autobus.

Rok 1938 starosta - Penk Egon

Rok 1938 byl opět rok sletový. Pro nácvik prostrných byl ustanoven cvičitelský sbor: Margetík, Polák, Bartošík, Jiříčka, Prajzová, Žejglicová, Špaňhelová. Účastníky sletu se však nepodařilo zajistit. Mnichovský diktátem byly od našeho státu odtrženy Sudety, proto se nekonal ani sokolský ples.

Rok 1939 starosta - Penk Egon

Z nařízení protektorátních úřadů byla zavedena branné výchova. V rámci brannosti byl uspořádán cyklistický závod - okruh, Hluk - Dol. Němčí - Slavkov - Boršice - Hluk. Uskutečnil se poslední výlet pře válkou. Činnost byl poznamenána protektorátní atmosférou.

Rok 1940 starosta - Penk Egon

V tomto roce se oslavilo 20 let Sokola a konalo se poslední okrskové veřejné cvičení v Hluku. Za účelem návštěvy sokolské jednoty byl uspořádán pěší výlet do Velké n. Veličkou. O několik týdnů nám to Veličané oplatili.

Rok 1941 starosta - Penk Egon

V květnu roku 1941 byl vydán výnos Reichsprotektora, kterým se zakazuje činnost Sokola na celém území Protektorátu. Veškerý majetek jednoty se zabavuje. Z budovy sokolovny je nařízeno odstranit nápis SOKOL. Kino dostalo novou správu a bylo přejmenováno na Viktoria. Další členové výboru: Vlácil Ferd., Mládek Karel, Bartošík, Novák, Margetík, Nováková Markéta, Prajza, Hornák, Hrabovský, Pelíšková, Menšík, Paška, Polák, Kupec. Kinoodbor: Malina, Doruška, Janků, Dr. Motyčka, Štefaník, Hrubý Matěj.

Rok 1945 starosta - Penk Egon

První výborová schůze se konala 7. června 1945. Byla zvolena komise pro očistu: Burián Karel, Margetík Josef, Doruška Adolf. Na této schůzi bylo vzpomenuo těch, kteří se nedočkali osvobození nebo byli vězněni. Novým sokolníkem a hospodářem se stal br. Pravdík Jan. V tomto roce odešel z Hluku dlouholetý starosta Penk Egon. Proto se v říjnu konala valná hromada, kde byli zvoleni tito funkcionáři: Starosta - Veselý Josef a dále Burián Karel, Margetík, Nováková, Menšík, Hala Jan, Hornák Jiří, Hrubý Matěj, Janků Leopold, Doruška, Poledník, Prajza, Novák, Kožík, Kupec, Trýska, Šumpolec. V rámci očisty byli ze Sokola vyloučeni Bartošík Miroslav a Pospíšilová Růžena.

Rok 1946 starosta - Veselý Josef

V červnu 1946 se konalo první veřejné cvičení po osvobození na hřišti ve Šraňcích za této účasti: Uh.Ostroh, St.Město, Kunovice, Slavkov, Velehrad, Otrokovice, Vlčnov, Nová Ves, Blatnice, Mor. Lieskové Čistý zisk z této akce byl 32.750 Kč.

Rok 1947 starosta - Veselý Josef

Veřejné cvičení se konalo znovu ve Šraňcích dne 22.6. 1947. Řada členů se zúčastnila výletu na sv. Antoníček. V tomto roce došlo k zestátnění kina. Novým provozovatelem se stala Správa státního filmu, vedoucím pak p. Janků. V budově sokolovny byla zřízena restaurace, hospodským se stal p. Pravdík Jan. Pan Penk Egon nabídl hřiště ve Šraňcích ke koupi. Po jednání jej koupil S.K. Hluk.

Rok 1948 starosta - Veselý Josef

Rok 1948 byl rokem sletovým. Celková účast v Praze byla cca 60 cvičenců. Před tímto sletem bylo několik kvalifikačních cvičení např. ve Bzenci a v Otrokovicích. V únoru 1948 byla zastavena činnost Orla na celém území republiky. Členové Orla Byli vyzváni, aby vstoupili do Sokola. Majetek Orla byl převeden do Sokola. Rovněž S.K. Hluk byl začleněn do Sokola, tento měl však samostatný výbor i finanční hospodářství. Do výboru pro sjednocení tělovýchovy v Hluku byli navrženi: Za Sokol - Poledník, Doruška, Margetík, Tesařova, Hrubý. Za Orel - Libosvár František, Hajková Marie. Za S.K. - Podlas Josef, Bachan Vavřin. Za školu-Menšík, Petrželka. Akční výbor v Dol. Němčí požádal Sokol Hluk o pomoc a patronát při založení Sokola. Do roku 1949 byl Sokol Dol. Němčí pobočkou Sokola hluckého.

Rok 1949 výbor zvolený v roce 1948 byl potvrzen i na rok 1949

Byl rozšířen o zástupce S.K.. Schůze oddílu kopané a jiná společenská činnost byla přenesena do Sokolovny. Hlavní funkcionáři kopané: Pivnický Ant. - předseda, Podlas Josef - místopředseda

Rok 1950 výbor byl potvrzen, vyjma br.Veselého, který se vzdal funkce.

Novým předsedou se stal br. Poledník. Oddíl kopané měl v soutěžích 4 družstva: A mužstvo (I.b. třída), B mužstvo základní soutěž), dorost a žáci.

Dělnická tělocvičná jednota - DTJ v Hluku

Dělnická tělocvičná jednota byla v Hluku založena v roce 1920 a byla součástí revolučního dělnického hnutí po I. Světové válce. Nezachoval se však žádný zápis, či jiný písemný materiál. Z archivu Sokola je zachován zápis, dle kterého přešli do DTJ tyto členové: Jiříčka Matouš, Šrom František, Janků František, Jiříčka Jan, Kašpara Tomáš, Štipčák Martin, Uherka František, Jiříčka Antonín, Machálek František, Šumbera Cyril, Rozštípil Josef a Šumbera A.. Po krátké době od svého vzniku byla DTJ Hluk, spolu s ostatními DTJ tehdejšího II. brněnského okruhu, vyloučena z DTJ. Tento zásah souvisel s rozštěpením tehdejší Sociální demokracie a rozkoem v dělnickém hnutí, které vedlo ke vzniku KSČ. Výsledkem těchto

událostí byla utvořena nová tělocvičná organizace FDTJ - Federovaná dělnická tělocvičná jednota. O ustavující schůzi této nové FDTJ se zachoval zápis z července roku 1921.

Předseda:	Jurásek František		
ostatní členové:	Dostál Tomáš	Šuránek František	Jiříčka Jan
	Straka František	Dostál Cyril	Peprníček František
	Uherka František	Ťok František	Dufková Kateřina
	Šumbera Cyril	Filípek Tomáš	Malušová Anna
	Šumbera Jan	Huspenina Josef	Procházková Marie
	Míšek Jakub	Píštěk Vavřin	Kašpara Josef
	Uherka Jan	Uherka Antonín	Novák Jan
	Jakubíček František	Vávra Vavřin	Šťastný Jan
	Burián Ludvík	Plaček Josef	Svadbík Martin
	Burián Stanislav	Burián Tomáš	Burián Matěj
	Podlas František	Rozšípil Josef	Mitáček Anna
	Polášková Terezie	Chovancová Marie	Šumbera Antonín

Po schválení FDTJ v Hluku byla okresním úřadem tato začleněná do 20. okrsku FDTJ v Jarošově. Protože jednota neměla vlastní tělocvičnu ani jiné vhodné místnosti, cvičilo se na různých místech v přírodě nebo v domě některého člena. Nesmělo se cvičit ani na školním dvoře. Obtížná situace byla hlavně v zimě. Ostatní organizace měly více peněz na pronájem a proto se FDTJ do hostinců dostávala jenom poskrovnu. Úspěšná léta měla jednota v letech 1922-24. Další léta však byla velmi skromná, protože většina jednotářů odjížděla za prací do Brna, Ostravy, Žiliny, Bohumína atd. a tak ztrácela kontakt s domovem. Ve dnech 1.-2. ledna 1926 se konal III. sjezd FDTJ. Tento sjezd přijal nový návrh stanov a nový organizační řád pro novou organizaci - Federaci proletářské tělovýchovy - FPT. Ve výboru FPT pracovali mladí funkcionáři: Dufka Šimon, Mitáček František, Dufka Martin, Jurásek Jan, Pěník František, Jiříčka Antonín atd.

Příprava Spartakiády probíhala za těžkých podmínek. T.J.Sokol byl požádán o zapůjčení sálu, byli však odmítnuti. Okresní politická správa vydala nařízení, že nácvičce se nesmí zúčastnit školní děti. Na jaře 1928, uprostřed nácvičky a horečných příprav vláda konání Spartakiády zakázala. V letech 1929-31 se projevil v jednotě generační problém. Značná část starších členů odešla z mládežnického hnutí a bylo proto třeba získat nové členy z řad mladých. Poté přišlo do jednoty spousta mladých lidí. Nastávala však hospodářská krize a dělníci začali ztrácet práci. FPT však v těchto těžkých chvílích zesílela. Výbor tehdy tvořili: Křivák Antonín, Konečný Antonín, Mitáček Václav, Ťok Josef, Šťastný František, Matouš Cyril a Dufka Šimon, který byl zvolen náčelníkem. Důležitým obdobím bylo uzavření smlouvy s Obecním Úřadem, podle níž mohla jednota používat 2x týdně pro cvičení sál Obecního hostince a dvě místnosti vedle sálu jako klubovny. V této

době vznikl v jednotě oddíl kopané s názvem Rudá hvězda Hluk. Zájem o fotbal byl značný a vznikly dvě mužstva.

V roce 1933 uspořádala jednota mohutný sportovní podnik za účasti deseti okolních FPT. Byla to akce v Hluku nevídaná, které přihlíželo 1000 lidí. Nejprve vystoupili cvičenci v prostných a pak probíhal turnaj v kopané za účasti 12 mužstev. Vítězem se stal hlucký S.K. Avšak tehdejší fotbalová asociace vydala zákaz registrovaným oddílům v asociaci hrát s kluby FPT a také jim půjčovat hřiště. Za těchto podmínek nezbývalo než činnost Rudé hvězdy zastavit. Na podzim 1938 byla FPT zakázána na celém území státu. Na základě tohoto nařízení vydal Okresní Úřad zákaz činnosti i pro FPT v Hluku. Po osvobození nebylo v zájmu sjednocení tělovýchovy obnovit činnost FPT. Místní organizace KSČ se obrátila na své členy, aby vstoupili do Sokola, který měl být organizátor tělovýchovné činnosti.

Tělocvičná jednota OREL - Hluk

Tělocvičná jednota Orel byla v Hluku založena v roce 1920 i když svoji činnost vyvíjela už v roce 1919. Její založení bylo součástí tehdejších katolických spolků. Podmínky pro vznik byly optimální, protože Hluk byla obec nábožensky založená. Orel byl pokračovatelem Orla z dob Rakouska - Uherska a proto je možno mluvit o organizaci internacionální. Orelských sletů ve Vídni se zúčastňovaly i organizace z jiných států. V roce 1932 se ho zúčastnili i Hlučané. Přestože pro vznik byly podmínky příznivé, začátky byly stejně těžké jako u jiných organizací. Nebylo vlastně kde cvičit. První veřejné vystoupení Orla v Hluku se konalo 22. srpna 1920 za účasti cvičenců z okolních jednot. Bylo to takové měření sil s nově založeným Sokolem. První akademie se konala v roce 1922 v sále Obecního hostince. Zakládající členové: Pospíšek František, Nemrava Josef, Šimčík František, Mitáček Antonín, Plaček Jan, Machatý Jan, Polášek Jan, Bachan Jan, Pospíšek Vavřin, Pospíšek Tomáš, Tkadlec František, Bachan Antonín. Prvním předsedou se stal Pospíšek František. Další předsedové byli: Šimčík František, Mitáček Antonín, Libosvár František. Prvním náčelníkem byl Mitáček Vavřin a náčelnice Pospíšková Marie. Hybnou pákou jednoty byl po celou dobu působení v Hluku kaplan Machatý Jan.

V letním období se cvičovalo venku, převážně na zahradě u Pospíšků č. 189, v zimě pak v sále Obecní hospody a také v I. patře hospody u Šumpolců. V roce 1926 získala jednota trvalou tělocvičnu a to dohodou s manžely Františkem a Kateřinou Hronkovou. Tito manželé vybudovali na místě Grunfeldovy pálenice č. 155 na tu dobu moderní budovu, hostinec s prostorným sálem a klubovními místnostmi. podle této smlouvy spolky používaly pronajaté místnosti pro svoji sportovní a kulturní činnost. Smlouva byla na 30 let a nájemné bylo vyplaceno předem. Při

produkcích v sále museli všichni odebrat nápoje a potraviny z hostince manželů Hronkových. Výzdoba byla v katolickém duchu. Budova č. 155 byla pojmenována Lidový dům. Tato tělocvična sloužila jednotě až do roku 1948, kdy došlo k zániku jednoty (přestávka byla v době okupace). Tělocvičná činnost byla bohatá. Cvičili muži, ženy, dorost a žactvo, kterého bylo nejvíc a mělo také největší chuť. Náradí představovaly: hrazda, bradla, kruhy později kůň, činka a žíněnka. Každoroční program bylo veřejné vystoupení doma nebo v některé obci tehdejší velehradské župy. Dopravními prostředky k zájezdům byly žebříňáky s koňským potahem později autobus.

Uskutečněné slety: v roce 1922 zemský slet Orelstva v Brně v roce 1929 slet Orelstva v Praze v roce 1932 slet Orelstva ve Vídni.

Kopaná v TJ Orel

V roce 1933 pod vlivem nastupující éry sportů vznikl v TJ Orel, oddíl kopané. O hráče nebyla nouze a proto byla taky postavena dvě mužstva. Jednota zakoupila dresy, ostatní výstroj byla hráčů. Horší situace byla se hřištěm. Půjčovalo se od S.K.. Ten však hrál své mistrovské zápasy, takže nemohl vždy vyhovět. Rekreačně se však hrávalo v Rybníčcích. První vystoupení bylo na turnaji v Hluku, kde hráli: DSK Topolná, S.K.Hluk, RH Hluk a Orel Hluk. Nejčastější soupeři bývali: Orel Havříce, Orel Uh. Brod, Orel Předměstí, Vlčnov, Podolí a Nivnice. Byli to však zápasy přátelské.

Prvními hráči byli: Hanáček Tomáš, Prajza František, Rybníkář Antonín, Rybníkář František, Bachan Antonín, Dufka Antonín, Kremr Ladislav, Mitáček František, Kučeřík Josef, Nemrava Antonín, Šácha Jan, Dufka Josef, Hladník František, Nemrava Jaroslav, Nemrava Ludvík, Hladník Jan a další. Bez vlastního hřiště nebylo možné oddíl udržet. Činnost se vyvíjela velmi živelně, bez soutěže. Hráči nebyli registrováni a tak se stávalo, že jednu neděli hrál hráč za Orla a druhou buď za S.K. nebo RH. Oddíl se udržel sotva 3 roky. Někteří hráči odešli do lépe organizovaného S.K., jiní skončili. V roce 1936 se konal slet velehradské župy v Uh. Brodě. Vystoupilo zde 55 cvičenců z Hluku. Tento rok se konala i Orelská Olympiáda ve Vídni, ale hluchané se však nezúčastnili. Vládním nařízením ze dne 28.2. 1948 byla tělocvičná jednota Orel na celém území ČSR rozpuštěna. Její členové byli vyzváni ke vstupu do Sokola. Také majetek Orla byl začleněn do Sokola, který byl určen jako organizace z níž bude vytvořena jednotná tělovýchovná organizace. Krátce nato v měsíci dubnu vyšel výnos - O sjednocení tělovýchovy ve státě.

Baráček - původní místnost pro cvičení Sokolů

Sokolovna z roku 1927 - po opravě

Cvičení Orlů na Sletu

Vedení Orlů v krojích

Kapitola III. Poválečná léta 1945-1960

Rok 1946

předseda	Bachan Vavřin	místopředseda	Huspenina František
zapisovatel	Dostál Ludvík	jednatel	Svadbík Jan
pokladník	Šimek Jan		

V mužstvu hráli tito hráči: Slováček, Štefaník, Plaček, Blaha, Podlas, Plaček, Říha, Šimčík, Pospíšek, Borýsek Mitáček, Bachan, Pospíšek. Toto mužstvo vyhrálo okresní soutěž a postoupilo do I.B třídy. Nejlepší hráči: Blaha Jan, Říha Josef.

Rok 1947

předseda	Soška Matěj	místopředseda	Huspenina František
jednatel	Kašpara Frant.	pokladník	Šimek Jan
klub. kapitán	Nemrava Jan	kapitán mužstva	Říha Josef

V tomto roce byla provedena oprava šaten nákladem 19.000 Kč I. mužstvo hanáckou župu jih a hrála tam tato mužstva. Pořadí mužstev je podle umístění v soutěži: Sparta Spytihněv, Lůžkovice, Příluky, Mařatice, Hluk, Uh. Brod, Vlčnov, Kněžpole, O. N. Ves, Hvozdná, Bílovice, Hor. Němčí, Topolná. Fotbal v této poválečné době byl sice populární ale nedostávalo se finančních prostředků. Bylo sice dobré, že se nejezdilo do větších vzdáleností, ale i tak to znamenalo pro klub finanční zátěž.

Rok 1948

předseda	Pivnický Ant.	místopředseda	Podlas Josef
zapisovatel	Šimčík Frant.	jednatel	Kašpara František
pokladník	Šimek Jan	hospodář	Čížek Jaroslav

Hráči: Podlas Karel, Plaček A., Plaček J., Mitáček F., Konečný F., Píštěk Lud., Kašpara F., Podlas F., Šimčík Cyra, Pospíšek J., Čuba M., Hanák J., Štefaník L., Stojaspal, Dufka V., Blaha J., Bachan J. V roce 1948 se v Hluku hrála I.A. třída hanácké fotbalové župy jih a hrála tam tato mužstva.

Mužstva jsou v pořadí podle umístění: Malenovice, Staroměstský SK, Spytihněv, Dol. Němčí, Bystřice p. H., Mařatice, Hluk, Podvesná, Příluky, Lůžkovice, Slovácká Slávia, Uh. Brod. Z tohoto přehledu je vidět, že fotbalu se dařilo i v menších dědinách. Umístění Slovácké Slávie a Uh. Brodu je toho důkazem.

Rok 1949

I. mužstvo hrálo II. třídu jih - Gottwaldovsko a mužstva jsou znovu podle

pořadí: Hodonín, Dol. Němčí, Kyjov, Zbrojovka Uh. Brod, Vlčnov, O.N. Ves, Březolupy, Hluk, Rohatec, VTJ Bzenec, Mařatice, Dol. Bojanovice, Veselí n. M, Slovácká Slávia. Hrál se také dorostenecké mistrovství a pořadí bylo následující: Kněžpole, Mařatice, Hluk, Míkovice, Březolupy. Vítěz okrsku Kněžpole se se utkal s vítězem okrsku Gottwaldov (Gottwaldov B) o mistra kraje dne 12. června. V tomto roce se hrál pohárový turnaj ve Vlčnově, kde naše mužstvo zvítězilo. Na druhém místě byla Nivnice, třetí Tlumačov a čtvrtý domácí Vlčnov. Turnaji přihlíželo 600 diváků a turnaj řídili rozhodčí Vajdík z Jarošova a Macenauer z Topolné. Majitel pozemku ve Šraňcích p. Penk Egon nabídl k odprodeji pozemek na kterém stálo hřiště. O koupi byl velký zájem a členové upisovali půjčky. Ke koupi však nedošlo a proto byly vráceny. V únoru 1948 byla reorganizace tělovýchovy. Byl zrušen OREL a S.K. byl začleněn do SOKOLA. Do akčního výboru byli za S.K. navrženi: Podlas Josef a Bachan Vavřín. Fotbalový oddíl měl samostatný výbor i finanční hospodaření. Tímto však fotbalový S.K. zanikl. Předsedové S.K. v jednotlivých letech:

Hanáček Fr.	1932	Kašpara Tomáš	1933	HráčekFrant.	1934
Krpal Jakub	1935-39	Mitáček Antonín	1940	Kremr Antonín	1941
Krpal Jakub	1942	Huspenina Frant.	1943-45	Bachan Vavřín	1946
Soška Matěj	1947	Pivnický Antonín	1948		

Závodní sokolská jednota Autopal Hluk.

Podle pokynů odborových svazů o zakládání závodních tělovýchovných jednot byl v N.P. Autopal dne 14.9. 1951 ustanoven přípravný výbor ve složení: předseda - Nemrava Matouš zapisovatel - Burešova Blahoslava členové: Chudobová Zdenka, Lukášová Marie, Minařík Fr., Minařík Mir., Králík Jan, Dohnal Ant., Hala Mir., Burián St., Borýsek Jin., Kovář Boh.

Ustavující schůze se konala dne 28.9. 1951 a z ní vzešel tento výbor:

předseda	Bachan František	místopředseda	Králík Jan
jednatel	Lukášová Marie	hospodář	Dohnal Antonín
vzdělavatel	Kučera Jan		

Již na této schůzi bylo učiněno rozhodnutí vybudovat nový stadion v Hluku. V této době existovaly dvě sokolské jednoty. Ke sloučení došlo až 9.3. 1952 a od této doby existovala pouze Závodní sokolská jednota Autopal. Výbor nové jednoty měl toto složení: předseda - Poledník František, místopředseda - Bachan František.

Výbor nové jednoty: Sochůrek Jar., Šimčík Fr., Kašpárek Ant., Galda J., Chudobová Z., Lukášová M., Doružk Adolf, Kovář B., Králík J., Kučera J., Křivý J., Pivnický A., Trýska F., Gálová M., Šimková M., Nový výbor jednoty začal podnikat kroky k výstavbě nového stadionu. Našel plnou podporu vedení n.p. Autopal, zejména ROH. Byly zadány k vypracování plány a rozpočty a intervenovalo se za uvolnění finančních prostředků.

Fotbalový oddíl pracoval v tomto složení: předseda	Podlas Josef
jednatel	Straka Fr. pokladník
klub. kap.	Dufka Matěj archivář
trenér	Lecián hospodář
	Plaček Antonín

Rok 1953 výbor zvolený na ustavující schůzi byl potvrzen i na rok 1953

Mimo sportovní činnosti byla hlavní náplní výstavba stadionu v KAŠTANCI. Organizování brigád, zajištění financí a materiálu. Velmi příjemnou okolností v této době bylo, že tělovýchova spadala pod ROH. Většina financí byla zajišťována prostřednictvím ROH. V tomto roce byly tělovýchovné jednoty pojmenovány podle odborových svazů, pod které spadaly. Strojírenské závody dostaly pojmenování SPARTAK. Od roku 1953 existuje jedinná tělovýchovná jednota v našem městě a to TJ Spartak. V tomto roce sestoupilo naše mužstvo do OP. Podzimní soutěž však hrálo již na novém, ne zcela dobudovaném stadionu. První zápas sehráli naši fotbalisté na hody se Spartakem Uh.Brod.

Rok 1954	předseda TJ	Pivnický Antonín
	jednatel TJ	Sochůrek Jar.
	vedoucí sportů	Šimčík Jiří

Výstavba stadionu byla v plném proudu, pracovalo se hlavně na budování šaten. V tomto roce zemřel dlouholetý hráč a funkcionář Antonín Kašpara.

Výbor fotbalového oddílu:	předseda	Galda František
jednatel	Podlas Josef	zapisovatel
matrika	Dufka Matěj	pokladník
		Šimek Jan

Na první schůzi se předsednictví vzdal Galda František a proto novým předsedou byl zvolen Konečný Fr.. V naší soutěži tehdy hráli: Kunovice, Dolní Němčí, Jalubí, Bílovice, Mařatice, Topolná, Jarošov, Podolí, Tupesy, Babice, Nedachlebice.

Rok 1955	předseda TJ	Pivnický Antonín
	místopředseda	Podlas Josef
	jednatel	Sochůrek Jar.

V tomto roce byla na stadionu zhruba dokončena výstavba šaten, dále se podařilo získat pozemek za šatnami na výstavbu tréninkového hřiště. Dále byla postavena tribunka od potoka. Staré šatny na hřišti ve Šraňcích byly zlikvidovány. Pokračovalo se ve výstavbě stadionu, atletické dráhy, bariér a hokejového hřiště. Hospodářem se stal p. Konečný Frant. (Zobek).

Výbor kopané: předseda - Bachan Vavřin, místopředseda - Nemrava Jan, jednatel - Kašpara Frant., pokladník - Šimek Jan. V podzimním kole OP I. mužstvo obsadilo 3. místo. V mužstvu hráli: Šopík, Šlosar, Ratajský, Machálek,

Podlas F., Blaha, Krsička, Pospíšek A., Svadbík, Hanák, Bahulík, Konečný, Fruhauf, Bachánek, Bachan.

Rok 1956	předseda TJ	Pivnický Antonín
	místopředseda	Podlas Josef
	jednatel	Sochůrek Jar.

Na dohotovení stadionu byla uspořádána sbírka mezi občany. Výbor kopané: předseda - Podlas Fr., místopředseda - Bachan Vavřin, jednatel - Kašpara Fr. V tomto roce se postoupilo z OP do I.B třídy. V mužstvu hráli tito hráči: Ratajský, Hanák, Uhlíř, Šlosar A., Trýska, Blaha, Zvonič, Bachánek, Podlas, Machálek, Prajza, Fruhauf, Jiříčka, Pospíšek.

Na našem stadionu se konalo meziokresní utkání Uh.Hradiště-Gottwaldov. Za náš okres nastoupili tito naši hráči: Hanák, Šlosar, Ratajský, Zvonič, Blaha, Bachánek, Bachan.

Rok 1957	předseda TJ	Mach Antonín
	místopředseda	Podlas J.
	jednatel	Sochůrek Jar.

Výbor kopané: předseda - Mitáček Ant., místopředseda - Jakubíček Jos., jednatel - Kašpara Fr.. Z popudu jednatele p. Kašpary byla vytvořena „Hlucká liga žáků“ navazující na uliční turnaj. V této lize hráli: Lán, Klebetov, Hradištská, Městečko, Boršická. V tomto roce se rovněž slavilo výročí 25. let kopané v Hluku. Na slavnostní schůzi byli pozváni bývalí hráči a funkcionáři. Hlavní projev přednesl p. ing. Mach. Ze schůze byl poslán telegram 1. předsedovi p. Hanáčkoví Fr. do Ameriky. Odpoledne na stadioně byl slavnostní program kde se utkali naši hráči s Baníkem Ostrava, za který tehdy hrávali Křížk, Wiencek, Ondračka, Stanczo atd.. Výsledek 4:1 pro Baník. V soutěži slušnosti jsme se v I.B. třídě umístili na 1. místě. V mužstvu hráli tito hráči: Jiříčka, Šimčík, Ratajský, Bachánek, Krsička, Hanák, Dufka, Šlosar, Uhlíř, Podlas, Blaha, Trýska, Zvonič, Machálek, Bachan, Šimčík, Šlosar Ant., Machala, Svadbík, Prajza, Novák, Pospíšek, Šopík.

Rok 1958	předseda TJ	ing. Mach Antonín
	místopředseda	Podlas J.
	jednatel	Sochůrek Jar.

Byl založen oddíl České házené pod vedením p. Lukášové, dále gymnastický oddíl pod dohledem p. Nemravové a činný byl oddíl ledního hokeje, který řídil Pospíšek Štěpán (Vetulín). V soutěži ledního hokeje hráli: Nedakonice, Bojkovice, Polešovice, Buchlovice. Výbor kopané: předseda - Mitáček Antonín, místopředseda - Šácha Jan, jednatel - Kašpara Fr., trenér - Novák Bohuslav.

V mužstvu hráli tito hráči: Jiříčka, Ratajský, Krsička, Hanák, Prajza, Podlas, Novák, Dufka, Šimčík, Svadbík, Šimčík, Trýska, Zvonič, Podlas, Machala, Mitáček

L., Machálek J., Machálek J.st., Šlosar, Vaculík, Dufka, Hájek Mira, Bachan, Hybler F. Hrabovský, Dostál, Šumbera.

V dorostu hrávali: Hornák J., Hrabovský J., Pospíšek A., Dostál, Soviš J., Míšek, Podlas A., Mitáček L., Prajza J., Gál, Pokorný J., Kupec J., Míšek, Šimčík, Blaha, Hybler, Křivák P.

Rok 1959	předseda TJ	ing. Mach Antonín
	místopředseda	Podlas Josef
	jednatel	Sochůrek Jaroslav

V tomto roce byla provedena rekonstrukce sokolovny. Sál tělocvičný byl rozšířen o polovinu. Byla postavena šatna a pokladna pro kino a v I. patře promítací kabina a příslušenství. Pod jevištěm byl vykopán prostor pro klubové akce. Výbor kopané: předseda - Nemrava Jan, místopředseda - Pospíšek Vavřin, jednatel - Kašpara Fr., trenér - Novák Bohuslav

Nejllepšími hráči byli vyhodnoceni Blaha Jan a Podlas Fr. V tomto roce posílili naše mužstvo Prajza Milan, který pak dlouho figuroval v Hluku jako velmi dobrý hráč a jako úspěšný trenér. Spolu s Laďou Ševčíkem vytvořili záložní dvojici, která patřila k nejlepším v okolí. V tehdejší I.B. třídě hrávala tato mužstva: Jarošov, Dubňany, Dol. Bojanovice, Kyjov, Nivnice, O.N. Ves, Rohatec, Strážnice, Svatoibořice, Uh. Brod, D. Uh. Hradiště, Hluk

Rok 1960	předseda TJ	Mitáček František
	místopředseda	Podlas Josef
	jednatel	Sochůrek Jaroslav
	pokladník	Dohnal František

Hlavní událostí tohoto roku bylo pro tělovýchovu účast na Spartakiádě, která se konala každé 4 roky.

Výbor kopané: předseda - Jakubíček Josef, jednatel - Kašpara Fr. I. mužstvo pod vedením trenéra Laciny Zdeňka hrálo I.A třídu. Uliční turnaj vyhrálo mužstvo Lánu. Z tohoto malého přehledu v tomto roce je vidět, že celá tělovýchova se soustředila pouze na Spartakiádu a na ostatní sporty zbývalo málo času. Začalo se s budováním tréninkového hřiště za šatnami. Byl srovnáván svah Kaštanec, kde byly velké nerovnosti v terénu způsobené ujížděním svahu.

Celé toto období je charakterizováno jako začátek něčeho, co v příštím období dosáhne ve světě úrovně, jak po stránce sportovní, společenské ale také ekonomické, vysoké kvality. Pořádáním MS v kopané ve Švýcarsku v roce 1954 a ve Švédsku v roce 1958, kde poprvé zazářil legendární Brazílský fotbalista Pelé získal fotbal prestiž, která se rok co rok zvyšovala. V tuto dobu v Evropě zářil Real Madrid, který 5x za sebou vyhrál PMEZ, předchůdce dnešní ligy mistrů. Nesmím však zapomenout i na 2 mistrovství světa, kterých se zúčastnila tehdejší

Československá reprezentace. V roce 1954 va Švýcarsku jsme prohráli s Uruguuem 2:0 a s Rakouskem 5:0. Ve finále tehdy neporazitelné Maďarsko prohrálo s tehdejším Západním Německem 3:2, když vedlo už 2:0. Další významné mistrovství bylo ve Švédsku, kde jsme nešťastně remizovali se Západním Německem 2:2 a porazili Argentinu 6:1. V rozhodujícím zápase o postup jsme prohráli se Severním Irskem 2:1, když i ve skupině jsme s Iry prohráli 1:0. Tehdy hrávali Pluskal, Masopust, Novák, Zikán, brankáři Dolejší a Stacho a také druholigový hráč z Karlových Var Feureisel, který byl našim nejlepším střelcem. Tady se začala konzolidovat sestava, která v následujícím desetiletí dosáhla pro naši republiku úspěch, který se v našich podmínkách opakuje jednou za 30 let. U nás v Hluku se rovněž schylovalo k lepším časům v následujícím desetiletí. Vrátime se však nazpět a podíváme se na minulé období očima hráče a funkcionáře p. Ratajského Antonína. Pan Ratajský patří v nynější době už mezi málo lidí, kteří pamatují jak předválečná léta, tak léta poválečná. Tady jsou jeho vzpomínky:

Na začátky fotbalu si vzpomínám dosti dobře, protože můj otec byl fotbalový fanda. V roce 1934 se hrálo mistrovství světa v Itálii a naši fotbalisté hráli finále proti domácímu mužstvu se kterým jsme prohráli 1:2. Vzpomínám to proto, že tento fotbal se vysílal v rozhlasu a komentoval ho populární Josef Laufer. Celý Hluk ho poslouchal z okna mlynáře „Jaši“ na horním mlýně a to proto, aby to slyšelo co nejvíc lidí. Otec mě říkal, že jsem to poslouchal s ním. Začátky byly samozřejmě těžké, protože byla hospodářská krize. Přesto nadšenců pro fotbal bylo mnoho. Situace se zhoršila ještě tím, že vypukla II. světová válka. Já jsem spolu s ostatními klukama začal hrát za žáky v roce 1941. Hrávali jsme na starém hřišti, za nynější hasičskou zbrojnicí. Na obecním dvoře bydleli cikáni a jednou jsme si proti nim zahráli. Byl to hrozný fotbal, který odpovídal době. Hráli jsme bosky a balon byl takový menší gumový. Kožený jsme na takové kopání neměli. Avšak i ten kožený, byl s duší a šněrovaný, když bylo bláto, tak byl hrozně těžký. Když dostal někdo ránu do hlavy, tak nevěděl kde je, jak se mu točila hlava. I. mužstvo hrávalo ve Šraňcích. Ještě tam nebyly šatny a proto se do sportovního oblékalo v hostinci u Svadbíků (dnes obch.dům Jednota). Všechno zařídil syn p. Svadbíka Jara, který hrával dost dlouho za Hluk. Hráči se sešli v šatně v hostinci, oblékli se a kolem potoka šli na hřiště do Šraňků. Po zápase pak poklusem zase nazpět. U šaten byla studna a tam se umyli studenou vodou. Já jsem jim několikrát pumpoval, protože jsem bydlel na kraji v Boršické ulici. Hosté, kteří u nás hráli, přijeli buď v autě, kde se také přeslékali, nebo na kole a to se přeslékali venku u plotu. Šaty jim hlídal nějaký fanda. Umývali se pak v potoce, který byl hned za plotem. Když bylo zbudované hřiště ve Šraňcích, tak tam byla dřevěná lávka směrem od Pražovového, aby diváci nemuseli chodit na hřiště přes most. Lávka tam vydržela až do roku 1951. Na původním malém hřišti za Zbrojnicí jsem zastihl ještě dost starých hráčů, kteří tam trénovali (viz.30 léta).

Žáci hrávali nejdříve za Zbrojnicí ale potom se přestěhovali na hřiště do Šraňků. V této době nás bylo hodně a trénovali nás Bachan Vavřín a Pospíšek Jan. Vzpomínám

na všechny rád, protože to byli všichni kamarádi. Někteří se dostali i do I.mužstva. Byli to: Hanák Jara, Popelka Fr., Mitáček Fr., Buncman Fr., Říha Fr., Hanáček Alois, Dufka Václav, Pospíšek A., Šrom Fr., Šlosar A., Trýska Fr., Uherka J.(pauk) Dufka Fr., Blaha Ant., Píštěk V., Píštěk St., Polášek V., Lekeš Fr., Šimčík Fr. a Jara, Píštěk Ludva, Zvonič, Bachan Joška, Krsička J., Bachan Fr., Uhlíř Fr., Štefaník St., Burián St., Machálek Jar., Konečný St..

Byli ještě další, ti však hráli jen krátce. V této době jsme hrávali většinou s Dolním Němčím, Vlčnovem, Kunovicemi, Uh.Brodem a Uh.Ostrohem. Nejhorší období bylo za války, během okupace, kdy jsme museli při nástupu zdravít zdviženou pravou rukou, jako Němci. Terén na starém hřišti ve Šraňcích byl dost špatný, tráva se ještě tehdy neudržovala a až byla vysoká, tak nastoupila četa 6-7 sekáčů a začalo se kosit. Já, jako vyučený kovář jsem jim nakul kosy. Před brankou tráva nebyla, protože se tam trénovalo a to pouze střelbou na bránku.Když zapršelo,byly nachystané piliny a celý prostor se jimi vysypál a hrálo se dál.

Nejhorší fotbalové hřiště jsem zažil na Strání. Kdo hrál I. poločas na spodní straně, tak skoro vždycky prohrával. Tam na hřišti byl totiž veliký spád. Horní strana, ta nemusela mít žádnou obranu, protože se tam balon nikdy nedostál. V nynější době mají na Strání velmi pěkné fotbalové hřiště o které příkladně pečují.Co tam však zůstalo do dnešní doby jsou hrozně nedobří diváci. Nesnášejí porážku svého mužstva a proto na každý mistrák tam musí jezdit delegát. Ani rozhodčí, ani delegát však nejsou ušetřeni nadávek od samého začátku utkání. Na hřišti ve Šraňcích se hrávaly turnaje od roku 1943. Byl to Memoriál Fr. Poláška, výborného hráče, který tragicky zahynul v r. 1942, když sjížděl trakorem Starohorský kopec a s nákladem cihel se převrátil. Ještě si vzpomínám, že fotky na registračky nám dělal Prajza Jan - stolář a Laďa Šumpolec. Do nejbližšího okolí jsme jezdili na kolech nebo nákladním autem, později pak i autobusem. V této době měli autobusy p. Bartoň a Pospíšek. Když se začalo uvažovat o zbudování nového stadionu v Kaštanci, byl s tím dost velký problém a to hlavně s výkupem pozemků a domů. Bylo jich nutné vykoupit deset. Byl jsem tehdy členem výboru, tak tu situaci znám dobře. Největší potíže nám dělal p.Dostál - bednář, který se budování stadionu dlouho bránil. A to i přesto, že jeho synové Franta - brankář a Ludva - útočník fotbal v Hluku zakládali a také dost dlouho fotbal v Hluku hráli. Nakonec se p. Dostál umoudřil a stadion se mohl budovat. Tehdy se dělalo všechno brigádně. Já a Jara Šopík (dlouholetý předseda SKP v Hluku na Tvrzi) jsme si dali závazek, že zbudujeme zábradlí kolem běžecké dráhy od potoka. A to pouze za útratu na občerstvení. V roce 1950 jsme jeli za fotbalem na Slovensko, na Oravu. Jelo nás tam asi 40 a jeli jsme vlakem. Hráli jsme tři zápasy a všechny jsme vyhráli a to se Zuberцем, Podbielem a Tvrdošínem. Celou akci zařídil Jara Míšek (Áros), který tam jezdil malovat. Dokonce to zčásti ze svých zdrojů financoval. Bydleli jsme po rodinách a nejlepší ubytování měl Tonda Zvonič, který měl v domě krásné slovenské holky. Ostatní mu velmi záviděli. Tehdy Hluk patřil pod kraj Gottwaldov a my jsme na plakátech byli presentováni jako přední mužstvo,

málem ligové. Zájezd se vydařil a všichni, kteří jsou ještě dnes na živu na něj dobře vzpomínají.

V červenci roku 1952 jsem nastoupil na vojenskou službu, kde jsem tři roky hrál za RH Znojmo. Za Hluk jsem hrál dvakrát na černo a to v Jalubí a v Topolné. Přesto, že jsme oba zápasy vyhráli, tak to někdo požaloval a prohráli jsme 3:0 kontumačně. Začal jsem pak hrát v roce 1955 v jarní sezoně. Mužstvo se moc za tu dobu nezměnilo, byla tam řada hráčů se kterými jsem kopál, než jsem šel na vojnu. Byli to: Šlosar, Hanák, Šimčík Tonik, Jara a Cyra, Bachan, Krsička, Fruhauf, Boryšek J., Podlas, Machálek, Pospíšek Jan, Konečný F., Bahulík, Pospíšek Tonda, Šopík, Blaha, Burián atd. Postupně se mužstvo měnilo, někteří nevydrželi, někteří odešli do béčka nebo skončili. Nastoupila nová generace a to: Julínek, Ševčík, Prajza M., Faksa, Kotásek, Králík (učitel), Silný (učitel), Jegla, Bečica, Lecián, Jiříčka.

Situace v hluckém fotbale se zlepšovala a to i zásluhou i trenérů, V této době mě postupně trénovali: Pančík, Hlavička, Novák, Jegla, Lacina a Bečica. Po roce 1960 přicházeli vojáci a to Jurča, Taraba, Rentko, Molnár, Dvorský z domácích hráčů pak Smetka, Hala, Soviš F., Bachan J. Pospíšek F. ze Lhoty Lopata, Hejna a z H.Němčí Miloš. Mužstvo se postupně omlazovalo a Já jsem hrál střídavě za I. nebo II. mužstvo. Za mé fotbalové éry od roku 1947, kdy jsem začal v dorostě a brzy přešel do I. mužstva jsem zažil dost problémů, ale hlavně hodně kamarádství, které je i po tolika letech stále živé. Těžká doba nás potkala po zápase v Luhačovicích. Domácí diváci vyprovokovali bitku, že museli zasahovat četníci. Dlouho se to řešilo na sekci v Gottwaldově, kde jsem jako kapitán (přesto, že jsem si ani neudeřil) musel několikrát dojíždět. Byl jsme spolu s ostatními hráči a našimi fanoušky u výsledku na četnické stanici v Luhačovicích. Dostál jsem jako kapitán 2 měsíce nepodmíněně. Další bitka, které jsem byl svědkem byla v Havřicích, ale ta byla pouze mezi diváky. Jednou jsem jako kapitán musel chránit rozhodčího před rozvášněnými diváky až k nám domů. Vzpomínám však na tyto zážitky velmi rád. Hrával jsem s dobrými a poctivými hráči a těší mě, že jsem mohl těmto borcům dělat 11 let kapitána.

rok 1952
Tonda Ratajský starší v
roce 1952, autor pohle-
du na léta 1945-1960

Staří páni 1946 - ve stoje - Pančík, Soviš, Šimčík, Pospíšek, Bachan, Mitáček, Dostál, Čížek, Šimčík, klečící - Šimčík (truhlář), Dufka J., Hanáček. V pozadí válkou zničené a znovu opravené šatny.

Rok 1949 - dorost na hřišti ve Šraňcích - ve stoje - Šimčík, Zvonič, Ratajský, Píštěk L., Škrášek, Nemrava, Prajza F., klečící - Říha, Konečný St., Pospíšek Fr.

Rok 1955 I. mužstvo - ve stoje - Pospíšek Št., Štefaník Fr., Ratajský, Krsička, Blaha, Říha, Bahulík, Nemrava J., klečící - Pivnický, Hanák, Machálek, Šopík, Podlas, Svadbík, Jelének

Dokončovací práce na šatnách v Kaštanci

Rok 1958 - I. mužstvo - ve stoje - Jiřica, Krsička, Urubčık, Novák, Dufka A., Zvonič, Ratajský, klečící - Hanák, Šimčík Jara, Prajza, Sobek, Svadbík

Uliční turnaj 1956, horní konec - ve stoje - Podlas A., Hrdina, Šimčík (Šeďa), Bachan Fr., Prajza Janin, Konečný A., klečící - Bachan Joža, Soviš Pavel, Mach Tonek, Dufka Jan, Kovář

Tribuna v Kaštanci v roce 1953

Řecko-římský zápas na stadioně v době, kdy tento sport byl v Hluku populární. (1955-60)

Rok 1955

stojící - Krpal, Pospíšek Štěpán, Štefaník Fr., Ratajský, Krsička, Blaha, Burian, Bahulík, Pospíšek, Nemrava (Pinko)

klečící - Pivnický, Hanák, Machálek, Šopík J., Podlas, Svadbík, Jelének Ota.

Rok 1961

stojící Jiřica, Krsička, Urubčík, Novák, Dufka, Zvonič, Ratajský

klečící - Hanák, Šimčík J., Prajza F., Sobek, Svadbík A.

Rok 1957

stojící - Dufka Matěj, Ratajský, Bachan J., Zvonič, Lecián, Trýska, Pospíšek (Janyš), Konečný (Zobek), Hanák, Podlas F., Nemrava Fr.

klečící Blaha, Prajza F., Machálek

Uliční turnaj 1957

stojící - Kupec J., Pokorný J., Ratajský A., Kupec Jar., Mikulec, Míšek, Jurásek, Mitáček Fr., klečící - Hrubý Jan, Huspenina A., Blaha V.

Spartakiáda v roce 1955

I takoví brigádníci byli při úpravě stadionu potřební

Budování nových šaten na stadioně v kaštanci

Kapitola IV. Léta 1961-1970

Toto období bylo nástupem nové generace. Vyplatilo se pořádání uličních turnajů, kde se objevilo mnoho talentů. Po přechodu do dorostu podávali tito hráči velmi dobré výkony, které jim vynesly postup až do divize. Po dorosteneckém věku se rychle aklimatizovali i v dospělých a po dlouhou dobu drželi hlucký fotbal ve vyšších soutěžích. A o těchto hráčích bude řeč v následujících kapitolách. Nesmíme však zapomenout ani na funkcionáře, kteří měli také odpovídající úroveň. Chuť do práce, kamarádství a obětavost to byly hlavní pilíře tehdejších úspěchů. Na začátku desetiletí přišli do Hluku spolu M. Prajzou a L. Ševčíkem hráči ze Slovenska a to Taraba, Rentko, Molnár a Dvorský. Taraba a Dvorský se tu dokonce oženili a nějakou dobu bydleli. Vztah mezi funkcionáři a hráči byl velmi vřelý. Molnár býval pravidelně na nedělním obědě u F. Podlase, kde ho měli skoro za člena rodiny. Výhodou bylo, že většina funkcionářů, kromě toho, že fotbal milovala, měla podíl i na politické moci. Nebáli se říkat všem, že fotbal je také kus propagace v Hluku a ti, kteří se na tom podílejí si zaslouží i podporu veřejnosti. Jednatel oddílu Franta Kašpara byl známý svou diplomacií, kterou

pomohl vyřídit mnoho důležitých jednání. Podpora byla i od hlavního výboru v jehož čele stál MUDr. Veselý Miroslav, bývalý předseda oddílu kopané. V této době se v tělovýchově sešla kvalitní funkcionářská základna, která stála i u zrodu myšlenky výstavby sportovní haly. To se však povedlo až v pozdější době, kdy v čele tělovýchovy stál Konečný Otakar. O výstavbě sportovní haly se však více dovíte v kapitole „Výstavba sportovní haly“.

Rok 1961	předseda TJ	Mitáček František
	místopředseda	Podlas Josef
	jednatel	Sochůrek Jaroslav

Výbor kopané: předseda - MUDr. Veselý Miroslav, jednatel - Kašpara Fr.,
trenér - Rod Václav. I. mužstvo sestoupilo a hrálo I.B. třídu

Výbor ledního hokeje: předseda - Pospíšek Štěpán, členové: Mléčka Jos., Šimčík Jiří. Po Spartakiádě ochabla činnost v oddílech, proto se nedochovaly žádné zprávy. V tomto roce byl stadion v Kaštanci pojmenován po rodákovi z Hluku plukovníkovi Dostálovi. Jeho manželka Božena Macháčová - Dostálová (ministrině v tehdejší vládě) odhalila pamětní desku.

Rok 1962	předseda TJ	Mitáček František
	místopředseda	Podlas Josef
	jednatel	Sochůrek Jar.

Výbor kopané: MUDr. Veselý Mir. - jednatel, Kašpara Fr. - trenér, Jegla Josef (současně hráč). I. mužstvo opět vybojovalo postup do I.A. třídy. Oddíl České házené ukončil svoji činnost, protože p. Klemš odešel z Hluku a nenašla se náhrada.

Rok 1963	předseda TJ	MUDr. Veselý Miroslav
	místopředseda	Mitáček František
	jednatel	Sochůrek Jaroslav

Výbor kopané: předseda - Fruhauf Miloš, jednatel - Kašpara Fr., trenér - Pančík Antonín. Hráči I. a II. mužstva: Šlosar J., Rentko, Miloš J., Krsička Jin., Sobek Ant. (nyní ředitel divadla ve Zlíně), Mitáček L., Soviš J. st., Šimčík J., Šimčík Jar., Podlas Ant., Prajza M., Štefko, Jiříčka F., Dufka A., Ratajský A., Hanák J., Urubčík, Zvonič, Svadbík A., Smetka F., Tesařík F., Ševčík Ol., Ševčík Laďa, Pokorný Jar., Gál Fr., Šácha Jar., Filípek, Dvorský. Mužstvo dorostu pod vedením trenéra Ant. Soviše postoupilo do divize. Hlavní hráčský kádr: Hala F., Dufka, Bachan F., Soviš F., Bachan J., Pospíšek F., Kupec Jar., Šácha Jar., Ratajský Fr., Soviš P., Ševčík Ol., Smetka Fr..

Rok 1964-1965	předseda TJ	MUDr. Veselý Mir.
	místopředseda	Podlas Jos.
	jednatel	Sochůrek Jar.

Výbor kopané jako 1963. Hlavní událostí v roce 1964 byla opět Spartakiáda. V Huku vystoupilo přes 700 cvičenců z okolí. I. mužstvo hrálo I.A třídu Jihom. kraje a obsadilo v jarní části 6. místo. V podzimní části skončili naši hráči na 2. místě za vedoucími Malenovicemi s reálným předpokladem postupu.II. mužstvo si vybojovalo postup do III. třídy. Dne 13.6. 1965 hráli u nás přátelský zápas hokejisté Slovanu Bratislava a vyhráli 2:1. Hosté hráli v sestavě, která se hemžila reprezentanty naší tehdejší republiky v ledním hokeji: Čapla, Gregor, Nedomanský, Starší, Dzurila, Grantner, Walter, Bogdan, Golonka, Černický, Lukscheider

Rok 1966	předseda TJ	Mudr. Veselý Miroslav
	místopředseda	Podlas Josef

Výbor kopané: předseda - Pospíšek Jan, místopředseda - Svadbík Antonín, jednatel - Bachánek Fr., trenér - ing. Bečica Jiří

I. mužstvo po pěkném umístění v sezoně 1965-66, kdy skončilo na 2. místě, v podzimním kole obsadilo až 8. místo počtem bodů 12. Vedoucí Kyjov měl bodů 19 a poslední byl Vlčnov se 7 body. Vrcholnou událostí roku 1966 byl zájezd do NDR. Mužstvo Motor Dahlen, jehož jsme byli hosty jsme porazili 4:0 a vyhráli jsme i v Bergenu. Ve srovnání s kopanou v ČSSR není fotbal v NDR, tak masovým sportem. Města, kde jsme hráli byla počtem obyvatel větší, měli však daleko skromější zařízení. Totéž je možno říci i o výkonu mužstev. Naši hosté byli u nás velice spokojeni. Byli nadšeni Gottwaldovem a Luhačovicemi. Poslali nám dva dopisy s prosbou, zda by k nám opět nemohli dojet.

Dorost hrál I. třídu JMK a s ním hrála tato mužstva: Gottwaldov „C“, Vlčnov, Kunovice, Tatran Bystřice, Uh.Ostroh, Bylnice, Hulín, Nivnice, Bánov, Napajedla. Za dorost hrávali: Šimčík A., Kupec P., Míšek J., Směšný Fr., Buncman St., Šácha J., Pokorný B., Soviš J., Solčanský, Hala A., Křivák Fr., Mitáček J., Ťok Fr., Uherka Jan, Dufka J., Maluš Josef. V podzimní části byl trenérem Bachánek Fr., v jarní Svadbík A., vedoucí mužstva - Machálek J. ml.

Dorost se umístil na 5. místě, za vedoucími Napajedly o 8 bodů zpět.Všichni by nejraději viděli dorostence znovu v KP. Není však zkušených trenérů (není snaha), kteří by se jim mohli věnovat. Žáci obsadili ve své soutěži 4. místo ze 6 účastníků. I tady schází obětaví a zkušení trenéři. II. mužstvo účastník III. třídy se po podzimu 1966 umístilo na 4. místě. Naše mužstvo hrálo I.A třídu a hrály s ním tyto oddíly: RH Bučovice, Sl. Kroměříž, Lok.Veselí n.M., Tatran Bučovice, Dukla Brna, O.N. Ves, Hodonín, Uh. Brod, Dukla Holešov, Lanžhot, Dukla Uh. Hadiš, Kunovice, Dubňany. Naše mužstvo se umístilo na 3. místě. II.mužstvo se v soutěži III. třídy okresu umístilo rovněž na 3. místě. Dorostenci se ve své soutěži umístili na 12. místě a hrozil jim sestup. Žáci se umístili na 3. místě. Jejich tenérem i vedoucím byl učitel Krejčíř, který pak tragicky zahynul.

Rok 1967	předseda	Jakubíček Josef
	místopředseda	Pospíšek Jan
	jednatel	Kašpara Fr.

Výbor uspořádal důstojnou oslavu 35. výročí kopané v Hluku a to v nově restaurované Tvrzi. Za I. mužstvo tehdy hrávali: Šesták, Faksa, Soviš J. st., Podlas A., Prajza M., Prajza J., Ševčík, Lopata, Jiříčka, Hala, Smetka, Pospíšek F., Dvorský, Jurča, Tesařík.

Dorost hrál I.A třídu JMK. Dorostenci uhráli 22 bodů a skóre 46:29. Mužstvo vedl Svadbík Ant., vedoucí mužstva - Machálek J. a Podlas Fr.. I.mužstvo skončilo na 4. místě. Účastníci I.A. třídy: Kyjov, Sl. Kroměříž, Kunovice, O.N.Ves, Uh. Brod, Dukla Uh. Hradiště, Lanžhot, Dukla Holešov, Dubňany, Tatr. Bučovice, Vlčnov, Uh. Ostroh, Podvesná (Vlčnov sestoupil). Na hřišti bylo zbudováno výbojkové osvětlení, byl položen asfaltový potěr pro lední hokej a společenské akce. Byla provedena oprava škvárového hřiště, položením nové vrstvy. Za pomoci místních závodů byl zakoupen autobus Ikarus a Tatra 128.

Rok 1968	předseda TJ	Mudr. Veselý Mir.
	místopředseda	Podlas J.

Výbor kopané: ing. Dostál František - místopředseda, Pospíšek Jan - jednatel, Bachánek Frant., I.mužstvo hrálo I.A. JMK a umístnilo se na 5. místě. Postupovalo Veselý n.M. Sestup: Holešov, Uh. Brod, RH Bučovice. II.mužstvo hrálo II.třídu a skončilo na 7. místě. Dorost obsadil 5. místo a žáci v obl. soutěži 2. místo.

Rok 1969-1970	předseda TJ	Podlas Josef
	jednatel TJ	Jakubíček Jos.

Oba dva se však po krátké době vzdali svých funkcí a proto do konce volebního období zastával funkci předsedy TJ MUDr. Veselý Miroslav. Výbor kopané: předseda - Kašpara Fr., místopředseda - ing. Dostál Fr., jednatel - Bachánek Fr..

I. mužstvo hrálo ŽP střední Moravy a hráli v něm tato mužstva: Dukla Kroměříž, Fatra Napajedla, Strojírny Přerov, O.N. Ves, Let Kunovice, RD Jeseník, Dol.Němčí, Spoje Olomouc, Staré Město, Dukla Přerov, Dukla Uh. Hradiště. V derby Hluk porazil Dol. Němčí 2:1. Postupovala Kroměříž, sestupovaly Dukla Přerov a Uh. Hradiště. Hluk skončil 4.. V mužstvu hráli tito hráči: Šimčík A., Lopata, Šesták, Penk L., Maluš J., Bachan J., Soviš Pavel, Šimčík St., Podlas A., Pospíšek F., Smetka F., Marek J., Gašek K.st., Prajza J. Nejlepší střelec-Soviš Fr., nejlepší hráči: Šimčík Ant. - brankář a Lopata Ant. - obránce. II. mužstvo hrálo III. třídu a bylo ohroženo sestupem a zachránilo se s umístněním na 12. místě. Na podzim pak obsadilo 3. místo. Vedoucím mužstva byl Tarnoczy Josef.

Dorost v jarním kole na 7. místě, v podzimním na 2. místě. Trenér i vedoucí Pančík Antonín. Žáci v jarním kole na 4. místě, v podzimním na 8. místě. Trenér

Ratajský A. st., vedoucí - Šimčík J. V roce 1970 se do Hluku vrátil p. Hala Jan, který zde založil velmi úspěšný oddíl stolního tenisu. V mužstvu spolu s ním hrávali jeho synové Stanislav a Zdeněk. Tento oddíl se neustále zlepšovala jeho činnost získala na významu hlavně s dobudováním sportovní haly. Byl zakoupen nákladní vůz Tatra 138, který pomáhl vytvářet slušné podnikatelské prostředí. O osudu tohoto auta bude ještě zmínka.

V roce 1962 se konalo mistrovství světa v kopané v Chile, kde mužstvo Československa zopakovalo úspěch z roku 1934 a probojovalo se do finále mistrovství světa. Ve finále podlehl Brazílií 1:3. Přestože jsme vedli brankou Masopusta 1:0. Brazílci zápas šťastně otočili. Zápas se tehdy moc nepodařil brankáři Schroifovi, který pustil dva nešťastné góly, přestože v předešlých zápasech mužstvo podržel a patřil mezi nejlepší brankáře na MS. Za národní mužstvo tehdy hráli: Schroif, Kouba, Lála, Popluhár, Novák, Pluskal, Masopust, Pospíchal, Scherer, Kadraba, Kvašňák, Jelínek, Tichý, Mašek, Štibrányi. Mužstvo porazilo tehdy silné Španělsko (Štibrányi), remizovalo s Brazílií 0:0 a prohrálo s Mexikem 1:3. (Mašek). Ve čtvrtfinále jsme porazili Maďarsko 1:0 (Scherer) a v semifinále Jugoslávii 3:1. Na mistrovství světa v roce 1966 do Anglie jsme se neprobojovali. V roce 1963 jsme poprvé viděli v televizi finále PMEZ mezi Reálem Madrid a Benficou Lisabon. Tento zápas patří i nyní mezi utkání, které se stávají nezapomenutelné. Benfica vyhrála 5:3, když jejich hvězda Eusebio zastínila svými 3 góly tehdy legendárního Puskáse, který rovněž vstřelil 3 góly. Fotbal v Hluku v tomto období dosáhl svého vrcholu. I. mužstvo hrálo KP a trvale obsazovalo přední příčky. Nebylo žádným překvapením, že o fotbalisty z Hluku byl zájem. Nabídka, které nešlo odolat, přišla z Kopřivnice. Tam měli zájem o Fanyna Halu. Fanyn byl fotbalista nadaný bohem. Jeho myšlení a elegance spojené s produktivitou ho předurčovaly pro vyšší soutěž. Přišla z divizní Kopřivnice, kde tehdejší podnik Tatra patřil k nejvýznamějším v Československu. Nabídka byla také láková pro oddíl. Kopřivnice nabídla využívat zkušební Tatru pro účely Spartaku. A tomu se nedalo odolat, protože mít takové auto v té době, bylo velké terno. Myslím si, že Fanyn Hala je ten fotbalista, který má co říci i nynější generaci a proto je zde jeho pohled:

V Klebetově, kde jsem prožíval svoje dětství jsem tak, jako většina kluků ve věku 10-14 let trávil volný čas různými hrami ale hlavně sportem. V zimě jsme hráli hokej na blízkém potoku „Okluka“, který v té době pravidelně zamrzal a nebyl zregulovaný, takže byl širší. Zimy, kromě této letošní, bývaly daleko tvrdší. Když skončila zima a slunko a jarní vánek vysušil naše oblíbené plácky, hráli jsme fotbal. Z jara jsme rádi hráli na hokejovém kluzišti, protože fotbal s mantinely a hokejovými brankami měl své kouzlo. Spolu s klukama s Klebetova jsme chodili hrát do Valů, které byly blízko starého mlýna. Někdy jsme si zašli i na plácek u Svedrupu, kde hrávali kluci z Antonínské a Lánu. Rád vzpomínám na pouliční turnaj družstev, které se v této době v Hluku hrávaly. Nebyli jsme ještě registrovaní a tak byl pro nás zážitek, zahrát si fotbal na skutečném hřišti a a navíc s opravdovým balonem. Mět v té době dobrý

balon bylo velmi těžké. Vzpomínám si, že jsme jako kluci chodili pomáhat tehdejším správcům manželům Konečným (Zobkovým) čistit kopačky a za tuto práci nám půjčili nějaký balon, abychom si mohli někde za brankou hlavního hřiště začutat.

Od dob, kdy jsem byl zaregistrován za žáky jsem se těšil na na každý trénink a hlavně na zápas. Doma jsme měli malé hospodářství a nějaké pole, navíc moje matka byla dlouhodobě vážně nemocná, takže jsem musel doma a také na poli zastávat různé práce. Abych mohl jít na fotbal, snažil jsem se tyto práce udělat co nejdříve, nebo se jim nějak vyhnout. Fotbal byl pro mě velké lákadlo. V žácích nás trénoval pan Pančík, který byl pro fotbal velice zapálený. Doma měl spousty knížek o fotbale, z kterých čerpal vědomosti pro náš trénink. Vzpomínám si, že v době, kdy televize nebyla ještě tak rozšířena, zval nás k sobě domů, na některé fotbalové přenosy. Já si nejvíc vzpomínám na památné finále v roce 1963 Real Madrid-Benfica Lisabon. V dorostu nás vedl Tonda Soviš, bratr Fanyrna Sovíše (Sůvy) a později otec výborného fotbalisty Ladě Sovíše. V této době jsme měli skutečně výborný dorost a v ročníku 1962-63 jsme byli po podzimní části soutěže na 1.místě a měli možnost postoupit do vyšší třídy. Na jaře mě a Sůvu přeřadili v 17 letech mezi dospělé a teď si již nepamatuji, jestli dorost opravdu postoupil. Přeřazení mezi dospělé bylo pro mě skutečným fotbalovým zážitkem. Fotbal byl v Hluku a okolí v této době velmi populární. Spolu s Hlukem hrávali v jedné soutěži Dol. Němčí, Vlčnov, Kunovice, St. Město, Uh. Ostroh, O.N.Ves, Veselí n.M., Uh. Brod atd. Hrávalo se často sousední derby, což bylo pro hráče i diváky velice zajímavé. Když jsme přišli se Sůvou do mužů, hráli tam prim Milan Prajza, Jiřica, Laďa Ševčík a také vojáci, Ernest Taraba, Štefan Molnár (Mony) a Jano Dvorský. Postupně do mužstva přicházeli nebo se vraceli z vojny Tonda Podlas, Janin Prajza, Luma Penk, Joža Bachan a z Prostějova Jara Jurča.

V době, kdy jsem z Hluku odcházel byli v mužstvu už mladší kluci jako, Fanyrn Pospíšek (Popik), Tonda Šimčík (Rambousek), Jožka Prajza (Cruyf), Jara Soviš (Kovář), Pavel Soviš (Metynek) a ze Lhoty přišli Tonda Lopata a Tonda Hejna. Jako trenér působil u mužstva Jiří Bečica, který měl v této době kvalifikaci trenéra II. třídy a byl pro nás skutečnou autoritou. Pokud se týká požitků z fotbalu, nebyly skoro žádné. Za mistrák jsme dostali 30 Kč a večeri. To jsme však museli vyhrát. Po zápase jsme šli na zámek do sklepa a těžce „vydělané“ peníze a navíc ještě něco ze svého jsme tam u Tomíška nechali. Chtěl bych říct, že fotbal jsme měli natolik rádi, že nám to nevadilo, že jsme hráli takzvané „zadarmo“.

Zažili jsme při něm tolik krásných zážitků, na které člověk vzpomíná i teď, kdy mě bude 60 let. Na podzim roku 1969 jsem přestoupil do FO Tatra Kopřivnice. Tatra v této době hrávala divizi a pohybovala se většinou v dolní polovině tabulky. Trenérem tady byl v té době známý hráč Baníku Ostrava Miroslav Wiecek, bývalý vynikající střelec. Podmínky pro fotbal byly zde ve srovnání s Hlukem podstatně lepší, ale po stránce výkonnosti to tak dobré nebylo. Po 3 letém působení v divizi jsme

sestoupili do KP. V roce 1979 jsme do divize znovu postoupili. Polovinu této divizní soutěže jsem působil jako hráč, ale pak jsem aktivní kariéru v dresu Tatry ukončil. Jarní část jsem mužstvo vedl jako trenér. V této době jsem ukončil kurz trenérů II. třídy. V tomto období začínal s fotbalem můj syn Petr a tak jsem začal jako trenér benjamínků. Postupně jsem trénoval žáky a dorost Tatry až do roku 1993. Shrnu-li své působení v Kopřivnici tak 10 roků jsem byl aktivním hráčem a dalších 13 roků jsem působil jako trenér.

Závěrem bych chtěl zmínit o tom, že na podzim r. 1994 se v Hluckém fotbale znovu objevilo jméno Hala. To do Hluku přestoupil syn Petr. Hluk hrál tehdy I.A. třídu a chtěl postoupit do ŽP. Po Petrovi posílil mužstvo v jarní části sezony 1995 i Lada Soviš a postup se podařil. Zároveň bych si chtěl připomenout paralelu, že já, když jsem Hlucky fotbal opouštěl hrál Hluk KP a po 25 letech můj syn Petr pomohl Hluku vybojovat ŽP. Shrnu-li své 6-ti leté působení v družstvu dospělých v Hluku, musím říct, že po celou dobu jsme měli kvalitní a silné mužstvo. Hrávali jsme po celou dobu špici KP a neměli problém se záchranou. Když končím své vzpomínání o hluckém fotbale, musím vzpomenout jména několika lidí, kteří pro hlucký fotbal odvedli spoustu práce. Byli to tito funkcionáři: dlouholetý jednatel Franta Kašpara, F. Podlas, Joža Jakubiček, Jara Šimčík(vysoký), Miloš Fruhauf, Konečný (Zobek), Štefaník F. a také Joža Podlas, který byl místopředseda TJ, ale fotbal měl ohromně rád. Možná jsem ve svém vzpomínání na někoho zapoměl, ale to je tím, že je to všechno dávno a paměť mě neslouží.

Šatny na kluzišti - rok 1967

Rok 1964 - ve stoje - Jurča, Ratajský, Hrabovský, Podlas A., Jiříček, Hala, Penk L.
klečící - Bachan J., Soviš Fr., Taraba E., Molnár, Prajza M.

Rok 1968 - ve stoje - Šimčík A., Směšný F., Buncman St., Soviš J. st., Ševčík, Soviš
J ml., Hala F., klečící - Soviš F., Bachan J., Jiříček F., Řitička K., Prajza J.

Rok 1969 - ve stoje - Šimčík J. ved., Penk, Smetka, Šimčík A., Sadílek, Lopata, Malůš J., Podlas A., Směšný F., Prajza M. - trenér, klečící - Hejna A., Pospíšek F., Soviš P., Soviš F., Gašek

Řecko-římský zápas na stadioně v době, kdy tento sport byl v Hluku populární. (1955-60)

II. mužstvo 1962

stojící - Podlas K., Pospíšek J., Kupec J., Míšek A., Hájek, Hrabovský, Rybníkář, Šumbera, klečící - Bachánek, Filípek, Svadbík, Prajza J., Pokorný J.

Dorost 1964

stojící - Šácha, Huspenina V., Mítáček L., Kupec P., Směšný, Konečný A., Soviš J., Bachánek Fr., klečící - Soviš P., Šuránek J., Křivák Fr., Straňák, Šimčík A., Soška Fr.

Žáci 1960

stojící - Podlas, Kašpara, Huspenina V., Hala A., Zuzák, Straňák, Pospíšek F., Směšný F., Rod - trenér, klečící - Svadbík J., Křivák Fr., Kupec P., Soviš P., Soviš J.

Rok 1969 - pohřeb A. Kadlčka, který hrával v Hluku, ale pocházel z Dol. Němčí. Tragicky zahynul spolu s otcem při havárii u Nového Města.

Rok 1962

stojící - Jakubiček J., Prajza J., Molnár, Konečný (Zobek), Jiřica, Krsička, Hanák J., Šimčík J., Kašpara, Rod, Podlas K., klečící - Podlas A., Šimčík J., Taraba, Ratajský, Prajza M., Podlas Fr.

Rok 1966 - před utkáním s Ostr. N. Vsí - Fanyň Hala spolu se svým kamarádem a bratrancem Tondou Podlasem. Fanyň je autorem příspěvku za roky 1961-1970.

Kapitola V. Léta 1971-1980

Léta 1971-1980 byla stále ve znamení úspěšné generace ze 60. let. Hráči jako Prajza Milan, Ševčík Laďa, Soviš Franta, Bachan Joža, Jiříčka Fr. atd. měli stále kvalitu, což se projevovalo tím, že Hluk hrával krajský přebor JMK nebo Župní přebor střední Moravy. Druhá polovina tohoto desetiletí však tak úspěšná nebyla. Začalo se projevovat stárí těchto hráčů a noví hráči, kteří přicházeli byli dobří, ale kvality předešlé generace nedosáhly. Navíc se začínaly projevovat zbytečné aféry kolem sportovní haly a to tím, že došlo ke krizi ve funkcionářského kádru. Toto všechno škodilo fotbalu v Hluku a mělo velký vliv na krizi, která přišla v dalším desetiletí. Franta Jiříček, kterému nikdo neřekl v Hluku jinak než Jiřica byla svérázná osobnost jak na hřišti, tak i v osobním životě. Jednou před derby zavítal do Dol. Němčí už dopoledne. Tam si ho vyhlédli domácí funkcionáři, kteří znali jeho slabost a v hospodě mu porouchali pivo a borovičku s tím, že odpoledne nenastoupí. Když přišlo k placení Jiřica se ptá "Kdo to zaplatí?". Bodří Dolněmčané však tuto útratu uhradili. Franta jim povídá „Víte co chlapci, já Vám za to odpoledne vstřelím do Vaší sítě 2 góly.“ A tak se i stalo.

Koncem desetiletí 1961-70 a začátkem 1971-80 začali v Hluku hrát i kluci z O. Lhoty. A dlužno říci, že to byly opravdu posily. Tonda Lopata v obraně představoval spolehlivost a jistotu v každém utkání. Určitou dobu byl kapitánem mužstva. Tonda Hejna pak na levém křídle svoji rychlostí a svoji levačkou strašil brankáře všech mužstev. Chvilí tu hrál i Olin Franta, ten však dál potom přednost Veselí n.M. Nelze nevzpomenout také Jožu Sovíše z Blatnice, který svou postavou i stylem hry připomínal tehdy oblíbeného kanonýra Německého mužstva Gerda Müllera. Moc toho nenaběhal, ale když byl ve velkém vápně, smrdělo to gólem. Jeho kopací technika a cit pro góly byl pro mužstvo velkou výhodou. V tuto dobu pomalu končil s fotbalem i Franta Soviš (Sůva). Jako dorostenec patřil mezi velké nádeje. Na vojně hrál za RH Znojmo a vážně se zranil. Po příchodu do Hluku však byl znovu velkou oporou mužstva. Franta byl dobrý nejen v obranné činnosti, ale když se potřebovalo, musel jít do útoku a vstřelit nějaký gól, aby se správil výsledek. Je škoda, že svoje zkušenosti nepředal další generaci.

Rok 1971	předseda TJ	MUDr. Veselý Miroslav
	místopředseda	Podlas Josef
	jednatel	Jurásek Stanislav

Výbor kopané: předseda - Kašpara Fr., místopředseda - ing. Dostál Fr.,
jednatel - Bachánek Fr.. I.mužstvo hrálo ŽP střední Moravy, kde hrály tyto oddíly:
Napajedla, St. Město, Letná - Gottwaldov, Dol. Němčí, Hodolany, Sp. Přerov,

Uh. Brod, Černovír, Kunovice, O. N. Ves, Jeseník, Spoje Olomouc. Postoupily Napajedla, sestoupil Jeseník. Naše mužstvo skončilo na 4. místě. V mužstvu hráli tito hráči: Lopata, Šesták, Maluš J., Soviš F., Bachan J., Soviš P., Šimčík St., Podlas A., Pospíšek Fr., Smetka Fr., Marek J., Gašek K., Prajza J., Jiřica, Soviš J.st., Kočí A., Sadílek St., Konečný M., trenér byl v jarní sezoně Prajza Milan, na podzim Šimčík Jar.. Výsledky derby: Hluk : Dol. Němčí 2:0, Dol. Němčí : Hluk 2:1. II.mužstvo hrálo III. třídu a tabulka byla tato: Uh. Ostroh „B“, Květná, Hluk, Záhorovice, Hradčovice, Přeckovice, Prakšice, Šumice, Suchá Loz, Ostr. Lhota, Uh. Brod „B“. Vedoucím mužstva byl Tarnoczy Josef. Dorost hrál I.A. třídu a tabulka byla tato: Štítná, Slavičín, Květná, Vlčnov, Bánov, Uh. Ostroh, Bystřice p. L, Brumov, Hradčovice, Hluk, V. Klobouky, Bylnice. Trenér byl Pančík Ant., vedoucí Sadílek. St. žáci hráli v OP. Vedoucím i trenérem byl Ratajský Ant.st.. V uličním turnaji zvítězilo mužstvo z Lánu.

Rok 1972	předseda TJ	MUDr. Veselý Miroslav
	místopředseda	Podlas Josef
	jednatel	Jurásek Stanislav

Výbor kopané: předseda - Jakubiček Josef, místopředseda - Kašpara Fr., jednatel - Bachánek Fr. I.mužstvo hrálo v jarní sezoně ŽP střední Moravy, po reorganizaci bylo zařazeno do KP JMK. V I.mužstvu hráli tito hráči: Šimčík A., Lopata, Gašek K., Maluš J., Směšný F., Prajza J., Sadílek St., Soviš F., Smetka F., Hejna A., Soviš P., Soviš J., Šimčík St., Štefaník F., Podlas A., Jiřica, Trenérem byl ing. Bečica, koncem sezony Prajza Milan. Vedoucím byl Podlas Fr.. Nejlepší střelec byl Soviš Fr., který vstřelil 10 gólů. V tomto roce hrávala tato mužstva: Spoje Olomouc, Dol. Němčí, Letná, Hluk, St.Město, O.N.Ves, Kunovice, Hodolany, Meochema, Uh. Brod, Strojírny Přerov, Černovír, Šumperk, Hulín. Derby utkání: Hluk : Dol.Němčí 0:1, Dol. Němčí : Hluk 1:2. II. mužstvo postoupilo do OP. Tabulka byla následující: Hluk, Květná, Uh. Ostroh „B“, Šumice, Záhorovice, Ostr. Lhota, Uh. Brod „B“, Hradčovice, Suchá Loz, Prakšice, Přeckovice, Hor. Němčí. Vedoucím mužstva byl Tarnoczy Josef. Dorost skončil v soutěži na 7. místě. Trenéři a vedoucí Soviš-Ratajský. Za dorost hrávali: Fruhauf, Straňák J., Kašpara St., Šimčík Fr., Sváček L., Tesařík, Ratajský A., Žižka, Hrubý L., Jelének J., Zuzák, Sochůrek J., Bachánek F. Žáci se umístili na 6. místě. Trenéři a vedoucí Šesták-Tesařík. Za žáky hrávali: Žižka, Kučera, Nemrava, Hájek J., Nemrava J., Julínek, Bachánek J., Prajza J., Maluš Fr., Šimčík, Soviš Laďa, Dufka, Šumbera, Hájek J., Matuška. V tomto roce byla oslava 40 let kopané, která se konala dne 13.8. 1972 na stadioně.

Rok 1973	předseda TJ	Konečný Otakar
	místopředseda	MUDr. Veselý Miroslav
	jednatel	Soška František

Výbor kopané: předseda - Bachánek Fr., místopředseda- ing. Dostál Fr., jednatel - Julínek Jan. I.mužstvo sestoupilo z KP, protože sestupovalo 5 mužstev.

Umístnilo se na 13. místě. Pořadí: Jihlava, Poštorná, Ratíškovice, Dubňany, Dol. Němčí, Dukla Brno, Blansko, Letná, Uh. Ostroh, Znojmo, Vyškov, Třebíč, Hluk, O.N.Ves, Ivančice, Vel. Meziříčí. Derby utkání: Hluk : Dol. Němčí 2:0, Dol.Němčí : Hluk 2:0. II. mužstvo se umístilo v OP na 11. místě. Dorost se pohyboval ve středu tabulky a žáci hráli základní soutěž v okrese. Z popudu mládežníků v Autopalu se utvořilo dívčí fotbalové mužstvo. Bylo začleněno do TJ Spartak. Předsedou se stal Vaculík Karel st., dosavadní předseda Svitek Jan se stal trenérem. Jednatel a zdravotníkem byla Vaculíková Květa. Po několika jarních trénincích se hráli dívky přátelský zápas s Rapidem Jihlava a prohráli 6:1. Hosté byli zkušenější a hráli pohledný fotbal. Sekce kopané se pokoušela sestavit soutěž v rámci kraje. Oddíly se však nedostavovaly k zápasům, takže se soutěž prakticky nerozjela. Po několika přátelských zápasech byla činnost tohoto oddílu ukončena. Přesto byl náš oddíl pověřen uspořádat jeden zápas Čech a Slovenska.

Rok 1974	předseda TJ	Konečný Otakar
	místopředseda	MUDr. Veselý Miroslav

Výbor kopané: předseda - Bachánek Fr., místopředseda - Konečný Fr., jednatel - Julínek Jan. Výbor: Štefaník Fr., Vaculík K., Penk L., Zlínský A., Ratajský A., Soviš J., Tesařík F., Zvonič A., ing. Dostál. I. mužstvo hrálo I.A. třídu JMK a hráli tam tato mužstva: Malenovice, Luhačovice, Uh. Ostroh, Nivnice, Kněžpole, Kunovice, Val. Klobouky, Mor. Písek, Gottvaldov „C“, Uh. Hradiště „B“, Štítná. Po podzimním kole jsme skončili na 1. místě. Trenér - Prajza Milan, vedoucí - Soviš Jar. st.. II. mužstvo obsadilo v OP 6. místo. Vedoucí Tarnoczy Jos., zástupce - Podlas Antonín. Dorost obsadil v I. třídě 5. místo. Vedoucí a trenér - Jiříčka Fr. Žáci hráli v okrese se umístili na 2. místě v OP. Trenér a vedoucí - Pančík Ant.

Rok 1975	Výbor kopané:	předseda	Bachánek František
		jednatel	Julínek Jan
		trenér	Prajza Milan

I. mužstvo hrálo I.A třídu postoupilo do KPZ a mužstvo hráli: Nožička, Šimčík A., Lopata, Prajza J., Bachan J., Botek Zd., Soviš F., Štefaník F., Hejna, Šimčík St., Franta O., Žižka, Pištěk St., Prajza. II. mužstvo hrálo OP a umístilo se na 3. místě. Za mužstvo hráli: Kočí A., Nemrava, Šimčík, Hrubý L., Kupec J., Nemrava, Žajdlík St., Ševčík L., Konečný M., Zuzák, Řehák R., Novootný F., Podlas A., Směšný F., Blaha J., Huspenina M., Žižka, Šumbera P. Dorost „A“ obsadil ve své soutěži 6. místo. Vedoucí a trenér - Sadílek St.. Dorost „B“ obsadil v OP 6. místo. Trenér a vedoucí Pančík Ant.. Žáci hráli OP a skončili na 8. místě. Trenéři a vedoucí - Ťok Lad. a Šimčík Jan (Mates)

Rok 1976	předseda	Marek Jiří
	místopředseda	Konečný František
	jednatel	MVDr. Dufka Antonín

I. mužstvo hrálo KP JMK a hráli tito hráči: Soviš J. (Blatnický), Píštěk St., Žižka, Prajza J., Štefaník Fr., Soviš J.ml., Lopata. Bachan J., Šimčík St., Nožička, Hejna. Trenér: Prajza Milan, vedoucí - Soviš J.st.. Spolu s námi hrála tato mužstva:BOPO Třebíč, Dukla Hodonín, Poštorná, ČKD Blansko, RH Znojmo, OP Prostějov, Lanžhot, Hluk, Dubňany, Jihlava, Dol. Němčí, St. Město, Ratíškovice, Kyjov, Dukla Kroměříž. Mužstvo skončilo na 4. místě. Postupoval Uh. Brod, sestupovaly Kostice a Spartak Třebíč. II. mužstvo 9. v OP, dorost 2. v I. třídě, žáci 6. v OP. Za dorost hrávali: Zvonič, Kašpara F., Maluš, Jurásek St., Kremr A., Vacek J., Habarta V., Šumbera, Žandovský, Soviš Laďa, Julínek, Bachánek Jan., Dufka J., Prajza Jan, trenér - Sadílek Stanislav. Mužstva, která hrála s dorostem: Dolní Němčí, Gottwaldov „C“, Malenovice, Uh. Ostroh, Hluk, Vlčnov, Bánov, Jalubí, Topolná, Mor. Otrokovice, Kunovice, O.N. Ves, Otokovice“B“, Luhačovice.

Soupeři II. mužstva v OP: Traplice, Tupesy, Hradčovice, Polešovice, Bojkovice, Šumice, Uh. Brod „B“, Bystřice p. L., Hluk „B“, Korytná, Bílovice, Nedakonice, Podolí. Z přehledu mužstev je vidět, jak silná mužstva hrála z pohledu po roce 2000 OP.

Rok 1977	předseda	Marek Jiří
	místopředseda	Konečný František
	jednatel	Julínek Jan

I. mužstvo sestoupilo do I.A třídy, kde hrála tato mužstva: Strážnice, Kněžpole, Hluk, RH. Holešov, Slov. Slávia „B“, Val. Klobouky, Mor. Otrokovice, Místřice, Podvesná, Malenovice, Brumov, Slavičín, Kunovice, Dol. Němčí. Derby utkání: Dol. Němčí : Hluk 2:0, Hluk : Dol. Němčí 2:0. Dorost na 7. místě v I. třídě. Za dorost hrávali: Kašpara F., Sváček L., Polášek F., Soviš Laďa, Žandovský, Machálek J., Pospíšek, Macek J., Šimčík L., Bachan F., Bachánek Petr. II. mužstvo 9. v OP. Žáci v OP na 2. místě.

Rok 1978	předseda	Vyskočil Stanislav
	sekretář	Bachánek František

I. mužstvo hrálo v I.A. třídě a skončilo na 10. místě. Dorost skončil na 11. místě a II. mužstvo sestoupilo z OP. S I. mužstvem hrála tato mužstva:Brumov, RH Holešov, Slavičín, Strážnice, Val. Klobouky, Hluk, Dol. Němčí, Malenovice, S, Podvesná, Kněžpole, Kunovice, Mor. Otrokovice, Místřice. Derby utkání: Hluk: Dol. Němčí 0:1, Dol. Němčí : Hluk 2:0. Dorost hrál s těmito týmy: Malenovice, Uh. Ostroh, Brumov, Vlčnov, Val. Klobouky, Kunovice, St. Město, Březolupy, Gottwaldov „C“, Strážnice, Hluk, Bánov, Jalubí, O.N.Ves. II. mužstvo skončilo v OP na 13. místě a žáci v OP na místě 8.

Rok 1979	předseda	Vyskočil Stanislav
	sekretář	Bachánek František

I. mužstvo hrálo I.A. třídu s těmito hráči: Kučera P., Hrubý L., Ratajský A., Maluš F., Zuzák, Novozný F., Botek Z., Podlas F., Jahoda, Polášek, Zvonič M., Štefaník F., Prajza Jos., trenér - Sadílek St., vedoucí - Podlas Ant.. Spolu s námi hráli I.A. třídu: Brumov, Slavičín, Dol. Němčí, RH Holešov, Strážnice, Val. Klobouky, Hluk, Malenovice, Podvesná, Slov. Slávie „B“, Kněžpole, Kunovice, M. Otrokovice, Mistřice. Mužstvo skončilo na 7. místě. Derby utkání: Dol.Němčí : Hluk 0:2, Hluk: Dol. Němčí 0:0. Dorost skončil v I. třídě na 6. místě, II. mužstvo sestoupilo do III. třídy, žáci skončili v OP na 2. místě.

Rok 1980	předseda	Vyskočil Stanislav
	jednatel	Julínek Jan

I. mužstvo hrálo I.A. třídu s těmito hráči: Štefaník, Zuzák, Zmrzlík, Umlauf, Maluš, Výmola, Prajza Jan, Prajza Jos., Bachánek P., Botek Z., Šimčík St. I. mužstvo skončilo na 3. místě, dorost byl 15. a II. mužstvo ve III. třídě na 8. místě. Toto bylo jedno z posledních dobrých umístění I. mužstva. Mužstvo bylo zkušené a těžilo ze zkušeností Staně Šimčíka, Jožky Prajze, Zdeny Botka a Franty Štefaníka, kterému se dodnes říká "Best". Franta nebyl sice technicky vybavený, ale rychlost, dravost a tah na branku měl obrovský. Svým způsobem dělal všem obránám velké starosti. Postupně však už dochází k výměně generací a tím i ke krizi. Žáci „A“ skončili v OP na 7. místě a žáci „B“ v základní soutěži na 10. místě (poslední). Dorost hrál s těmito týmy: Dol. Němčí, Gottwaldov „B“, Slavičín „B“, Napajedla, RH Holešov, Brumov, Vlčnov, Zdounky, Rajnochovice, Val. Klobouky, Chropyně, Ostr. Lhota, Mor. Otrokovice, Hluk, Želez. Prostějov „B“, TJ Holešov.

Fotbal v bývalém Československu po úspěchu v Chile se znovu dostal na MS do Mexika v roce 1970. Přestože mužstvo odjíždělo do Mexika v dobré náladě a s dobrým mužstvem, tehdejší vedení s trenérem Markem nezvládli konkurenční boj firem Adidas a Puma o výstroj reprezentace a po prohrách s Brazilií, Anglií a Rumunskem jsme cestovali domů. Navíc po MS fotbalový svaz potrestal všechny hráče vyřazením z reprezentace, takže následující kvalifikaci na ME jsme hráli s „C“ týmem. V této době byl vynikající hráčem Laco Petráš a velká naděje Josef Jurkanin. Na MS skončil A. Kvašňák. Mistrovství světa vyhráli Brazilci, kteří ve finále porazili Itálii 4:1 a své poslední mistrovství odehrál Pelé. Naše mužstvo tehdy nastupovalo v této sestavě: Viktor (Vencel), Dobiáš, Migas, Novák Jiří, Hagara, Hrdlička, Kuna, Geleta, (Jurkemik), Veselý Fr., Szikora, Petráš (Albrecht). Při pohledu na sestavu zjišťujeme, že kromě Viktora, Migase, Nováka a F. Veselého byli v týmu sami Slováci. V této době byli Slováci opravdu lepší. To nesmíme zapomenout, že v roce 1969 vyhrál Slovan Bratislava jako jedinný tým z bývalého Československa pohár vítězů pohárů, když porazil ve finále v Bazileji slavnou FC Barcelona 3:2. Zatím se toto žádnému Slovenskému a ani Českému mužstvu nepodařilo zopakovat. Do budoucna předpovídám, že dokud budou trvat stávající ekonomické podmínky, tak se to asi nikomu nepodaří.

V roce 1974 se hrálo MS v Německu a Němci po druhé v historii získali titul mistra světa. Ve finále porazili Holandsko 2:1. V obou mužstvech nastoupila řada hráčů, kteří tehdy patřili k nejlepším na světě. U Němců brankář Maier, Vogts, Beckenbauer, Breitner, Gerd Müller, u Holanďanů potom Neskens, Cruif, Rep, Krol, Rensenbrink, atd. Nevydařené MS 1970 jsme si vynahradili v roce 1976 na ME v Bělehradě, kdy jsme nejdříve vyřadili tehdy velmi silné Holandsko a ve finále jsme pak remizovali s NSR, když vyrovnávací gól jsme dostali v 90. min. Potom přišly na řadu penalty zakončené parádním vršovickým dlouhákem Antonína Panenky. Za Němce neuspěl Ulli Hooness, který v dnešní době řídí slavný Bayern Mnichov. Naše mužstvo tehdy nastupovalo v této sestavě: Viktor, Pivarník, Ondruš, Jos. Čapkovič, Gogh, Dobiáš, Panenka, Švehlík, Móder, Masný, Nehoda (Fr. Veselý, Jurkemik). Tento triumf byl také z větší části dílem Slovenských fotbalistů, protože pouze 4 fotbalisté pocházeli z Českých zemí. Řada hráčů je zapomenuta, ale Panenkův Vršovický dlouhák, kterým zesměšnil vynikajícího německého brankáře Maiera žije dodnes. V letošním roce ho chtěl napodobit ve finále s Itálií Zidane a se štěstím se mu to podařilo. Také Ivo Viktor patřil v této době mezi nejlepší brankáře na světě. Do Hluku v poslední letech dojížděl v době, kdy tady ČMFS pořádal kemp talentovaných brankářů. Za 4 roky nás pak čekalo ME, které se konalo v Itálii a kde jsme obhajovali prvenství. V klubových soutěžích vládly Ajax Amsterdam a už zmiňovaný Bayern Mnichov. Naše mužstva se těžko do závěrečných bojů prosazovala, protože nemohla konkurovat finančně silným klubům ze západu.

Závěr desetiletí byl zakončen MS v Argentině, kde domácí nic neponechali náhodě a získali svůj první mistrovský titul, když ve finále porazili znovu Holandsko 2:1. V domácím mužstvu vynikal hlavně Kempes. V roce 1980 jsme jeli do Itálie na ME jako obhájci trofeje. Začátek byl však pro nás hodně těžký, protože jsme narazili na tým NSR. Němci jsou pro každého těžký soupeř a my jsme v tomto zápase na ně neměli. Prohráli jsme 1:0, když branku nám dal Rumennige. Ve druhém utkání s Řeckem nám vyšel úvod utkání, kdy jsme vedli brankou Panenky 1:0. Řekové sice vyrovnali, ale Nehoda a Vízek upravili na konečný stav 3:1. V posledním zápase s Holandskem nám stačila remíza. Tu nám zajistil svou brankou Nehoda. Holanďané stačili pouze vyrovnat. To nás posunulo do boje o třetí místo z domácí Itálie. Do vedení jsme šli nádhernou brankou Jurkemika po signálu z rohového kopu od Panenky. Italové měli velký tlak a vyrovnali na 1:1. Na penálty jsme nakonec vyhráli 9:8, když rozhodující P.K. chytil Netolička. Ve finále NSR porazila Belgie 2:1. Belgičané v této době měli velmi kvalitní tým, který ve skupině vyřadil Itálii, Anglii a Španělsko.

Tehdy se hrálo pouze ve 2 skupinách, kdy vítězové se střetli o 1. místo a druzí o místo 3.. Teprve pozdější doba ukázala, že fotbal je tak atraktivní k výdělku, že se to dá více využít a proto se přešlo na 16. mužstev. Pomohlo k tomu i to, že po roce 1990 se rozpadl bývalý SSSR a Jugoslávie, rozdělení čekalo i naši republiku a

tím vzniklo mnoho dalších národních svazů. Sestava našeho mužstva: Netolička, Barmoš, Ondruš, Vojáček, Gogh, Kozák, Jurkemik, Panenka, Masný, Nehoda, Vízek, (Gajdůšek, Štambacher, Lička, Berger). Slováci už neměli takovou převahu. Nás Moraváky těší, že Nehoda pochází z Hulína, Vojáček z Kojetína, Gajdůšek ze Zlína (tehdy Gottwaldova), Štambacher z Brna a Lička z Ostravy. Do Dnešního dne jsou známí Nehoda jako manažer Nedvěda a Vízek, jehož zeť je Láďa Šmicer a také Werner Lička, vcelku úspěšný trenér. Panenka ten bude známý vždycky. V tomto roce jsme zaznamenali ještě jeden velký úspěch. Poprvé se konaly OH v tak zvaném východním bloku. OH v Moskvě však byly poznamenány tím, že se jich řada západních zemí včetně USA nezúčastnila. Politika tehdy ovládla svět, protože na oplátku se země východního bloku nezúčastnily OH v Los Angeles (1984). Naši fotbalisté tehdy ve finále porazili borce z NDR (východní Německo) 1:0. Utkání přihlíželo 80.000 diváků. Naši branku vstřelil Jindřich Svoboda hráč Brna. Na hřiště přišel v 73. minutě a v 77. min. vstřelil jediný gól utkání. Naše sestava: Seman, Mazura, Radimec, Macela, Rygel, Rott, Berger, Štambacher, Pokluda, Vízek, Lička. Střídali: Němec, Svoboda J. Vyloučen byl Berger.

Popularita kopané rostla i v našem městě, hlavně díky tomu, že mužstvo hrálo KP a disponovalo velmi silným celkem, který bojoval na začátku tohoto desetiletí o přední příčky v tabulce. Do mužstva přišli hráči z Ostr. Lhoty a do Hluku se vrátil Standa Sadílek, jehož otec se v Hluku narodil, ale svůj život prožil v Praze. Standa hrál za žáky a dorost pražské Slávie a do Hluku se oženil. Kromě hraní za I. mužstvo se postupně zapojil i do trénování, jak žáků tak i dorostu. Navíc ho trápily zdravotní potíže, tak se rozhodl ukončit aktivní činnost poměrně brzy. Jeho pohled na tato léta je velmi zajímavý a emotivní:

Je léto roku 1970 a na pěkném stadionu Spartaku Hluk očekává více než 1500 diváků, co přinese dnešní mistrovské utkání dvou nesmiřitelných rivalů. Dnes totiž přijelo do Hluku „Dolní Němčí“. I já očekávám, co přinese moje první setkání s hluckým fotbalem, prvních devadesát minut v dresu Spartaku Hluk. Nyní je zima roku 2006 a já se ptám, zda mohu posoudit s odstupem desítek let, jaký byl fotbal v Hluku v tehdejší době, v čase mých aktivit. Přesto se o to pokusím, i když se domnívám, že s mým názorem nemusí řada lidí ve všem souhlasit. V tehdejší době však panovaly nejen mezi hráči ale i mezi funkcionáři pevnější vztahy, pohodovější atmosféra a také daleko větší chuť i zájem o fotbal než je to nyní. Možná to bylo dáno tím, že většina hráčů i funkcionářů bydlela v Hluku a pracovala v Autopalu, který svým dílem fotbalu značně pomáhal. Fanoušci měli vlastně hráče na očích nejen na hřišti, ale i mimo něj a jejich zájem o fotbal byl o to větší. O tom svědčí i návštěvy na zápasech KP, které byly skutečně pěkné.

Pravda je, že v I. polovině tohoto desetiletí bylo mužstvo po sportovní stránce na úrovni divize a bylo se na co dívat. Mužstvo tvořili: skvělý brankář Tonda Šimčík, bojovníci Joža Bachan, Joža Maluš a Karel Gašek, hlavičkář specialista a taktik Fr.

Soviš (Sůva) a nesmírně rychlí a nebezpeční po křídlech Franta Štefaník (Best) a Tonda Hejna ze Lhoty. O dalším hráči ze Lhoty, T.Lopatovi (Lábus) se říkalo, že se na okamžik musí zastavit. Ve své sportovní činnosti buď jako hráč nebo trenér jsem poznal mnoho fotbalistů různé úrovně a různého věku. Jako trenér jsem vedl přípravku, žáky, dorost a samozřejmě dospělé. Jako hráč jsem hrál v Motorletu Praha, Slávii Praha, v RH Znojmo, v mládežnických reprezentacích a na závěr v Hluku. Hrál jsem a trénoval s T. Panenkou (Bohemians), Michalem Jelínkem (Plzeň, Sparta), brankář Stárkem (Slávia), Smolou (Ústí n.L.), Jurkaninem (Sparta). Ale takové fotbalové srdce jak na hřišti, tak mimo něj, jaké měl Tonda Lopata jsem nepoznal, protože šlo o jedno z největších. Každá generace však pomalu odchází a přicházejí noví bojovníci. Ve druhé polovině desetiletí přišli do Hluku další fotbalisté, kteří ovlivnili úroveň fotbalu v Hluku. Byli to brankář Pepa Nožička a hlavně úžasný střelec Jožka Soviš z Blatnice. Další osobností, která do Hluku přišla byl Zdena Horák, který přišel až v roce 1981 a stal se tak osobností let 1981-1990. Se Zdenou jsem trénoval v žácích a obdivuji u něho spolehlivost, poctivost a jistotu. Rád na něho vzpomínám i ve vztahu trenér - hráč z počátku let 1981-1990.

Účelem mého vzpomínání není porovnávání kvality jednotlivých mužstev v tomto období. Přesto pro mě zůstává nejlepší vzpomínka na mužstvo z počátku 80. let. Podařilo se nám na krátkou dobu vytvořit tým, který byl týmem i přesto, že zde nebyli nejlepší hráči. Symbióza starších, Besta, Tonika Šimčíka, Jožky Prajze, Staně Šimčíka s mladšími Zdenou Horákem, Tondou Ratajským, Fr.Malůšem, M. Jahodou, Mir.Umlaufem, Josefem Zuzákem a skvělým Janem Prajzou vytvořila spolu s vedením skvělou partu. Ve vedení tehdy byli Jura Marek, Tonda Podlas a Jara Soviš st.. Krásné vzpomínky mě i po letech potvrzují všichni účastníci tohoto období. Já však nezapomenu na dva lidi, kteří odešli od nás v mladém věku. Byla to fotbalová legenda Hluku Tonda Podlas, jenž byl opravdový hlucký patriot. Spolupráce s ním byla provázena tvrdými názorovými střety, které vždy přinesly něco užitečného. Byl to můj přítel a na takové se nezapomíná. Jura Marek byl velmi schopný organizátor a skvělý člověk. Začínal jako vedoucí v dorostu a skončil jako předseda oddílu. Jeho nápady a následná realizace byly na tu dobu a poměry geniální. Od svého příchodu do Hluku jsem poznal mnoho lidí, kteří se podíleli na chodu fotbalového oddílu v různých funkcích s různými záměry a také s různými úspěchy. Vzpomínám na Fr. Kašparu stratéga a a šedou eminenci k níž patřil i p. Jakubiček. Podobný styl vyznával i dlouholetý sekretář Franta Bachánek. Úplně jiný typ člověka a ražení byl Jan Julínek, sekretář pracovitý a nenápadný patřící k této době. Byla řada lidí na které jsem sice nezapoměl, ale všechno z tohoto desetiletí nelze v mých vzpomínkách uvádět, protože tato kronika by musela mít tisíce stránek. Určitě mě to ostatní odpustí. Fotbal v této době byl srdeční záležitostí jak pro hráče, funkcionáře i diváky. Byla to doba, kdy parta to nebyla fráze a obyčejný pojem, ale základ pro budoucí kamarádství. Začátek 80. let pro mě znamenal těžký úděl. Přichází těžká nemoc, která mě nadlouho odsune nejen z fotbalového života, ale i společenského. Pro mě

zatím nejhorší období v mém životě. A do tohoto období přicházejí další zprávy, které ovlivňují další můj názor na životní osudy. Je to nejdříve smrt Jury Marka v roce 1982 a dále smrt Tondy Podlase v roce 1986. Byli to moji dva přátelé ve fotbalovém i společenském životě. Do fotbalového dění přicházejí však noví lidé a s nimi také i nový pohled na fotbalové dění v Hluku. Otvírají se další kapitoly, které však už musí napsat úplně někdo jiný.

The image shows two pages of a Czech football player registration card (Průkazka fotbalu) from 1981. The top page features a black and white portrait of a man, identified as Radko, with a registration number 58815 2900-75. The card is issued by the Czech Football Union (Československý ústřední výbor ČSTV) and the Jihomoravský ústřední výbor. The bottom page contains a table with registration details, including the date (31. pros 1981) and the signature of the official (J. Řehák). The card is dated 31. pros 1981.

Průkazka fotbalu z 80. let minulého století - Řehák Radko

Starý vstup na stadion

Lehká atletika v roce 1977

stojící - Dobeš Dušan - hlavní organizátor, Soviš J., Hanáček, Jurásek, Mlýnek, Martínek, Malůš, klečící - Baumruk, Martinek, Kupec, Kadlček, Hráček

Dorost 1978

stojící - Kašpara, Sváček, Polášek, Soviš Laďa, Žandovský, Machálek J.

klečící - Pospíšek Fr. (Popik), Macek J., Šimčík J., Bachan Fr., Bachánek P.

Žáci 1974 - stojící - Dufka J., Uherka, Hanák J., Šesták - trenér

klečící - Žajdlík L., Soviš L., Bachan Fr., Křápek, Sváček, Kašpara., Prajza, Pospíšek Fr.

Rok 1975 - stojící - Prajza M. - trenér, Soviš Joža, Píštěk St., Žížka, Prajza J., Štefaník Fr., Soviš J. ml., Soviš J.st., klečící - Lopata A., Bachan J., Šimčík St., Nožička J., Hejna A.

Tablo z roku 1980 - muži - Sadílek S., Podlas A., Soviš J., - vedení, Šimčík A., Štefaník F., Výmola V., Zuzák J., Prajza J., Zvonič M., Zmrzlík, Umlauf, Malůš F., Ratajský, Botek Z. st., Šimčík St., Jahoda.

Rok 1973 - mužstvo žen spolu s trenérem Svitkem.

Hráčský kádr: Mitáčková Jiřina, Mléčková Vlasta, Nemravová Jarmila, Hanáčková Marie, Mišková Jana, Borýsková Marie, Omelková Dana, Kuchařová Pavla, Polášková Hana, Matoušová Zdenka, Kočí Marie, Šumberová Mirka, Podlasová Ludmila, Podlasová Marie, Mitáčková Květa, Přerovská Věra, Dufková Marie a Nemravová Ludmila.

Hráč, trenér a
autor příspěvku
1971-80 Standa
Sadílek

Kapitola VI. Léta 1981 - 1990

Toto období patří mezi nejkritičtější v historii fotbalu v Hluku. Středem pozornosti byla stavba sportovní haly, která se po pauze znovu rozjela. Skončili staří funkcionáři (Kašpara Fr., Pospíšek J. Jakubíček J. Podlas Fr., Konečný Fr., Štefaník Fr.), kteří zestárlí a tým i ztráceli elán a možná také nenašli společnou řeč s mladou generací, což je v lidském vývoji logické. Odešla i generace hráčů, kteří dlouho drželi fotbal v Hluku v KP nebo v I.A. třídě (Prajza M., Ševčík L., Jiříčka F., Soviš., Bachan J. později Soviš J. z Blatnice, Soviš Jara ml., Prajza J., Šimčík St., Šimčík Tonda a další). Noví funkcionáři měli velkou snahu udržet standart hluckého fotbalu, nebyli však jednotní a neměli takovou podporu, jak předešlá generace. Hráči to měli velmi složité, protože funkcionáři se neustále měnili a byla doba, kdy fotbal v Hluku vedli pouze Vaculík Karel st. a mladý Pavel Zavádil.

Rok 1988 byl rokem zlomovým, kdy přišli noví funkcionáři, kteří měli zkušenosti a byli v letech, kdy jim stálo za to ještě něco dokázat. Desetiletí končilo revolucí v roce 1989 a tím vznikla úplně jiná situace jak pro funkcionáře, tak i pro hráče. V roce 1990 postoupilo I. mužstvo z OP do I.B třídy a od této doby fotbal v Hluku nastoupil cestu, která v následujícím desetiletí byla velmi úspěšná. Mužstvo, které postoupilo z OP bylo posíleno o hráče Slovácké Slávie Horníčka Emila a Petra Vařechu, kteří spolu s Jožkou Švrčkem (přišel ze Súchova) a našimi hráči Horákem, Uhlířem a Ivošem Šimčíkem tvořili kostru tehdejšího mužstva. Petr Vařecha po skončení u nás nastoupil trenérskou kariéru ve Slovácké, kterou vedl i v I. lize. Trénoval pak v Kyjově a mládež v Synotu. Je však velká ztráta, že jeho život skončil tragicky. Nelze však opomenout i naše odchovance Gaška Karla ml., Ševčíka Br. a Kuželu Robina. Gašek Karel hrával I. dorost. ligu ve Zlíně a Robin

Kužela v Uh. Hradišti II. dorost. ligu. Na jaře 1981 přišel z Ostr. Lhoty do Hluku Zdena Horák a jeho první zápas proti Dol. Němčí se mu nepovedl, protože nedal pokutový kop a utkání skončilo 0:0. Zdena měl však smůlu i v dalším období, protože došel v době, kdy byla úroveň hluckého fotbalu na ústupu. Přestože patřil vždy k oporám, kvalita mužstva nedosahovala úrovně z minulého desetiletí. Teprve na konci desetiletí, kdy mužstvo bylo stabilizované mohl dokázat svoji úroveň i ve vyšších třídách. Dlouho byl kapitánem mužstva a jeho trestnáky pomáhaly hluckému mužstvu vítězit. Na jaře 1994 skončil v Hluku s aktivní činností.

Trenérská činnost:

přípravka	žáci	dorost	muži
1988-1991	1991-1992	1998-1999	1994 - podzim-Ostr.Lhota
	1992-1993	1999-2000	1995 - asistent M.Prajze
	1994	2003-2004	1996 - trenér
		2005-2006	1997 - část jara
			2002 - jaro

Kromě trénování přípravy a žáků stačil ještě hrát za I. mužstvo v Hluku. Na podzim 2000 a celý rok 2001 hrával ve svých 44 letech ve své rodné Ostr. Lhotě III. třídu okresu. Za povšimnutí stojí i osoba Jožky Švrčka, který k nám přišel ze Súchova a hned patřil k oporám našeho mužstva. Odvedl tady velký kus práce, je však škoda, že odešel z Hluku za nevyjasněných okolností. Dlouho všichni litovali jeho odchodu, protože v dresu Hradčovic patřil mezi pilíře mužstva. Další fotbalista, který dobře reprezentoval Hluk byl Laďa Soviš. Začínal v Hluku jako žák a hrál jako dorostenec do 16 let. Potom si jeho velkého talentu všimli ve Slovácké Slávii, kde hrál až do roku 1986. Tehdy však byly všemocné Slušovice, které lákaly Laďu do svého druholigového týmu. Přestože ho lákaly i prvoligové mužstva zůstal ve Sušovicích až do roku 1989. V roce 1989 potom odešel jako jeden z mála fotbalistů této doby do západoněmeckého mužstva Victoria Lieblock, kde hrál a prosazoval se jako konanýr do roku 1991. V roce 1991 začal hrát II. ligu ve Zlíně a odtud vedla jeho cesta v roce 1993 do tehdy ambiciózního Uh. Brodu. Uh.Brod však sestoupil z II. ligy a v Hluku se začalo pracovat na postupu do ŽP. Přišel spolu s Jiřím Flašarem, tehdy ještě do I.A. třídy na podzim 1994. Po postupu hrával ještě na podzim 1995 v Hluku, ale v jarní sezoně 1996 odešel do Kunovic, kde hrál až do roku 1999. Potom dočasně ukončil svoji úspěšnou činnost a až v roce 2001 nastupoval ve Spytihněvi. To už mu bylo 40 let. Laďa byl velmi talentovaný a ambiciózní fotbalista, který svůj talent mohl však zúročit i ve vyšších soutěžích. Jako trenér působil několik let v sousední O.N. Vsi. Nyní působí ve Spytihněvi, která usiluje o postup do KP.

Rok 1981	předseda	Marek Jiří
	místopředseda	Machálek Jaroslav
	sekretář	Julínek Jan

I. mužstvo hrálo I.A. třídu a skončilo na 10. místě.. Za mužstvo tehdy hrávali: Pospíšek F. (Popik), Šimčík A., Ratajský A., Horák Z., Výmola V., Prajza J., Umlauf M., Šumbera P., Šimčík St., Malůš F., Botek Z., Štefaník F. Trenér - Sadílek St.,vedoucí - Podlas A.. Mužstvo hrálo s těmito mužstvy: Hulín, Dol. Němčí, Letná, RH Holešov, Val. Klobouky, Agro Prostějov, Malenovice, Slavičín, Štítná, Hluk, Chropyně, Vacenovice, Strážnice, Mor. Otrokovice, Vracov. Derby utkání: Dol. Němčí : Hluk 2:0, Hluk : Dol. Němčí 0:0. II. mužstvo hrálo III. třídu a v soutěži hrály tyto mužstva: Bánov, Bystřice p.L., Slavkov, Bojkovice, Uh.Ostroh „B“, Strání-Květná, Hluk „B“, Havříce, Korytná, Suchá Loz, Prakšice, Drslavice, Hor. Němčí, Podolí. II.mužstvo skončilo na 7. místě. Dorost skončil v tomto roce v I. třídě sk. B na 7. místě. Žáci hráli OP: Bojkovice, Prakšice, Nivnice, O.N.Ves, Ostr. Lhota, Kunovice, Březová, Vlčnov, Uh. Ostroh, Hluk, Polešovice, Újezdec. Žáci skončili na 10. místě.

Rok 1982	předseda	Vyskočil Stanislav
	sekretář	Julínek Jan

I. mužstvo hrálo I.A. třídu a zachránilo se v posledních kolech. II. mužstvo skončilo ve III. třídě na 6. místě. Dorost hrál I. třídu sk. B a skončil na 8. místě. Dorost hrával s těmito mužstvy: St. Město, Mutěnice, Strážnice, Lanžhot, Slov. Slávia „B“, Uh. Ostroh, Ostr. Lhota, Hluk, Kunovice, Kobylí, Podivín, Kněždub, D. Bojanovice, Kostice, Hovorany, Vacenovice. Dne 10.12. 1982 zemřel hráč a funkcionář oddílu kopané Jiří Marek

Rok 1983	o předsedovi není záznam - střídali se Vyskočil St., Vaculík K. atd.
	sekretář až do roku 1988 Julínek Jan

I.mužstvo znovu bojovalo o spodní příčky. Za mužstvo tehdy hrávali: Prajza Jan, Šimčík A., B. Chytil, Světnička, Umlauf, Horák, Zmrzlík, Konečný M., Jusásek St., Ratajský A., Kučera P., Malůš F., Šimčík St., Botek Z., Šumbera, Dufka J., Soviš J., Trenér - Soviš J. st.,vedoucí - Podlas A.. II. mužstvo skončilo ve II. třídě okresu na 6. místě. Za žáky hrávali: Prajza V., Míšek R., Kolek, Macek, Soviš Marek, Ševčík Br., Gašek K. ml., Mareček, Kožík R., Bachánek K., Rybníkář M., Šimčík P., Trenér - Prajza M., vedoucí - Prajza V.

Rok 1984

I.mužstvo hrálo stále I.A. třídu a mělo problémy se záchranou. II. mužstvo hrálo II. třídu okresu, kde skončilo na 6. místě a spolu s ním hrávala tato mužstva: Hor. Němčí, Popovice, Suchá Loz, Hluk “B“, Uh. Ostroh “B“, Boršice u.Blat., Drslavice, Korytná, Vlčnov „B“, Podolí. Za dorost hrávali: Pechal, Šimčík M., Smaženka, Malůš V., Šesták, Uhlíř P., Endrych, Kupec, Soviš M., Rondoš, Šimčík P., Špaňhel, Šimčík P., Šimčík Ivo.

Rok 1985	I. mužstvo hraje stále I.A. třídu. Nejsou záznamy o činnosti.
-----------------	---

Rok 1986

I. mužstvo sestoupilo do OP. Za I. mužstvo hrávali: Prajza J., Ratajský A., Horák, Zmrzlík, Bachánek P., Huspenina M., Soviš Radek, Špaňhel J., Šimčík M., Šumbera, Malůš F., Jurásek St., trenéři a vedoucí: Prajza V., Zavadil P., Jirásek B.. Na podzim roku 1986 zemřel dlouholetý hráč a vedoucí mužstva Podlas A. ve věku 43 let.

Rok 1987 I. mužstvo hrálo jaro OP a podzim I.B. třídu.

Tehdy hráli OP tato mužstva: Vlčnov, St. Město „B“, Hluk, Strání-Květná, Jalubí, Kněžpole, Jarošov, Huštěnovice, Traplice, Prakšice, Hradčovice, Uh. Brod „B“, Bojkovice, Šumice. II. mužstvo bylo dočasně zrušeno. Dorost hrál KP sk. B s těmito mužstvy: Prakšice, Všetuly, Morkovice, J. Otrokovice, Žel. Prostějov „B“, Nezamyslice, Uh. Hradiště „B“, Gottwaldov „B“, Metra Blansko, Sig. Hodonín, ČKD Blansko, Uh. Brod, Kyjov. Za dorost hrávali: Gašek D., Mitáček P, Kotačka R., Hrubý Mar., Hrubý Mich., Míšek R., Kužela R., Huspenina P., Kuřina P., Janiga, Kožík Br., Ševčík Br., Rybníkář M., Dufka A., Šimčík P., Bachánek K.. Žáci hráli OP spolu s: Kunovice, Jalubí, Uh. Hradiště „B“, Bánov, St. Město „B“, Babice, Sady, Prakšice, Šumice, Bojkovice, Polešovice

Rok 1988	předseda jedenatel	ing. Ševčík Antonín Bachánek František
-----------------	-----------------------	---

I. mužstvo na jaře sestoupilo do OP. V mužstvu hráli tito hráči: Umlauf, Malůšek Z., Uhlíř, Ševčík L., Horák, Soviš J. ml., Zimčík, Loutocký, Ševčík Br., Ratajský, Kužela R., Penk R., Kupec L., Duda, Minář, Ondra, Gašek K., Šimčík M., Bachánek P., Malůš V., Tréneři - Šimčík A., Kočí A., vedoucí - Prajza Vojta. Dorost hrál KP sk.B. Účastníci: ČKD Blansko, Kyjov, Uh. Brod, Bojkovice, Hodonín, Gottwaldov „B“, Všetuly, Hluk, Metra Blansko, Morkovice, J. Otrokovice, Prakšice, Uh. Hradiště „B“, Sl. Kroměříž.

Rok 1989	předseda jednatel	ing. Ševčík Antonín Bachánek František
-----------------	----------------------	---

I. mužstvo hrálo OP. Za mužstvo hrávali: Soviš J., Minář, Malůšek Z., Horák, Ondra, Uhlíř, Zimčík, Loutocký, Ševčík Br., Ratajský, Kužela R., Bachánek P., Indra M., Malůš V., Duda. II. mužstvo začalo znovu hrát základní třídu okresu a skončilo na 3. místě. Zákl. třídu hráli: Suchá Loz, Drslavice, Hluk „B“, Dol. Němčí „B“, St. Hrozenkov, Vlčnov „B“, Korytná, Krhov, Popovice, Pitín, Rudice, Komňa, Žitková

Rok 1990	předseda jednatel předseda jednatel	ing. Ševčík Antonín - pouze do 30.6. 1990 Bachánek František - pouze do 30.6. 1991 Hrabovský Jiří - od 1.7. 1990 Zlínský Antonín - od 1.7. 1991
-----------------	--	--

Na jaře I. mužstvo postoupilo do I.B. JMK. Hráči, kteří vybojovali postup: Janča P., Malůš V., Horák, Malůšek Z., Loutocký L., Ševčík Br., Vařecha P., Horníček E., Švrček J., Uhlíř, Šimčík I., Gašek K., Dufka A., Pánik J., Hrubý M., Soviš R.. Trenér - Prajza M., vedoucí - Gašek K. st., Prajza V. Účastníci OP: Hluk, Jalubí, Uh. Brod „B“, Vlčnov, Jarošov, Hradčovice, St. Město „B“, Polešovice, Strání, Bojkovice, Kněžpole, Huštěnovice, Slavkov, Šumice. Dne 8.7. sehrálo naše I. mužstvo přátelský zápas se Slávií Praha s výsledkem 1:4. Gól za naše mužstvo vstřelil Horák Z. z penalty. Za Slávii nastoupili pozdější reprezentanti Kuka P. a Bejbl R. II.mužstvo postoupilo ze základní soutěže do III. třídy. Přípravka vyhrála OP a hrála v tomto složení: Horák T., Ančík, Hájek, Kovařík Br., Kovařík Fil., Straka L., Žajdlík O., Botek Z., Nováček P., Nováček J., Vaculík, Chytil M., Chytil R., Šafařík P., Křápek. Trenéři: Kotačka St., Horák Z..

Toto desetiletí nebylo pro hlucký fotbal radostné. I. mužstvo na začátku desetiletí hrálo I.A. třídu, ale postupně upadala úroveň a kvalita mužstva, protože se neustále bojovalo o sestup. V sezoně 1985-86 pak I. mužstvo po mnoha letech sestoupilo do OP. Přestože zabojovalo a vybojovalo si postup nazpět, v dalším roce sestoupilo znovu a to na dva roky. Konec desetiletí byl úspěšný, protože rok 1990 přinesl postup, který nastartoval období pro fotbal v Hluku vcelku úspěšné. Největší pozitivum však bylo, že se začalo více systematicky dělat s mládeží. Je však fakt, že v této a pozdější době se v Hluku narodili opravdu nadaní kluci. Mnozí z nich prošli žáky a dorostem nejdříve ve Slovácké Slávii a po sloučení v Synotu a do Hluku se vraceli jako dobří fotbalisté.

Fotbal v bývalém Československu rovněž postrádal osobnosti a kvalitní hráče. Na MS v roce 1982 ve Španělsku se nemůže vzpomínat v dobrém. V 1. zápase jsme se štěstím pouze remizovali 1:1 s tehdy neznámým celkem z Kuvajtu a to jsme mohli mluvit o štěstí. Pak jsme samozřejmě nestačili na Angličany a prohráli 2:0. Rozhodující zápas s Francií jsme museli vyhrát, ale po remíze 1:1 jsme se pakovali domů. Mistrem světa se stala Itálie. V roce 1986 jsme se do Mexika neprobojovali a po druhé se stali mistry světa Argentinci. V roce 1990 jsme pak jeli do Itálie, naposledy na MS jako Československo. Porazili jsme USA 5:1 (Skuhravý 2x, Hašek I., Bílek, Luhový M.). Další zápas s Rakouskem rozhodl P.K. Bílka (1:0) a poslední ve skupině jsme prohráli s Itálií 0:2. V osmifinále jsme porazili Kostariku 4:1 (Skuhravý 3x, Kubík). Ve čtvrtfinále jsme prohráli s SRN 0:1 brankou z P.K. a to nám rozhodčí ještě vyloučil Moravčíka. Naše sestava: Stejskal, Kocián, Hašek I., Straka, Kadlec, Chovanec, Kubík, Moravčík, Bílek, Skuhravý, Knoflíček. Střídali: Griga, Němeček, Weiss, Bielík, Luhový M..

V této době už měli převahu hráči z Čech a Moravy. Nás potěší, že Mira Kadlec pochází z Uh. Hradiště, Knoflíček ze Šardic a brankář Stejskal z Brna. Desetiletí, které nepřineslo mnoho radosti ani našim fanouškům bylo za námi. Všem, kteří v tuto kritickou dobu drželi fotbal v Hluku nad vodou patří poděkování. Hráč, který

prožil celé toto období a byl jedním z těch, kteří se tuto situaci snažili zvrátit byl Zdena Horák. Jak on viděl toto celé období si přečteme z jeho vzpomínek. Zdena pochází z Ostr.Lhoty a proto také jeho vzpomínky s jeho rodnou vískou souvisí. Ale až si přečtete všechny hráče, kteří ze Lhoty v Hluku hrávali poznáte, že Hluk a Ostr. Lhota jsou spojeny zvláštní pupeční šňůrou:

Tato kniha má sice mapovat historii hluckého fotbalu, ale já se musím zmínit o místě, kde jsem prožil svoje mládí a kde začaly mé první fotbalové krůčky. Tato vesnice se jmenuje Ostrožská Lhota a s Hlukem je spojena fotbalově už více než 30 let. Za tuto dobu vyrostlo ve Lhotě mnoho kvalitních fotbalistů, na které v Hluku s úctou vzpomínají. Hlučtí fanoušci si určitě pamatují jména Lopata, Hejna, Zdena Malůšek. Franta Olin z doby dřívější a určitě znají jména Bachan Jožka, Saša a Jenda Machalovi, Ríša Dominik, Michal Zalubil a Josef Fojtík z nynější skutečnosti. Toto jsou odchovanci lhotského fotbalu, kteří oblékali nebo oblékají hlucký dres. Tito hráči patřili k oporám hluckého týmu a pro fotbal obětovali mnohdy více než někteří domácí hráči. Je škoda, že současné vztahy mezi Hlukem a Lhotou nejsou dobré, přinášejí totiž neprospěch pro oba oddíly. Stejně přijde doba, kdy těsná spolupráce bude nutností.

Moje fotbalová kariéra začala v roce 1968, kdy jsem nastoupil ke svému prvnímu mistrovskému utkání žáků. To se odehrálo ve Vlčnově. Tato doba byla charakterizována řadou uličních turnajů mezi jednotlivými částmi O. Lhoty. Stejně jako v Hluku měla každá ulice svůj plácek, kde tyto turnaje probíhaly a mnohdy byly řádně vyhecované a prestižní. Z těchto turnajů se rekrutovalo mnoho dobrých fotbalistů, kteří potom hrávali vyšší soutěže. Nejdále to dotáhl Jan Matuščík, který hrával v Baníku Ostrava. V nynější době už tyto turnaje nejsou a proto je čím dál méně hráčů. Po žácích a dorostu jsem ještě v 17 letech, v roce 1974, nastoupil za I. mužstvo. V této době trénoval ve Lhotě p. Pančík Antonín z Hluku. Ve Lhotě si ho vážili a s úctou na jeho obětavost a lidskost vzpomínají dodnes.

Do roku 1976 se ve Lhotě hrávala III. třída. V této době se začali do Lhoty vracet hráči, kteří hrávali vyšší soutěže (Lopata, Hejna, Skopal, Ondrůšek, St. Šimčík z Hluku), což vyvrcholilo postupem do I.B. třídy. Jako trenér zde působil Jiří Králík, kterého později vystřídal Milan Prajza. Milan dokázal zabudovat do mužstva další odchovance (Zd. Malůšek, Zámečník, Machala Zd.-otec Saše a Janka) a mnoho dalších, kteří měli výkonnost i na vyšší soutěž. Milanovi se podařilo, že oddíl, který po celou dobu působení hrával základní a II. třídu může fotbalově vyspět a vyrovnat se i lepším oddílům na okrese. Já jsem toto období zmeškal, protože jsem v roce 1976-1978 absolvoval zákl. voj. službu, kdy jsem na 2 roky z fotbalu vypadl. Vrátil jsem se v době, kdy se hrávala už I.B. třída, kde v této době hrávaly Dukla Uh. Hradiště, Slušovice, V. Otrokovice, Újezdec, později Kunovice a Vlčnov. Jako nováček soutěže jsme dlouho bojovali o postup se Slušovicemi, které startovali svoji hvězdnou dráhu až do II. ligy. Nastupoval jsem pravidelně v útoku, ale ze začátku se mě střelecky moc

nedařilo. Obrat nastal v jarní části, kdy jsem patřil k nejlepším střelcům soutěže. Střelecky se mě dařilo až do roku 1981, kdy jsem přestoupil do Hluku. Období 1978-1981 patřilo k nejlepšimu, co jsem ve své kariéře zažil. To byla doba, kdy fotbalem žila celá lhotská veřejnost a návštěvy na utkání by mohly závidět i oddíly z vyšších soutěží. Euforie se přenesla i do mužstva, vytvořil se skvělý kolektiv, který byl ochoten obětovat většinu ze svého volného času pro fotbal. Nezapomenutelné bylo posezení v „Malé“, kde se do nekonečna probíraly zápasy a s narůstajícím počtem boroviček nebo fernetů jsme se stávali neporazitelnými. Po prohraných zápasech se často schylovalo k roztržkám ale většinou vítězil zdravý rozum nad alkoholem a do příštího zápasu bylo vše zapomenuto. V tomto období jsem se stačil ještě oženit s Yvetou Deylovou z O. Lhoty. V této době určitě Yveta netušila, že celý život bude ustupovat fotbalu. Nikdy mě to nezakazovala i když to někdy měla hodně těžké, hlavně po narození našich synů Tomáše a Zdenka. Oba v dnešní době hrají fotbal ve Hluku. To se však přiblížil rok 1981 a můj osudový přestup do Hluku. Na tento přestup asi neradi vzpomínají ve Lhotě a mnozí funkcionáři to sebrali jako podraz Hluku. Výbor ve Lhotě s přestupem nesouhlasil, ale tehdejší fotbalový svaz přestup schválil z důvodu nějaké chyby funkcionářů Lhoty. Do dnešní doby jsem nezjistil, jaká chyba to vlastně byla.

Jestliže období ve Lhotě bylo nejlepší v mé kariéře, tak působení v Hluku, hlavně v období 1984-1990 doprovázela největší krize fotbalu v Hluku. V jarní části 1981 se zahajovala sezona s cílem udržet v Hluku I.A. třídu. Mužstvo vedl St. Sadíleka bylo složeno z kvalitních hráčů: v brance Šimčík A., Bachánek P., v obraně Zuzák, Ratajský A., Zmrzlík, Výmola, Šumpera P., v záloze Šimčík St., Prajza J., Botek Z. Kučera P., v útoku Štefaník F., Umlauf, Maluš F. a já. První zápas jsme hráli na škváře v Hulíně, který vedl tabulku. I přes porážku jsme podali dobrý výkon a k cenné remíze moc nescházelo. Velmi důležitý zápas v dalším kole jsme hráli doma s Dol. Němčím. Toto derby bylo pro nás nešťastné. Velmi dobrá divácká kulisa viděla remízu 0:0, já jsem 2x nastřelil tyčku a v I. poločase neproměnil penaltu. Dol. Němčí postoupilo do divize a zůstalo tam 20 let. Střelecká nemohoucnost nás provázela i v dalších zápasech. Prvního gólu a prvního vítězství jsme dosáhli až v 6. kole, kdy jsme porazili Strážnici brankou Zuzáka z penalty. Po vítězství 2:0 na hřišti J. Otrokovice 2:0, jsme se odpoutali z pásma sestupu a závěr soutěže dohráli v klidu. Ze zdravotních důvodů skončil po sezoně na trenérské lavičce Standa Sadílek. Místo něho přišel P. Žák z Uh. Hradiště a na post předsedy FO přišel Jura Marek. Bohužel Jiří po vážné chorobě brzy zemřel a tím začínala krize hluckého fotbalu. Dva roky jsme hráli I.A. třídu, spíš v dolní polovině tabulky. Začal se projevovat odchod několika hráčů (Ratajský, Zuzák, Botek, Štefaník). Přestože dorost hrával pravidelně krajský přebor nedařilo se vytvořit nový tým, který by se stabilně v I.A. třídě zabudoval. Od roku 1984 začíná krize, kdy se mění trenéři i výbory. Na tréninky chodí málo hráčů a to jednak z pracovních důvodů a jednak z pohodlnosti. Dva roky se pravidelně hraje o záchranu a třída se daří zachránit vždy až v závěru soutěže, který s regularností měl

vždy málo společné. V této době umírá Tonda Podlas, dlouholetý hráč a funkcionář a dá se říct, že s jeho smrtí umřel dočasně i hlucký fotbal. Přestože v mužstvu nejsou špatní hráči, nedaří se situaci stabilizovat, což má za následek potupný pád až do okresního přeboru. I v této, pro Hluk nezvyklé soutěži, nemastné výkony pokračují a vypadá to na hlubší krizi. Mužstvo přebírá Tonda Kočí a přestože postupové ambice byly malé, podařilo se nám vrátit do I.B. třídy. V dalším ročníku jsme chtěli hrát v horní polovině tabulky a případně o postup. Bohužel i když začátek vypadal nadějně, totálně jsme vyhořeli v jarní části a hlavně závěr byl katastrofální. Dostali jsme se do sestupového pásma. O sestupu se rozhodovalo v Ludslavicích. V tomto zápase jsme mohli prohrát o jednu branku a byli jsme zachráněni. Bohužel nás v soutěži nechtěl rozhodčí, který nám od počátku dával najevo, že naše záchrana nepřichází v úvahu. Přesto jsme drželi stav 2:1, ale v závěru nám rozhodčí uznal kuriozní branku. Petr Bachánek hodlal vykopávat míč, který držel v rukou. Přiběhl domácí útočník, vykopl mu míč z ruky a skoroval do prázdné branky a tím nás odsoudil k sestupu. Vzpomínám si, že tento rozhodčí se dlouho dobu v Hluku necítil dobře. Od této doby se traduje výrok klidase Zdeny Malůška vůči rozhodčímu „klekni a odpros“. Po této zpackané sezoně odešel od mužstva Tonda Kočí a na jeho místo přišel Milan Prajza. Samozřejmě s jedinným cílem, návrat do I.B. třídy. O postup se bojovalo většinu soutěže ze St. Městem „B“. V rozhodujícím zápase ve St. Městě jsme vyhráli 2:0, když obě branky vstřelil Tonda Dufka, který byl v tomto zápase k neudržení. Tehdy měl Tonda 18 let a pro hlucký fotbal byla škoda, že s fotbalem skončil. Vybral si studium medicíny a dnes je z něho úspěšný lékař. To samé se dá říct i Broňovi Ševčíkovi, který se oženil a po svatbě se odstěhoval z Hluku a tím se jeho kariéra skončila. Oba dva byli inteligentní a chytří lidé, proto pro hlucký fotbal to byla ztráta.

Po úspěšné sezoně jsme odehráli přátelský zápas se Slávií Praha, za kterou nastoupilo několik budoucích reprezentantů (Kuka, Beybl). Po dobrém výkonu jsme sice prohráli 4:1, když poločas skončil 1:1. Hned v první minutě jsem otevřel skóre z pokutového kopu, za faul na Ivoše Šimčíka. Pak se projevila zkušenost ligového mužstva, kterému zápas otočilo na 4:1. Hrdinou zápasu byl brankář Petr Janča, ze kterého byli Slávisté nešťasní, byl totiž k nepřekonání. Naše mužstvo nastoupilo v sestavě, které bylo osou při postupu do krajské soutěže. V brance Petr Janča, obrana ve složení Ševčík Br., Já, Malůšek Zd., Luda Loutocký, záloha-Uhlíř Fr., Švrček J., Kováč Ludevít, Pánik Jar. a v útoku Tonda Dufka a Ivoš Šimčík. V této době se konečně začalo blížkat na lepší časy. Vedle nás starších se začali do mužstva zabudovávat mladší hráči F. Uhlíř, Br.Ševčík a I. Šimčík, který se vrátil ze Slovenské Slávie. Výborně zapadl do mužstva Jožka Švrček ze Súčova. Moje fotbalová kariéra pokračovala do roku 1994, kdy jsem v 37 letech skončil u „Ačka. Krátkou dobu jsem hrál za „B“ mužstvo a úplně jsem ukončil kariéru ve 44 letech ve Lhotě. Přestože léta 80-90. patřila k těm horším v Hluckém fotbale a několikrát jsem uvažoval o odchodu nebo ukončení kariéry, tak svého působení v Hluku nelituji. Za ty roky jsem poznal mnoho lidí se kterými jsem se kamarádil a mnoho dobrých věcí na

kteřé rád vzpomínám. Byly doby na které bych nejraději zapoměl, ale myslím, že klady převažují zápory. Mezi dobré věci patří zájezdy, které jsme každoročně po sezoně pořádali a na kterých jsme si užili hodně srandy a mnoho příjemných chvil a zážitků. Myslím si, že toto chybí současnému hluckému fotbalu a také každoroční zimní soustředění, kde se při rozumné míře dá udělat fyzická a stmelit kolektiv. Musí se však k tomuto přistoupit tak, aby se skloubila jak sportovní část tak i společenská. Za svou hráčskou kariéru jsem potkal s mnoha hráči. Někteří fotbalu věnovali více a někteří méně. Těžko je však někoho nutit, když fotbal na této úrovni se hrál hlavně pro radost. Netvrdím, že nebyly sezony, kdy jsme byli finančně motivováni, ale když jsme něco dostali, tak jsme po zápase nechali v hospodě. Ještě štěstí, že v té době nebylo v Hluku tolik hospod (Na Obecním a potom Tvrz). Dnes je sice jiná doba, hraje se jiný fotbal a hráči jsou placeni někdy i ve III. třídách. Nejsem proti tomu, aby hráči dostávali odměny, fotbal stojí mnoho osobního volna a obětování, ale nejsem nakloněn tomu, aby dostávali hráči peníze za zápas. Hráči musí být motivováni v závislosti na výsledku. Pokud hráč ví, že dostane plnou taxi i za porážku, pochybuji, že podá maximální výkon.

Není zde možné vzpomenout všechny hráče se kterými jsem fotbal hrál. Na některé si vlastně ani za ten čas nevzpomenu. Rád však jmenuji hráče, kteří mě byli jak fotbalově, tak lidsky blíže. Po přestupu do Hluku jsem hrával se staršími hráči a to s Fr. Štefaníkem (Bestem), Tonikem Šimčíkem, Jožkou Prajzou, Zuzákem, Zdenou Botkem a dalšími, kteří vytvořili dobrou partu i mimo hřiště. Mrzí mě, že jsem se nepotkal v mistrovském zápase s Radkem Řehákem a Frantou Novotným. S němi jsem se setkal pouze v pozdější době v dresu starých pánů. Dobré vztahy jsme udržovali i mezi hráči věkově blízko a to s Pavlem Šumberou, Milanem Huspeninou, Janinem Prajzou, Frantů Pospíškem (Popikem), Pavlem Kučerou, Staňou Juráskem, Tondů Ratajským, Mirou Umlaufem atd. Škoda, že někteří hráči odešli hrát mimo Hluk (Žižka), jiní skončili svoji kariéru velmi brzy (Tonda Dufka). V pozdější době už to byli hráči věkově mladší a to Franta Uhlíř, Ivoš Šimčík, Petr Šimčík, Petr Janča, Radek Sopůšek, Karel Ondračka atd.

Nejbližší jsem měl však ke Zdenovi Malůškovi, který stejně jako já, vyrůstal ve Lhotě. Do Hluku přestoupil až na sklonku své kariéry, když mu bylo 30 let. Zdena však i za tuto dobu udělal pro Hluk mnoho pozitivních věcí. Po skončení své kariéry pokračoval krátkou dobu jako trenér. Bohužel jeho pracovní povinnosti (řidič kamionu) mu nedovolily se věnovat fotbalu naplno, což bylo a je pro hlucký fotbal škoda. Velmi rád vzpomínám na hráče, kteří přišli do Hluku z jiných oddílů. Na rozdíl od současnosti, to nejen v Hluku, to nebylo velké množství. Tyto hráči neměli takové podmínky, jaké jsou vytvářeny nyní. Přesto hrát s něma bylo velké potěšení. Ze Slovácké Slávie zde hráli Karel Světnička, Jirka Minář, Emil Horníček, Petr Vařecha a ze Súchova Jožka Švrček. Všichni tito hráči byli nejen výborní fotbalisté, ale byli byli to lidé, kteří pro hlucký fotbal chtěli kopat co nejlépe. Velká škoda, že Jirka Minář a Petr Vařecha už mezi námi nejsou. Myslím si však, že hlučtí fandové

na ně v dobrém vzpomínají. Velmi těžkou pozici měli v letech 1980-90 trenéři, krize hluckého fotbalu samozřejmě dolehla i na ně.

V prvním roce mého působení trénoval I. mužstvo Standa Sadílek, který v té době fotbalem žil a svou trenérskou práci bral zodpovědně a poctivě. Bohužel ze zdravotních důvodů s trénováním musel skončit. Když po několika letech se k trénování do Hluku vrátil (působil pak po nemoci u mládeže v Uh. Hradišti) trénoval nejdříve úspěšně žáky v Hluku, ale když přebíral I. mužstvo, už to nebyl Standa Sadílek před 10 lety. Po Standovi nastoupil Pavel Žák z Uh. Hradiště, bývalý ligový hráč Slovácké. Pavel udržoval mužstvo v poklidných vodách středu tabulky. Další trenéři už doplatili na zhoršující se stav v hluckém fotbale. Bývalí hráči Hluku Toník Šimčík a Joža Bachan brali trénování poctivě, bohužel se to nedalo říct o všech hráčích, což se projevilo navýsledcích v mistrovských zápasech. Přesto krajskou soutěž se s odřenýma ušima podařilo zachránit. To stejné se dalo říct o dalším trenérovi p. Králíkovi, se kterým jsem se setkal už za svého působení v O. Lhotě. P. Králík byl sportovec tělem i duší, který by nám mohl rozdávat fyzickou kondici i v 60. letech. Do svého tréninku zařadil v té době rozvíjející se aerobik, což u některých hráčů vyvolávalo úsměv. Bohužel, přes veškerou snahu se nepodařilo krajskou soutěž udržet a po dlouhé době se hrál v Hluku okresní přebor. Okresní přebor začal trénovat Tonda Kočí, dlouholetý trenér dorostu, který dával přednost mladším. Bylo to dobré tehdy, když toho tito mladí nezneužívají. Tonda se po dvou letech vrátil k dorostu a začal OP - podruhé trénovat Milan Prajza.

Milan je podle mého názoru nejúspěšnější trenér v Hluku. Během své kariéry trénoval krajský přebor a byl u postupu několika mužstev. Už při mém prvním setkání s ním, za doby působení v O. Lhotě bylo poznat, že Milan je zkušený trenér a že jde nekompromisně za svým cílem. Slyšel jsem hlasy, že Milan měl vždy dobré hráče, ale dobří hráči ještě nedělají výsledky. Při mém posledním působení při postupu do župního přeboru měl dokonce mužstvo, které každý tipoval jako jednoho z aspirantů na sestup. Nakonec to byl postup do tehdy ŽP, kde mužstvo hraje dodnes. Nakonec kariéry jsem zažil ještě dva trenéry a to p. Šimčíka Cyrila z Olomouce a Pavla Soviše. Pan Šimčík působil u mužstva krátkou dobu, ale bylo vidět, že fotbalu rozumí a že nejvyšší trenérská kvalifikace je oceněním jeho trenérské práce, hlavně v Olomouci. U nás trénoval skoro v 70 letech. S Pavlem Sovišem jsme bojovali o postup do ŽP. On, trenér a já kapitán mužstva. Spojovali nás společné názory na fotbal a vytvořili jsme si přátelský vztah. Škoda, že mu ten postup nevyšel, Pavel si ho zasloužil.

Všichni trenéři, které jsem jmenoval udělali pro hlucký fotbal co mohli. Trenérská práce stojí mnoho času, usilí a nervů. To jsem poznal až sám, když jsem začal trénovat. K trénování patří i štěstí a to někomu přeje a druhému ne. Roky 1980-1990 byly složité i rámci funkcionářské činnosti. Prvním předsedou po mém přestupu byl Staňa Vyskočil, kterého po roce vystřídal Jura Marek. Jak jsem se zmínil Jiří po krátkém působení zemřel, což pro fotbal byla škoda. V dalším období nastoupil

na předsedu Fanda Směšný a potom Tonda Ševčík. Oba měli těžkou pozici a pro zastavení krize museli vyvinout veliké úsilí. Nebylo jejich chybou, že se to úplně nepodařilo, ale přesto si myslím, že pokud oni by toto úsilí nepostoupili, tak tato krize by měla na hluký fotbal daleko větší dopad. Bylo i určité období, kdy fotbal v Hluku fungoval na samomletí. Nebyl žádný předseda a situace byla tak kritická, že fotbal mohl v Hluku skončit v základní soutěži. Proto ti funkcionáři, kteří v této době začali znovu pracovat si zaslouží velké poděkování (o tomto období se píše v kapitole - Výstavba sportovní haly). Ke konci tohoto období nastoupil (v roce 1990) na funkci předsedy Jirka Hrabovský, který byl současně zaměstnancem SH. V této době byl fotbal v Hluku už na vzestupu a začaly se stabilizovat i vztahy ve fotbale. Objevují se hráči, kteří chtějí pro fotbal obětovat více, než jejich předchůdci.

Poslední vzpomnutí je na vedoucí mužstva. Jedničkou u mě zůstal Tonda Podlas, který ve spolupráci s Jarou Sovišem starším vytvořili ideální dvojici s velkým elánem a zapálem pro mužstvo. Nechtěl bych snížit kvalitu dalších vedoucích, kteří nastoupili po nich a to Gašek K. st., Ševčík Laďa, Podlas Fr.. Také oni byli pro mužstvo velkým přínosem a získali si oblibu jak u mužstva, tak u diváků. V posledních letech mé fotbalové kariéry fungovali u mužstva Pavel Zavadil a Vojta Prajza. Vojta byl vedoucí u všech mužstev. Je to člověk, který fotbalu obětoval všechnen svůj volný čas. Mnozí to berou automaticky a proto Vojta do dnešního dne zůstal nedoceněný.

Rok 1985. Žáci na velkém turnaji v Holíčích v Čechách.
 stojící - Prajza V., Maluš J., Sadílek St. ml., Polách, Kožík, Bachánek K., Kuřina P., Hrubý M., Šimčík P., Štefaník R., Bachan J., Rybníkář J. - ved, Prajza M. - trenér, klečící - Penk V., Dufka A., Janiga, Rybníkář M., Zlínský P., Basovník . Účastníci turnaje: Zbrojovka Brno, Liaz Jablonec, Tatra Kolín, Slavoj Ústí n.L., Spartak Hluk, Dynamo K. Hora, Slovan Liberec, Tepna Náchod, RH Pardubice, Slovan Hlohovec, SONP Kladno, Jiskra Holice

Rok 1982, utkání s Bohemians Praha

stojící - Ratajský, Chytil - brankář, Zmrzlík, Horák, Konečný Mira, Světnička, Prajza J., fialový dres Soviš J. ml., klečící - Umlauf, Pospíšek F. (Popik), Botek, Malůš, Kučera P., Šimčík St., Dufka J., Jurásek S.,

1986 - kamarádi

Duda, Malůšek Z., Horák Z., Bachánek P.

Rok 1990 - stojící - Švrček J., Loutocký L., Uhlíř Fr., Horák Z., Janča P., Gašek K., Malůšek Z., Ševčík Br., klečící - Kovác L., Horníček E., Dufka A., Šimčík I., Hrubý M., Pánik J.

Žáci rok 1990

stojící - Konečný M. - trenér, Zlinský A., Žůr I., Šimčík M., Zlinský A., - sekretář, Nezhyba R., Zeman, Hrabovský J., Ševčík I., Štefaník F., klečící - Bahulík M., Mořický J., Kohutič Z., Zubík J., Konečný R., Pavič M.

Rok 1989 - stojící - Kočí A. - trenér, Prajza V. - ved., Soviš J., Minář J., Malůšek Z., Horák Z., Ondra, Uhlíř F., Zimčík, Ševčík Br., Ratajský, klečící - Kužela R., Bachánek P., Indra M., Malůš V., Loutocký, Duda.

Rok 1982 - stojící - Soviš J. st, Žák Pavel - trenér, Prajza J., Šimčík A., Chytil B., Světnička, Umlauf, Horák, Zmrzlík, Konečný M., Jurásek, Podlas A., klečící - Ratajský, Pospíšek, Kučera P., Malůš, Šimčík St., Botek, Šumbera, Dufka, Soviš m.

Žáci rok 1981 - stojící - Ježek A., Prajza V. - vedoucí, Kupec Z., Kupec L., Soviš R., Prajza Víta, Kužela R., Prajza M. - trenér, klečící - Ševčík Br., Gášek K., Ratajský J., Huráb A., Šácha, Ježek.

Kapitola VII. Léta 1991-2000

V roce 1991 začalo I. mužstvo hrát I.B. třídu JMK, která však skončila následující rok. Při reorganizaci fotbalových soutěží a vzniku Středomoravské župy postoupilo I. mužstvo do I.A třídy. V této soutěži hrála mužstva z okresu Zlín, Uh. Hradiště, Hodonín, Vsetín a Kroměříž. Velkou zásluhu na tom, že sídlo župy bylo v Uh. Hradišti měl p. Petráš, bývalý funkcionář Dukly UH, pak předseda OFS. Tajemníkem župy se stal Radek Lukáš, a kolektiv, který se dal dohromady, představoval zkušené funkcionáře v nejlepších letech a s velkou chutí. Pracovalo se s nadšením a zodpovědně. Mě, jako pozdějšího funkcionáře StFŽ, však mrzelo rozhodnutí STK po údajné inzultaci v Mutěnicích v roce 1992. Viníkem byl náš brankář Petr Janča. Petr ve zmíněném utkání neunesl rozhodnutí rozhodčího Švejcara, který odpískal proti nám gól, kdy balón byl půl metru před brankovou čarou. Petr, který měřil 175 cm a vážil 70 kg, vystartoval proti rozhodčím Švejcarovi, který měřil 190 cm a vážil 100 kg a ještě než k němu doběhl a snažil se mu vysvětlit, že to nemohl být gól, pan rozhodčí zápas ukončil s tím, že byl inzultován. Při šetření se zjistilo, že p. Švejcar bydlí v Mutěnicích a byla záhada, kdo ho tam vlastně nominoval. Pan Švejcar ještě několik sezon mastil utkání v

župě, až to dospělo do situace, kdy s ním nebylo možné udělat pořádek. Ve StFŽ neměl místo, tak se vypravil mastit fotbal na Slovensko. Nyní je tento pán úplně zapomenut.

V roce 1995 postoupilo I. mužstvo do ŽP. Byl to velký úspěch na kterém měl podíl nový výbor kopané, který nastoupil 1.7. 1994. Předsedou byl Směšný Fr., sekretářem Kočí Antonín. Výbor měl však velkou podporu hluckých podnikatelů, hlavně Pavla Dohnala a Konečného Mirka i ostatních, kteří více či méně podporovali snahu a úsilí všech o vytoužený postup. Bohužel podpora časem začala upadat a proto také v polovině podzimní sezony 1996 výbor odstoupil a pro nastupujícího šéfa fotbalu Pospíška Františka (Popika) nastala těžká situace. Klíčoví hráči odešli a naše mužstvo se trápilo ve spodní polovině tabulky. V podzimní sezoně 1998 se stal předsedou Fruhauf Zdenek. Hlavně však do výboru přišli Pavel Křivák jako sportovní manager a ekonom Vyskočil Stanislav. S podporou předsedy TJ Spartak Dr. Botka Zdeňka se podařilo mužstvo konsolidovat a opět jsme hráli na špici ŽP. Do mužstva přišli kvalitní hráči a to jak naši odchovanci, tak i hráči z okolí. Zvláště bych vyzvedl Miru Běhuncíka, rodáka z Uh. Brodu, který přišel z Bojkovic. Mira patřil mezi klíčové hráče a svými výkony a svojí bojovností dokázal mužstvo vyburcovat k velmi dobrým výkonům. Spolu s F. Uhlířem vytvořili nejlepší stoperskou dvojici v soutěži. Toto desetiletí nebylo úspěšné pouze v dospělých. V roce 1988 založili Zdenek Horák a S. Kotačka přípravku ze které postupně přicházeli hráči do žáků a dorostu. Byli velmi slušně připraveni na přechod žáků a následně do dorostu. Žáci i dorost hrávali pravidelně buď župní soutěž nebo župní přebor, podle toho jaký byl fotbalově dobrý ročník. Nejlepší ročníky byli 1981 (Horák T., Straka L., Žajdlík O., Nováček P. a J. Chytil M., Mitáček Lukáš atd.). Bratři Nováčkoví byli narozeni v roce 1980, ale s ročníkem 1981 chodili do školy. Dále to byl ročník 1984 (Machala O., Ježek M., Jurásek Št., Říha J., Krpal Roman atd.). Za zmínku stojí ještě úspěšný ročník 1989 (Soviš David, Dohnal Jan, Tinka Zdenek atd.). Řada hráčů odcházela do Slovenské Slávie, kde sbírali zkušenosti pro svoji úspěšnou nebo neúspěšnou fotbalovou dráhu.

Začneme ročníkem 1978: Maluš Ivo (nehraje), Aleš Zlínský a Konečný Radim oba hrají dodnes. Invaze pokračovala dále, protože talentů bylo dost a proto odešli z ročníku 1982 Botek Zdeněk a Chytil Robin, z ročníku 1984 Ondra Machala a Jurásek Št., z ročníku 1985 Horák Zdena a Minařík Martin a Málek J., z ročníku 1987 Dufka Jan a Rybníkář Petr (pro nemoc skončil v dorostě Slovácka). Z ročníku 1988 pak Roman Sopůšek, nyní hráč i I. mužstva. Z ročníku 1989 to byli Soviš David a Jan Dohnal Aleš Zlínský odehrál několik zápasů ve Slovenské Slávii (II. ligu), potom odešel do Sigmy Olomouc, kde odehrál jaro 1998 v „B“ týmu Sigmy a pak podzim 1998 a jaro 1999 hrál v Kyjově (III. liga). Do podzimu 2001 hrával v Kunovicích III. ligu. Dvakrát hostoval i u nás v ŽP a to na podzim 2000 a na podzim 2001, kdy se stal nejlepším podzimním střelcem ŽP (13 gólů). Od jarní sezony 2002 hraje za SgV Pitten v Rakousku. Spolu s ním tam hraje i Maluš

Staňa, který hrál jednu a půl sezony v Hluku za dorost. Botek Zdenek hrával za Synot a potom zkoušel štěstí i v ligovém belgickém celku Lommel, který měl však finanční potíže a musel v lize skončit. Na podzim 2005 hostoval v Pittnu, kde hrál spolu s Alešem a Staňou a ani zde neměl štěstí, protože Pitten neměl na tři cizí hráče finance.

V roce 1995 skončil u prvního mužstva jeho trenér Prajza Milan, který v této době měl už 58 let. Sám Milan uvažoval o tom, že by raději dělal manažera a pomáhal tak k postupu do divize a to přilákáním dalších sponzorů. Měl široký okruh známých vlivných lidí a chtěl toho využít. Způsob jeho odvolání však nebyl seriózní. Myslím, že Milan by si zasloužil jiný přístup, než jaký v této době použili tehdejší funkcionáři. Milan hrával fotbal v Horných Obdokovcích na Slovensku, kde spolu s rodiči tehdy bydlel. V roce 1957-58 začal hrát fotbal za Partyzánské, které hrálo divizi. V roce 1958 se však už přestěhoval do Hluku, kde byl pro I. mužstvo velkou posilou. V roce 1959-1961 hrál na vojně v Dukle v Uh. Hradišti spolu se svým spolubojovníkem a kamarádem Láďou Ševčíkem. Po vojně oba zamířili do Hluku, kde jako záložní dvojice byli postrachem pro ostatní mužstva. Milanův přístup k fotbalu byl velmi emotivní, těžko snášel porážky a své si schytali i jeho spoluhráči, pokud ke hře přistupovali laxně. I.A. třída a potom KP a ŽP, to byl tehdy fotbal v Hluku. V roce 1970 začal trénovat a tomu vydrželo celých 25 let a nebýt nešťastného odvolání od mužstva v roce 1995, mohlo to být i déle.

Tréninková činnost:	žáci	I. mužstvo	ostatní
	1981-1988	1970-1977	1977-1980 Ostr. Lhota
		1989-1990	
		1994-1995	

Za povšimnutí stojí i fotbalový život Karla Vaculíka. Za žáky hrával Karel v Hluku, ale to bylo pro jeho schopnosti už málo, proto odešel do dorostu Gottwaldova. Zde hrával dorosteneckou ligu, která mu dala hodně kumštu hlavně v proměňování šancí. Hlasatel v Hluku, Vojta Ondůšek, ho za jeho působení v Hluku, nazval Hlucký Bomber (po Tomášovi Skuhravém). Karel dal v sezoně 1994-95 - 27 gólů. Vraťme se však nazpět do doby, kdy Karel odešel v letech 1983-1985 na vojnu do Žatce, kde dva roky hrál fotbal. Po návratu z vojny odešel do Uh. Brodu a pak do Jiskry St. Město. V roce 1993 se vrátil do Hluku, kde patřil mezi pilíře v tehdejším mužstvu, hlavně svou schopností dávat góly. Postupně však přicházela zranění, věk a další vlivy, které přispěly k ukončení kariéry. Do dnešního dne však žije a pracuje pro II. mužstvo. Musím se zmínit ještě o jednom fotbalovém nadšenci, který v Hluku hrával dlouho fotbal a pak se přestěhoval do Olomouce. I tady se věnoval fotbalu, hlavně však trénování. Postupně se svou pílí vypracoval až k I. třídě, která opravňovala trénovat i ligové celky. Jedná se o Cyru Šimčíka, který pak v 65. letech vedl i naše mužstvo. Bylo to sice pouze na podzim 1992, ale byla to velmi pěkná chvíle jak pro hráče, tak i pro samotného Cyru.

Rok 1991	předseda	Hrabovský Jiří
	sekretář	Zlínský Antonín

I. mužstvo hrálo I.B. třídu JMK. II. mužstvo hrálo III. třídu okresu UH. Dorost hrál krajskou soutěž JMK. III. třídu hrávali: Šumice, Hor. Němčí, O.N.Ves „B“, Dol.Němčí „B“, Březová, Bystřice p.L., Suchá Loz, Hluk“B“, Popovice, Uh. Brod „B“, Boršice u Bl., Drslavice. Žáci hráli OP: Bojkovice, Újezdec, O.N.Ves, Bánov, St.Město „B“, Hluk, Strání, Jalubí, Šumice, Prakšice, Suchá Loz, Nivnice. Přípravka vyhrála v tomto roce OP: Hluk, Dol.Němčí, Újezdec, St. Město „A“, St. Město“B“, Uh. Hradiště, Prakšice, Kunovice, Uh. Brod, Ostr. Lhota. Sestava žáků: Žůr I., Zubík J., Nezhyba D., Kolísek J., Lečbych, Zlínský A., Pavič M., Bahulík M., Ševčík I., Prajza Jar., Umlauf M., Prajza Jan, Štefaník M., Blažej M., Konečný Radim. Trenéři: Řehák Radko, Konečný Mir.. Dorost hrával v tomto složení: Jurásek, Hrubý Aleš, Uhříček, Cibulka, Huspenina M., Nezhyba D., Dostál M., Šrámek, Dostál Z., Dostál L., Šimčík P., Pospíšek R. (Hor. Němčí), Pinkava A. (Súchov) Vrba N., Křápek P., Křápek Pavel, Mléčka Z., Konečný D..

Rok 1992	předseda	Hrabovský Jiří
	sekretář	Zlínský Antonín

I. mužstvo po reorganizaci postoupilo do I.A. třídy StFŽ. Do župních soutěží postoupili i žáci a dorostenci. II. mužstvo hrávalo III. třídu okresu UH. Dorost skončil v ŽP na 7. místě a žáci poprvé postoupili do ŽP. Starší svou soutěž vyhráli a mladší skončili na 2.místě. II.mužstvo hrálo III. třídu okresu. I.A. třídu hrávali: Morkovice, Bojkovice, Hovorany, Mutěnice, Bzenec, Mor. Písek, Hluk, Mikulčice, Prakšice, Nedachlebice, Uh. Hradiště „B“, Uh. Ostroh, O.N. Ves, Dol. Bojanovice. ŽP dorostu hrávala tato mužstva: Veselí n. M., Hulín, Brumov, Kroměříž, Moravan, Otrokovice, Morkovice, Hluk, MOVA Bratislava, Dol. Němčí, MEZ Vsetín, Šardice, Holešov, Bojkovice, Štítná. Župní soutěž žáků hrávali: Hluk, Dol. Němčí, Vracov, Velká n.V., Uh. Ostroh, Bzenec, Strážnice, Újezdec, Mutěnice, Hodonín „B“, Vnorovy, Dubňany

Rok 1993	předseda	Hrabovský Jiří
	sekretář	Zlínský Antonín

I. mužstvo bojovalo o postup do ŽP. Po dobrém podzimním kole však jarní část nevyšla dle přání. Žáci a dorost hráli ŽP. II. mužstvo hrálo III. třídu okresu.

Rok 1994	předseda	Hrabovský Jiří	do 30.6.
		Směšný František	od 1.7.
	sekretář	Zlínský Antonín	do 30.6.
		Kočí Antonín	od 1.7.

V polovině roku odstoupil stávající výbor a nový výbor si dal za cíl postup do ŽP. Za výborem stáli podnikatelé v čele s Pavlem Dohnalem a Mir. Konečným.

I. mužstvo skončilo v I.A. třídě na 7. místě. Dorost obsadil v ŽP 3. místo. Žáci st. obsadili v ŽP 11. místo a sestoupili. Žáci ml.skončili na 9. místě. II. mužstvo hrálo III. okresu. Dorost i žáci hráli ŽP. II. mužstvo III. třídu okresu a přípravek OP. I.A. třídu hráli: Rohatec, Uh. Ostroh, Mor. Písek, Prakšice, Mutěnice, J. Otrokovice, Hovorany, Jalubí, Nedachlebice, Mikulčice, Hluk, Bzenec, O.N.Ves, Střílky. Dorost ŽP: Hulín, Malenovice, Slušovice, Morkovice, Bojkovice, Dol. Němčí, Mutěnice, Tomis Vsetín, Veselí n. M., Holešov, Kvasice, Brumov, Hluk, Slavičín. Žáci ŽP: Bystřice p. H., St. Vsetín, Zbr. Vsetín, Dubňany, Uh. Brod, Slavičín, Hulín, Hluk, Kroměříž, Vikt. Otrokovice, Hodonín, J. Otrokovice.

Rok 1995	předseda	Směšný František
	sekretář	Kočí Antonín

Předpoklad postupu vyšel. Mužstvo bylo kvalitní a zázemí oddílu dobré. Velký úspěch fotbalu v Hluku. Hráči, kteří vybojovali postup: Šimčík J. (Mates), Hrubý M., Penk V., Gál R., Vaculík K., Gašek K., Křápek P., Ondračka K., Uhlíř F., Janča P., Nezhyba D., Marek V., Hala P., Konečný D., Cibulka Zb., Soviš L., Flašar J., Trenér - Prajza M., asistent - Horák Z., vedoucí - Pospíšek Fr. V I.A. třídě hráli: Hluk, Ždánice, Jarošov, Rohatec, O.N. Ves, Mor. Písek, Prakšice, Nedachlebice, J. Otrokovice, Mysločovice, Jaubí, Bzenec, Uh. Ostroh, Hovorany. II. mužstvo hrálo III. třídu okresu, Dorost i žáci sestoupili do ŽS. Na podzim žáci nenastoupili ke dvěma zápasům a hrozilo jim vyloučení. Byla to taková daň za postupovou euforii, kdy se na žáky zcela zapomělo. Nebyli trenéři a ze strany tehdejšího výboru úplný nezájem.

Rok 1996	předseda	Směšný František	do 30.9.
		Pospíšek František	od 1.10.
	sekretář	Konečný Miroslav	do 30.9.
		Zlínský Antonín	od 1.10.

I. mužstvo úspěšně bojovalo v ŽP přeboru o postup. Prohrálo však rozhodující zápas s Brumovem 0:1. Musí se však uznat, že Brumov měl lepší a zkušenější mužstvo a že na náš oddíl přicházela krize, která se pak projevila na podzim 1996. I. mužstvo: Pinkava A., Janča P., Pálka P., Gál R., Bachan Jožka, Penk V., Ratajský J., Vaculík K., Konečný R., Uretšlégr P., Konečný D., Hubáček D., Melichárek L., Hala P., Zubatý, trenér - Horák Z., vedoucí - Pospíšek Fr., Novotný Fr., manageri - Dohnal P., Konečný M., Dorost hrál ŽS s těmito mužstvy: Koryčany, Jarošov, Bojkovice, Hluk, Kvasice, Zborovice, Bánov, Havříce, Kněžpole, Nedachlebice, Uh. Ostroh, Strání Všetuly. Žáci hráli s těmito mužstvy: Vnorovy, Kvasice, Hluk, Šumice, Dol. Němčí, Veselí n.M., Újezdec, Kunovice, Uh. Ostroh, Bojkovice.

Rok 1997	předseda	Pospíšek František
	sekretář	Zlínský Antonín

Tento rok byl pro fotbal hodně krizový. I. mužstvo skončilo na 14. místě. Dorost skončil v ŽS na 2. místě. Žáci st. obsadili 10. místo a žáci ml. rovněž 10. místo, II. mužstvo hrálo III. třídu okresu.

Rok 1998	předseda	Pospíšek František	do 30.6.
		Směšný František	od 1.7.
	sekretář	Zlínský Antonín	

V tomto roce skončilo I. mužstvo na 14. místě a bylo blízko sestupu. Dorost v ŽS obsadil 4. místo. Žáci starší skončili na 4. místě a ml. na 10. místě. II.. Od 1.7. přišel do výboru Křivák Pavel jako sportovní manager, Vyskočil St. jako ekonom a Směšný Fr. jako předseda oddílu. S pomocí předsedy TJ Spartak Hluk p. Dr. Botka Zd. se situace zkonzoilidovala a byla znát i účast Radka Řeháka v oblasti ekonomické. II. mužstvo: Křápek Pavel, Hlošek, Velecký, Hadži, Polách, Hrubý M., Hrabovský J., Horák Z., Loutocký, Gašek K., Huspenina M., Huspenina Br., Kupec L., Janča P., vedoucí: Ratajský A., Pospíšek Fr., Šimčík P. Toto mužstvo postoupilo do OP.

Rok 1999	předseda	Směšný František	do 30.6.
		Fruhauf Zdenek	od 1.7.
	sekretář	Zlínský Antonín	

I. mužstvo se umístnilo v popředí tabulky. Dorost a žáci ŽS. II. mužstvo OP a příprava OP, I.mužstvo: Konečný R., Michalčík, Penk V., Macháček P., Běhunčík M., Gál R., Soviš L., Uhlíř F., Vrzala T., Vaculík K., Kundera M., Prachman J., Janča P., Pinkava A., Ondroušek. I.mužstvo skončilo na 3. místě v ŽP. Dorost obsadil v ŽS 5. místo. Starší žáci vyhráli ŽS a postoupili do ŽP. II.mužstvo hrálo OP. Příprava: Kotačka O., Soviš D., Šícha, Bartoš, Tinka, Polehňa, Novák, Lukáč, Kusák, Ježek, Kotačka J., Zmrzlík, Dufka Pa., Šimčík, Dufka Pe., Sabo, Tinka T., Růžička, Kuchař. Trenér -Tinka M., ved. - Zavádil P.

Rok 2000	předseda	Fruhauf Zdenek
	sekretář	Zlínský Antonín

V sezoně 1999-2000 skončilo A mužstvo na 8. místě. Dorost vyhrál župní soutěž, ale vzhledem k tomu, že v ŽP museli být i ml. dorostenci, dále nepostoupil. Žáci hráli ŽP a skončili na 13. místě a sestoupili do ŽS. II. mužstvo hrálo OP. Žáci ml.: Polehňa, Kolek, Vojtěšek, Svadbík, Tinka Z., Soviš M., Nemrava, Loutocký, Bartoš, Dufka P., Šimčík P., Šícha, Dufka Petr., Kotačka O., Karásek, Soviš D., Sabo, Růžička. Kádr st. žáků: Svadbík, Kusák, Miklíček, Kohoutek, Soviš M., Loutocký, Kopřiva, Sekanina, Miroš, Málek, Bachan O., Kolek, Fojtík. Trenér - Tinka Zdeněk.

Toto desetiletí bylo ve znamení vzestupu fotbalu v Hluku. Postupně z I.B. třídy JMK, přes I.A. třídu StFŽ se v roce 1995 mužstvo dostalo do ŽP. Toto je třída,

která plně odpovídá podmínkám, které v Hluku jsou. Konec desetiletí byl pro hluckou kopanou úspěšný. Mužstvo se zabudovalo v ŽP i když to bylo někdy jak na houpačce. II. mužstvo vybojovalo postup do OP a to díky hlavně tomu, že do mužstva byli postupně zapojováni odchovanci oddílu. Po stránce výchovy vlastních fotbalistů patřil oddíl kopané mezi nejúspěšnější oddíly v okrese. Velkou zásluhu na tom měli trenéři Horák Z. a Staňa Kotačka, kteří v této vedli mužstvo přípravy a potom mladší a starší žáky a ing. Řehák Radko a Mira Konečný, kteří trénovali mladší a potom starší žáky. To začala doba, kdy se v Hluku začali vychovávat fotbalisté, kteří postupně přes Slováckou Slávii a potom Synot postupně začali hrát v Hluku, nejdříve v dorostu a pak i za I. mužstvo. Dorost trénoval nejdříve Kočí Tonda a pak Šimčík Ivoš a Zdena Horák. U dorostu byli stabilní vedoucí a to Vojta Prajza a Fanoš Bachan. Vojta svou starostlivostí o chod mužstva a materiální zabezpečení byl pro dorost velký přínos.

Fotbal v bývalém Československu se postupně rozpadal z důvodu rozdělení republiky. V kvalifikaci na MS do USA jsme hráli ještě jako tzv. federální mužstvo společně, ale neuspěli jsme. Mistrovství světa vyhráli Brazílci. V roce 1996 se nám však podařil na ME v Anglii husářský kousek, protože jsme obsadili konečné 2. místo. Stříbrnou medaili od Britské královny převzal jako kapitán rodák z Uh. Hradiště Míra Kadlec. Ve finále jsme podlehl NSR 1:2, když v poločase jsme vedli 1:0. Dostali jsme však dva laciné góly a sen zopakovat rok 1976 se rozplynul. Toto mistrovství bylo prvním úspěchem generace Nedvěda, Poborského, Bejbla, Látala atd. Přestože jsme byli tak úspěšní v Anglii, následující kvalifikace nám znovu nevyšla a do Francie jsme nejeli. Titul MS si domácí Francouzi nenechli ujít a hlavně zásluhou Zinedina Zidana získali svůj 1. titul MS. Doba ukázala, že rozdělení fotbalu lépe prospělo České republice než Slovenské. V tuto dobu pomalu přemýšlel o ukončení aktivní činnosti fotbalista bojovník a srdcař Franta Uhlíř. Segrál za Hluk v dorostu a v I. mužstvu mnoho zápasů a prožil fotbal jak v OP tak i ŽP. Určitě bude zajímavé si přečíst jeho pohled na tuto dobu. Tady jsou jeho postřehy:

Moje fotbalové začátky byli proti všem klukům trochu odlišné. Kvůli nemocnému srdíčku jsem nemohl závodně kopat a proto jsem o opravdových kopačkách mohl jen snít. I přes všechny zákazy byl však pro mne koníček č.1, fotbal. A co také jiného, protože v této době počítače ještě nebyly a v televizi byly pořady Kompas nebo Azimut. Fotbal jsem hrál, kde se dalo. Doma s bráškama v obýváku, na chodbě, na dvoře, v humně prostě všude tam, kde byla nějaká branka. Venku se spolužáky jsem hrával na Ohřeble, u Autopalu a nebo na škvárovém hřišti v kaštanci. Ze škváry byly super černé nohy a když se naní spadlo, zůstala nám po ní památka pod kůží do konce života. Řekl bych, že je to ostudné, že za 30 roků se kvalita dětských hřišť vůbec nezlepšila, jenom ta skvělá škvára zmizela. Nejvíce tréninkových jednotek jsem nasbíral doma na dvoře. Tyto hodiny pak našly uplatnění až v dorosteneckém věku, kdy se mi konečně splnil sen a já jsem mohl obléct skutečný fotbalový dres

a hrát fotbal. V 16. letech jsem začal trénovat s dorostem, bohužel stále mě lékaři nedovolovali hrát soutěžní utkání. Proto moje první parády byly k vidění ve Slavkově. Tam jsem spolu s Bobem (Pavel Pechal), Romanem Kolkem a Pavlem Pospíškem byli posláni na hostování. Po prvním výprasku Popik skončil a tak jsme jezdili pouze tři. Protože ve Slavkově měli nedostatek fotbalistů, hrávali za dorost i žáci a tomu odpovídaly i naše výsledky.

První svoji branku jsem dal Březové a to byl také náš nejlepší slavkovský zápas. Prohráli jsme 4:2. Na druhou půlku sezony jsem konečně dostal razítko od sportovního lékaře do registračky a tím mému prvnímu oficiálnímu startu za Hluk nestálo nic v cestě. Velkou zásluhu na tom měla tehdejší dvojice trenérů Tonda Kočí a manager (dříve vedoucí) Lada Straka. Tihle dva človíčky vedli tehdy dorostenecké mužstvo skvěle nejen sportovně, ale i lidsky. Zajišťovali pro nás soustředění, nové dresy, ceny pro nejlepší hráče sezony a také psali rodičům milé dopisy o našem chování a my jsme proto mohli hrát bezstarostně fotbal. Hned v prvním zápase jsem skoroval, ale ku podivu blahopřát k prvnímu mému střelenému gólu mě přiběhl přes celé hřiště pouze Tonda Rybníkář. Ostatní necítili důležitost tohoto okamžiku. První góól Franty Uhlíře za Hluk. Byla to v tomto zápase poslední a to druhá branka. Výsledek si už přesně nepamatuji ale padlo 9 branek. Poslední sezona za dorost proběhla celkem úspěšně. Nevyhráli jsme, ale díky reorganizaci jsme postoupili do krajské soutěže. V posledním mistrovském zápase v Bojkovicích byli na pozorování skauti z ligového Zlína. V hledáčku jsme uvízli tři hráči. Já jsem však v dorostu už skončil, Libor Kupec dal přednost škole a proto jedinný Karel Gašek okusil I. dorosteneckou ligu. Mně nic nezbylo, než jít kopat za muže v Hluku. První zápas jsem absolvoval za muže na horké půdě (škváře) na Strání. Po našem bezchybném výkonu v obraně jsme vyhráli gólem Fery Malúše 1:0. V dalším zápase jsme však prohráli doma 1:3 se Slováckou Slávií „B“ 1:3. Jedinou branku branku dal Tonda Hejna krásnou ranou z 30 metrů hradištskému gólmanovi Pišanovi. Obraz celé sezony charakterizoval zápas na „B“ J. St. Město. Jelo nás jedenáct a protože se hned na začátku zranil Zdena Horák, nastoupil za nás ještě Pavel Kučera, který přišel jako divák. Odehrál poločas a od této doby jsem se s ním v kabině už nepotkal. A v dalším důležitém zápase proti Napajedlům jsme museli shánět po Hluku. (Milan Šimčík obíral trnky) V tomto utkání šlo nám i domácím Napajedlům o sestup. Tenkrát hrál za Napajedla bývalý hráč Slovácké, kanonýr Harvánek, na něhož jsem já hral osobku. Naši výhodou bylo, že utkání řídil spolužák našeho gólmana Petra Bachánka. Kamarád se projevil až ve II. poločase. Centr do vápna Petr vyrazil na šestnáctku, kde míč zpracoval hráč domácích a přestřelil branku. Rozhodčí však k překvapení všech nařídil P.K.. Penaltu proměnili a my jsme byli sestupujícími.

Kladem celé sezony pro mě bylo, že jsem jako mladíček měl v důsledku nedostatku hráčů jisté místo v sestavě. Navíc jsem poznal končící generaci hráčů. Milan Huspenina, Pavlík Šumbera, Mira Zmrzlík, Fera Maluš Mira Umlauf. Naučili mě, že fotbal se dá hrát nejen na hřišti, ale i po zápase. Neděle na Obecním bývaly

bez konce. Konec býval většinou v Podzámčí ve vinárně a na to se nedá zapomenout. V tuto dobu jsem přišel i k přezdívkě FUTRE. To bylo na zimním soustředění na Babí hoře za trenéra Králíka. Při rozcvičce, po dlouhé a náročné noci, jsem běhal jak rychlonohý Portugalec Futre a Zdena Malůšek u toho zůstal celý den a přezdívkou byla na světě. Když jsem vzpoměl trenéra Králíka, při setkání s ním si dodnes vzpomenu na jednu metodu jeho tréninku. Při zimní přestávce v hale si vypůjčil od cvičících žen zvukovou aparaturu a my jsme potom poskakovali při rytmu hudby jako Miss Aerobik.

V dalším období 3 let byl hlukový fotbal jak na houpačce. Hráli jsme OP a moc se nám nedařilo. Pro Hluk to byla potupa a naopak Hluk byl pro ostatní atraktivní soupeř na kterého se chtěl každý vytáhnout. Při postupu do I. třídy z OP to byla opět dvojice mě známá z dorostu: Tonda Kočí a Ladě Straka. Zda to bylo těmito dvěma nebo tím, že jsem se vrátil z vojny a pomohl sbírat body, to nechám historii. Bohužel vyšší soutěž jsme znovu neudrželi a následoval sestup. Z této sezony chci připomenout jeden zápas a to s mužstvem Napajedel. My jsme měli ztrátu na prvního 5 bodů a Napajedla chtěli koupit bod, což bylo pro nás samozřejmě málo. Dostali jsme 1:5 a následně jsme prohráli 10 zápasů za sebou a byli jsme opět nad propastí. O sestupu rozhodl hektický zápas v Ludslavicích. Byl to zápas kdo z koho. Nám stačilo prohrát o jeden gól, protože jsme měli lepší skóre a doma jsme moji zásluhou vyhráli 1:0. V průběhu I. poločasu po faulu Ludě Loutockého na domácího hráče cca 2m za šestnáctkou, stavíme v klidu zeď a nestačíme se divit ani my, ale ani domácí, když rozhodčí ukazuje na penaltu. Na začátku II. poločasu jsme stačili odpovědět moji brankou z trestného kopu, ale rozhodčí měl o utkání jinou představu. Kuriozním gólem na 3:1 jsme sestoupili. Petrovi Bachánkovi útočník vykopl balon z ruky a dal do prázdné branky. Pak se ještě u nás začervenalo a Míra Ondra si vzal červenou kartu na památku. Okresním přeborem 1989-1990 jsme suverénně proletěli, komunisti zase vyletěli a tak jsme mohli vyjet na družební zápas do kapitalistických Rakous. Kluky rakouský jsme učili nejenom pít, ale také hrát fotbal. Co na nás ušetřili na víně, to jsme jim vrátili na hřišti výsledkem 1:7 pro nás. Tímto obdobím začíná u nás v českém fotbale éra velkých peněz. Ne, že bychom do této doby hráli za pusinku, ale rychlí zbohatlíci se chtěli prostřednictvím sportu č.1 ukázat na veřejnosti.

Začal vzestup dědin. Drnovice a Blšany do I. ligy, Mysločovice, Střílky, Břestek, Polešovice do divize a KP. Když se však utáhne kohoutek peněz, mužstva většinou zmizí z fotbalové mapy. Hluk měl tu výhodu, že ho nic takového nepostihlo. Díky Sportovní hale, městu, firmě DHP v době postupu do ŽP stálému partnerovi fa TEIKO se drží na slušné úrovni. Tato doba měla nejen na vzniku klubových komet, které vyletěly a následně po čase i zhasly, ale i na novém druhu hráčů-zlatokopů. Velmi se tím zvedla migrace hráčů. I Hlukem prošli hráči na jednu či dvě sezony. Někteří byli přínosem, jiní se pouze vezli, ale to bylo dáno těmito podmínkami. Kdybych začal vypisovat jména, tak to by bylo na stránku. Byla jednou doba, že jsem byl v Hlukém týmu jedinný hlučan, ale to si přesně nepamatuji. V této pětiletce

se Hluk snažil postoupit do vyšších tříd. V cestě mu však stáli Bojkovice a Mikulčice. Postup do ŽP se nám podařil až v sezoně 1994-1995 pod vedením Milana Prajzového (Hucka). Sezona nezačala vůbec dobře, prvních šest zápasů jsme pouze remizovali. Pak si vzala hlukový fotbal pod křídla fi DHP v čele s Pavlem Dohnalem a začali se objevovat nové tváře (Lada Soviš, Jura Flašar, Peťa Hala, Roman Gál) a s nimi přišla i jiná kvalita, výhry a vysněný postup do ŽP. V župním přeboru jsme se jako nováčec bili o postup, ale skončili jsme na 3. místě za Brumovem a Kunovicemi. Další dobré umístění v ŽP byl až v sezoně 1998-1999, kdy jsme skončili na 3. místě za Bystřicí p.H. a Hulínem. Po úspěšné sezoně 1995-96 byla tato sezona další z úspěšných sezon. V sezonách 1996-1997 a 1997-1998 jsme bojovali totiž o sestup.

Rád vzpomínám na zápas s Kunovicemi. Hrál se tehdy v 15.00 hodin a mužstvo Kunovic došlo 10 minut před zápasem už oblečeno, rozcvičeno a vběhlo hned na hřiště. Tehdy nevídaný počin. Poprvé tehdy jsem hrál levého beka, protože jsem osobně bránil rychlíka Klvaňu. Hned v úvodu jsme se ujali vedení, potom jsem přidal hlavou na 2:0 a do poločasu jsme vedli zásluhou Hubáčka 3:0. Druhý poločas jsme v klidu uhráli a Kunovice mohli jet ve spocených dresech v klidu domů. Při jarní odvetě jsem se tehdejšímu trenérovi Pavlu Sovišovi hned omlouval, že využijeme jejich šatny a teplé vody. Tehdy jsme uhráli remízu 2:2 a pískal to dokonale opitý rozhodčí ze Zlína. I po odchodu Sovíše a Flašara se kopal v Hluku kvalitní fotbal a to za pomoci nových zlatokopů (Pálka, Kučera, Melichárek Hubáček, Zubatý, Uretšlégr). U některých byl měsíční příjem takový, že málokdo z nás to vydělal za měsíc v práci. Na to vždy doplatili místní kluci, kteří hráli jen za slávu rodného města. Ale takový už je život i v jiných oddílech. Ne, že by nic nedostali, ale to co jsme dostali jsme poctivě odevzdávali v občerstvovacích stanicích Sportovní haly. A tak se stalo, že novou sezonu 1996-97 opustila firma DHP jako hlavní sponzor, což byl signál zlatokopům, že žila vysychá. Třídu jsme však zachránili a to až 3 kola před koncem vítězstvím 2:0 v Březůvkách, které jsme tím odsoudili k sestupu. Ten zápas se mě vryl do paměti z několika důvodů:

- 1) Na zápas byly vypsané prémie ve výši 1000 Kč na hlavu od tehdejšího bosse hluké kopané Pospíška Františka (Popika). Po zápase tyto peníze hned vyplatil.
- 2) Sestavu určovali hráči. Já a Karel Vaculík jsme hráli špilmachry a podle výsledku jsme utkání zvládli.
- 3) V utkání jsem šel sám na branku z půlky hřiště, což se mi nikdy do této doby a ani potom nestalo.
- 4) Dal jsem nádhernou branku ze 30 metrů levačkou do šibenice rozhodčí gól však neuznal pro údajný faul před střelbou.

Další sezona 1997-1998 byla pro Hluk velmi kritická. Sestup jsme odvrátili za pět minut dvanáct s pomocí mužstva Újezdce výsledkem 8:3. V tuto sezonu se u mužstva vystřídali tři trenéři. Začal Zdena Horák, v zimě přišel Zdeněk Malina a konec dodělávali hrající trenéři Ivo Šimčík a Lada Valčík. Tento rok nebyl úspěšný

na výsledky, ale oplýval spoustou bohatých zážitků. Pan Malina vystupoval s krédem, že všichni mají stejnou šanci. Například na zimní atletický trénink zavítal Marek Pěchula, který nás potáhal na čtyřstovkách jako slavný Kubánek Juantorena. A pan Malina do svého diktafonu pěl ódu na tohoto skvělého borce, kterého jsme zase měsíc neviděli až v prvním přáteláku, kde se s Petrem Hloškem (Petátem) pokopali při dorážení míče do prázdné branky. Místo gólu, byl však pouze odkop. Nakonec se však podařilo pár posil sehnat. Pepa Buják, elegán a bývalý spoluhráč Pavla Nedvěda však někdy zapoměl přijít na zápas. Pepa byl podobný typ jako dnes Šimák ve Spartě, hráčsky i povahově. Dále přišel Petr Poddaný, kdysi hráč Sparty a Slovácké, který však měl v této době 30 kg navíc. Na těchto dvou se to však nemohlo stavět. Navíc jsme museli řešit problém s brankářem, protože spolehlivý Petr Janča z důvodu příchodu Petra Pálky odešel do Slavkova. Nezapomenutelný byl pro mě zápas v Bystřici p. H. a určitě i pro Vlastika Marka (Húda). Ten si tam prožil malou pohádku o slepičce a kohouktovi. Hned od začátku mače dostal břišní potíže a potřeboval si odskočit během hry na velkou. Bylo vidět, že je to ještě nezkušený hráč. Já jsem taky mívál před mistrákem potřebu toto činit a to buď z nervozity nebo rituálu a nikdy jsem na to nezapoměl. Taky proto jsem si vybavoval, když jsme někam jeli, jakou tam mají toaletu a jaké tam bude pohodlíčko. Ale teď nazpět do Bystřice. Chudák Vlasta doběhl k lajně a volá na trenéra, že musí jít někde. Trenér ho odkázal na rozhodčího. Rozhodčí už podle chůze pochopil, že Húd hraje o vteřiny a pustil ho ze hřiště. Vlasta utíkal přes celé hřiště k záchodkům na stadioně, ale ouha „zamčeno“. Otočka a sprint podél celého hřiště do kabin, které byly v Bystřici vzdáleny nejméně 200 m od hřiště. Naštěstí to prý stihl. My jsme zatím bez jeho přítomnosti vyrovnali na 1:1. Z Bystřice jsme však stejně odjeli s nadílkou 3:6, ale na našem sebevědomí toto nezanechalo stopy. Diktafon trenéra si tu neděli zaznamenal: výprask 6:3, posraný hráč a v autobuse zpěv a tanec, jako po vyhraném zápase v lize mistrů. Veselý pokřik „Hop, hop, hop kdo neskáče není z Tupes“, slyším dodnes. Křičel to notně ovíněný Radek Pekárek, který zapoměl, že už není v tupeském dresu.

Taky jsme se naučili jednu prvoligovou fintu, jak se dostat do sestavy. Ivoš Šimčík a Lada Valčík v době, kdy vedli mužstvo se rozhodli, že nepostaví Poddaného. Podanka si však hned při vstupu do kabiny vzal dres a se slovy „kluci vemte si, nebudů“ si ho oblékl. Trenéři nenašli odvahu exspartanovi říct, že v Hluku na to nemá a tak hrál od začátku. Během své kariéry jsem odehrál zápasy na všech postech, kromě brankáře, což se mě splnilo až v „B“ týmu, kde jsem ve Vlčnově dokonce vychytal nulu. Nejvíce zápasů jsem odehrál na pozici předstopera. Nej kvalitnější stoperskou dvojici jsem vytvořil podle mě se Zdenou Horákem a taky v sezonách 1998-2000 spolu s Mirou Běhunčíkem, který v roce 1998 přišel do Hluku spolu s Liborem Michalčíkem (toho jsem pomohl v Hluku usadit), z Bojkovic. Fotbal je hra o partii lidí. Může být i 11 slušných fotbalistů, ale ti nikdy nedosáhnou výsledku, pokud nepotáhnou za jeden provaz. A to se nám v těchto letech začalo dařit a proto hlucký fotbal byl zase ve vyšších patrech ŽP. Bohužel v kristových letech začal být pro mě

ŽP pomalu nad moje síly. Mladíci byli čím dál rychlejší, kolena začala více vrzat a ledviny vedle Miry Běhunčika začaly pomalu vypovídat. A proto jsem zavelel k ústupu ze slávy. Kapitánskou pásku, kterou jsem po většinu fotbalových časů nosil jsem předal mladšímu a sezonu 2000-2001 jsem začal za „B“ tým, kde jsem si chtěl zahrát fotbal bez nervů. Jenže jedničky nevyšel vstup do soutěže a byli po 4 kolech bez bodu. Tehdejší trenér „A“ týmu Pavel Soviš mě navštívil v práci a přesvědčoval mě, abych mužstvu pomohl. Navíc mi nabídl prémii 10.000 Kč při kladné odpovědi. Jako správný patriot, při pohledu na tabulku bych šel kopat bez finanční injekce. Tak jsem se stal na půl roku hlucký zlatokop z Hluku. Comeback mě vyšel náramně. Měli jsme doma Kostelec u Zlína s obávaným vysokým útočníkem Vojtou Lehkým. Nejenže se mě ho podařilo uhlídat, ale také jsem dal jedinnou branku zápasu. Ke konci druhého poločasu jsme kopali roh a já se vydal do šestnáctky. Rohový kop zahrával Mikuláška (Libor Michalčík). Protože už sotva chodil věděl jsem, že to daleko nedokopne a proto jsem šel na přední tyč. A skutečně to byl krátký roh, předskočil jsem dva hostující borce a hlavou a lá Skuhravý jsem vyslal kladivo na branku. Gólman neměl šanci, 1:0. Podzimní sezonu jsem ještě dohrál v kabině jedničky, pak ještě mě některé kluby nabízely až 500 Kč za zápas nehledě na výsledek. Já jsem však dohrál rok a půl za hlucké „B“, to však už byl doopravdy rekreační fotbal. Když se ohlížím za třemi pětiletkami, co jsem strávil nepřetržitě v Hluckém dresu (rok vojna, „angažmá v Bayernu Mnichov“ a nějaká ta červená) byla to pěkná řádka mistrovských zápasů, cca 350 a cca 60 gólů v síti hostů, nepočítaje do toho přáteláky. Hlavně pak spousta mého soukromého času. Tehdy mě mrzelo, že po skončení kariery se mě nedostalo poděkování. Ale myslím si, že jsem za tu dobu, co se fotbal v Hluku hraje, zřejmě nebyl sám. Proto jsem rád, že mi dal pan Zlínský, autor této knížky možnost napsat něco o sobě a tím skutečně zapsat jméno Uhlíř do historie hlucké kopané. Na závěr bych chtěl ještě vzpomenout a tím poděkovat lidem se kterými jsem sice nedošel dostyku na hřišti, ale díky nim jsem fotbal v Hluku hrál. Jsou to: Jiří Hrabovský, Stanislav Vyskočil, Antonín Zlínský, ing. Radko Řehák, Pavel Zavadil, Vojtěch Prajza, Karel Gašek st., maséři Ilko a Franta Machala a všichni správci v čele s dnes už zesnulým panem Jakubíčkem.

Rok 1996
Gál Roman a Franta
Uhlíř - autor příspěvku
1991-2000

Rok 1996 ŽP

stojící - Pospíšek F. - ved., Dohnal P. prezident., Horák Z.- trenér, Pinkava, Janča, Pálka, Gál, Bachan J., Penk V., Rtajský J., Novotný F., ved., Vaculík Karel ml.
 klečící - Konečný R., Uretšlégr, Konečný D., Hubáček, Melichárek, Hala P., Zubatý, masér Machala

Rok 1999 ŽP

stojící - Konečný D., Michalčík, Penk V., Macháček, Gál, Běhunčík, Soviš, Uhlíř
 klečící - Vrzala, Vaculík, Kundera M., Prachman, Janča, Pinkava, Ondroušek

Rok 1994

Pohřeb Petra Slaníka z Boršic u Bl.. Petr byl talentovaný fotbalista, který v Hluku hrával za žáky a dorost. Spolu se svými dvěma kamarády uhořel po havárii auta na Babí hoře.

Rok 1991

Horák, Uhlíř, Šimčík I., Kováčz, Šimčík M., Švrček, Opletal, Ševčík Br., Loutocký L., Ševčík Br., Janča P.

Rok 1991- první příprava

stojící- Kotačka st. - trenér, Šafařík, Botek Z., Kovařík Br., Straka L., Vaculík A., Dostál I., Nováček P., Ančík, klečící - Chytil M., Chytil R., Hájek V., Horák T., Nováček J., Kovařík F.

Rok 1991 - dorost

Stojící - Kočí A., - trenér, Křápek Petr., Mléčka Z., Pěchula, Uhříček, Nezhyba, Hložek, Straka L., Bachánek - vedoucí, klečící - Žůr M., Cibulka, Penk V., Jurásek, Huspenina Br., Vrba N., Křápek Pavel

Rok 1995

Stojící - Horák, Šimčík, Hrubý, Penk, Gál, Vaculík, Gašek, Křápek, Ondračka, Uhlíř, Janča, Prajza, Pospíšek, Klečící - Nezhyba, Marek, Hala, Konečný D., Cibulka, Soviš L., Flašar

Kapitola VIII. Léta 2001 - 2006

V roce 2001 hrálo I. mužstvo ŽP a patřilo mezi stálé účastníky. Za dobu působení si vysloužilo pověst dobrého a stabilního mužstva. Postupně se do mužstva vraceli odchovanci, kteří se stávají oporou mužstva. Velkými posilami se stávají pak hráči, kteří k nám přišli ze sousední Ostr. Lhoty. Alexandr a Jan Machalovi a Michal Zalubil prošli mládežnickou základnou v Synotu a Slovácku a u nás se stali hned hráči základního kádru a opory. Na Jaře 2002 k nám přišel na přestup tehdy opora Synotu Libor Soldán. Libor měl už 38 let, ale jeho výkonnost a přítomnost na hřišti byla pro naše mužstvo povzbuzující. Libor začínal jako žák a dorostenec v Mor. Třebové. Vojenskou službu prokopal ve VTJ Kroměříž a odtud se postupně dostal do Pov. Bystrice, Olomouce a Brna. Jeho osudem se pak stalo Uh. Hradiště, kde hrával za tehdejší T.I.C. (toto však trvalo pouze 3 roky). Po krachu tohoto seskupení odešel do Synotu Staré Město, kde se rodina Valentů nadechovala ke spanilé jízdě do první ligy a ohrožování neotřesitelných pozic pražských oddílů, Brna, Ostravy, Olomouce atd. Libor odehrál celkem 184 ligových zápasů. Trénoval dorostence Synotu a nyní trénuje I. mužstvo Spartak Hluk. V roce 2001 skončil u I. mužstva trenér Pavel Soviš. Pavel byl hodně spjatý s fotbalem v Hluku. Narodil se v Hluku, hrál za žáky a dorost. Několik sezon nastupoval i za I. mužstvo, ale potom co se oženil do Kunovic, stal se hráčem tehdy ambiciózního Letu Kunovice.

Po skončení kariéry hráče se dal na trenérskou cestu. Nejdříve žáky a pak dorost v Kunovicích. Do Hluku došel v roce 1992 a vedl si úspěšně. Bohužel v roce 1993 mělo I. mužstvo na postup do ŽP, ale jaro zpackalo. Pavel musel odejít ještě před závěrem soutěže, přesto se nepostoupilo. Mašinérie byla tak rozjetá, že by asi nepomohl ani pan Bůh. Potom přišel do Hluku v roce 1998 v létě. Před tím úspěšně pracoval v Hradčovicích. U nás byl také úspěšný, protože I. mužstvo hrálo špicu ŽP. Byl u mužstva už 3 roky a chtělo to změnu. Potom trénoval Spytihněv, Slavkov, Újezdec, Březolupy. Při zaměstnání toho však bylo mnoho. V nynější době na trénování nemá čas, vídáme se však často na zápasech po celém okrese. Spolu s Pavlem odešel i jeho asistent Ivoš Šimčík, který začínal s fotbalem v žácích a dorostu v Hluku. Protože měl talent, všimli si ho ve Slovácké Slávii, kde jako 18 letý hrával za I. mužstvo. Přišlo však zranění kolena a těžko se pak dostával do kádru. V Hluku jsme ho rádi přivítali, protože odehrál za naše I. mužstvo mnoho sezon. Po skončení aktivní činnosti začal trénovat žáky a dorost. Úspěšně si vedl jako asistent Pavla Soviše a v létě 2002 se stal trenérem I. mužstva. Trenérský úděl však pro něho skončil v létě 2004. Potom si zatrénoval v Břestku a ve Zlechově. Nelze zapomenout na Vojtu Prajzu, funkcionáře, který to táhne už 30 let. Byl vedoucím u žáků, dorostu i I. mužstva. Hlavně v době, kdy bylo fotbalu v Hluku nejhůř, byl Vojta u toho. Je málo takových nezištných a obětavých lidí, kteří s fotbalem žili takovou dlouhou dobu. V roce 2004 na podzim hrálo naše mužstvo předposlední mistrovský zápas s Provodovem. Provodov, to byla hračka podnikatele Raka. Mužstvo bylo složeno z bývalých i nebývalých hráčů Zlína a bylo samozřejmě velmi kvalitní. Oddíl však neměl žádné zázemí. Nebylo funkcionářů ani diváků a nebylo ani pořádné hřiště. Utkání hrávali v Březůvkách a i zde už nebyla taková euforie, jako v 90. letech. Hřiště i zařízení chátralo a nemělo ani potřebné ohrazení okolo hřiště. Pořadatelé místo okolo hřiště seděli v bufetu a dění v zápase se jich moc netýkalo. Utkání bylo klidné, seriózní a nikoho nenapadlo, že bude mět takový konec. Na zápasy I. mužstva chodil také Roman Bartoš. Samozřejmě, že vždycky si dal to, co většina fandů. Nějaké pívko a něco tvrdšího na povzbuzování. Roman těžko snášel porážky a většinou za tím viděl rozhočího. Protože se zápasy KP se natáčeli na video bylo Romana v akci vidět ve Slušovicích a v Otrokovicích. Tam to dopadlo dobře. Ale v Březůvkách nebylo zábradlí a Roman, když se vydál z kopce dolů, nestačil ubrzdit a trefil se do rozhočího. Po krátké poradě byl zápas ukončen. Utkání pak řešila STK a DK KFS ve Zlíně a pro nás bylo jejich rozhodnutí velkým zklamáním. Určitě jsme si nemysleli, že vyjdeme bez nějakého trestu. Ale aby vina pořadajícího, který nemá zajištěnou pořadatelskou službu byla stejná jako vina hostů, to bylo nehorázné rozhodnutí. Mě mrzí, že tohoto se dopustili moji přátelé a kamarádi, protože 10 let jsem s něma spolupracoval. Rozhodnutí neodpovídalo ani hráčům ani disciplinárnímu řádu, přesto i po odvolání se nenašel nikdo v odvolací komisi, kdo by tuto nerovnost napravit. Doufali jsme ve spravedlnost a odvolali jsme se k odvolací komisi ČMFS do Prahy. A znovu jsme se přesvědčili, že prsty některých funkcionářů jsou dlouhé a že psí hlas do nebe nejde. Arogance

a moc asi platí všude. Je škoda že se tak ponižuje práce a činnost dobrovolných funkcionářů. Není divu, že je jich proto čím dál méně.

Rok 2001	předseda	Fruhauf Zdeněk
	sekretář	Zlínský Antonín

I. mužstvo hrálo ŽP. Žáci a dorost pravidelně nastupovali v župních soutěžích. II. mužstvo hrálo OP. Kádr ml. žáků: Radoch J., Soviš D., Tinka Z., Bartoš R., Soviš M., Radoch P., Peprníček, Dufka Pa., Kuban V., Zalubil O., Kuchař J., Šícha Z., Trenér - Zalubil Bohuš. I.mužstvo skončilo v ŽP na 9. místě. Dorostenci obsadili v ŽS 5. místo. Starší žáci skončili v ŽS na 9. místě a mladší žáci na místě 4. II. mužstvo hrálo OP. Toto bylo období, kdy v Hluku nebylo dostatek hráčů a proto jsme se museli spojit s O. Lhotou. Utkání se hrávala na hřišti v O. Lhotě. Doufali jsme, že pro O. Lhotu bude tato spolupráce zpestřením, protože i jejich žáci si mohli zahrát kvalitní soutěž a tím i více se zlepšovat. Po dvou letech však tato spolupráce skončila a to na nátlak funkcionářů z O. Lhoty. Je to škoda, protože budoucnost je pouze ve spojení, hlavně v oblasti mládeže. Zvítězil však patriotismus nad realitou. Kádr I. mužstva (podzim): Zimčík R., Němčík M., Hrabalík A., Horák T., Chytil R., Žajdlík O., Ševčík Igor, Botek Z., Dominik R., Fruhauf R., Michalčík Libor, Konečný R., Zlínský A., trenér - Jurník P. Podzim byl ovlivněný tím, že odešli opory zadních řad. Mira Běhunčík se vrátil do Uh. Brodu a Franta Uhlíř zanechal činnosti. Přestože Aleš Zlínský byl nejlepší střelec ŽP (13 gólů), obrana nebyla tak pevná, jak v minulé sezoně a to stačilo pouze na 14 bodů a konec tabulky.

Rok 2002	předseda	Fruhauf Zdeněk
	sekretář	Zlínský Antonín

V jarní sezoně přichází Libor Soldán a také hráči z Kunovic (Řezník, Jelšic, Suchý). Mužstvo bylo sice nabitě hvězdami ale výsledky v jarní sezoně neodpovídaly kvalitě kádru. Na záchranu to však stačilo. Trenéry byli Dominik Josef a Horák Zdeněk. V létě je vystřídal Ivo Šimčík a Libor Soldán. Soupiska jaro 2002: Zimčík R., Němčík M., Hrabalík A., Řezník J., Suchý M., Soldán L., Michalčík L., Konečný R., Dominik R., Fruhauf R., Cintula A.. Kádr přípravky: Radoch, Vojtěšek, Šimek, Ondračková, Ondračka, Pešík, Filípek, Tinka, Kusák, Bachánek, Nožička, Hrabal, Prajza, Němec, Masařík, Žajdlík. Tady se začala kariéra Šárky Ondračkové, která prošla jak přípravkou, tak i ml. a st. žáky. Šárka nebyla hráč do počtu, její branky mnohokrát rozhodovaly utkání. V roce 2005 skončila v Hluku a začala trénovat v ligovém ženském mužstvu Compex Otrokovice. I. mužstvo obsadilo v ŽP 13. místo. Dorost skončil v ŽS na 2. místě. Starší žáci obsadili v ŽS 7. místo a mladší žáci skončili na místě 5. II. mužstvo hrálo OP.

Rok 2003	předseda	Fruhauf Zdeněk	do 30.6.
		Dr. Botek Zdeněk	od 1.7.
	sekretář	Zlínský Antonín	

Soupiska jaro 2003: Zimčík R., Němčický M., Machala A., Zalubil M., Chytil R., Michalčík L., Machala O., Fruhauf R., Konečný R., Soldán L., Zlatý I., Soupiska podzim 2003: Brázdil Vít, Matyáš Josef, Dominik R., Žajdlík O., Machala A., Zalubil M., Chytil R., Machala O., Soldán L., Herodes J., Stýskal T. Skončila župa v Uh. Hradišti a od podzimu se hrál KP Zlínského kraje. Situace s kádrem funkcionářů se v této době zhoršovala. Najít schopného předsedu oddílu, který by se této činnosti zodpovědně věnoval bylo v říši snů. Dr. Botek Zdeněk začal řídit fotbal z titulu předsedy TJ Spartak. Protože však zaměstnání mu nedovolovalo plně se věnovat fotbalu, zodpovědnost za řízení suploval sportovní manager Pavel Křivák. Kádr žáci ml.: Bachánek, Ondračková, Tinka, Vojtěšek, Kusák, Zifčák, Pomykal, Prajza Jakub, Tinka M., Němec, Masařík, Vlk J., Vlk F., Ježek M.. I. mužstvo obsadilo v ŽP 13. místo. Dorost se umístil na místě 2. žáci starší skončili v ŽS na 9. místě

Rok 2004	předseda	Dr. Botek Zdeněk
	sekretář	Zlínský Antonín

I. mužstvo obsadilo 2. místo za V. Karlovicemi. Žáci i dorost hráli župní soutěže. II. mužstvo OP. Soupiska jaro 2004: Rybníkář P., Matyáš J., Soldán L., Machala A., Botek Z., Herodes J., Machala J., Machala O., Remeš M., Stýskal T., Zimčík T., Soupiska podzim 2004: Hájek Z., Matyáš J., Soldán L., Machala A., Botek Z., Zalubil M., Machala J., Zimčík T., Stýskal T., Kučera P. Kádr dorostu: Tinka Z., Horák Z., Klabáčka, Nemrava, Málek, Kohoutek, Kolek, Loutocký, Šimčík P., Kotačka O., Soviš D., Šícha Z., Svadbík J., Sopůšek, Gál T., Minařík, trenér - Horák Z. st., vedoucí - Prajza V., Bachan Fr. Kádr žáci st.: Soviš D., Dufka Petr., Dufka Pavel., Malušek, Tinka, Bartoš, Janča, Zalubil, Hlaváček, Jiříkovský, Ondračková, Polášek, Filípek, Bachan. Trenéři - Tinka Z., Zalubil B.

Rok 2005	předseda	Dr. Botek Zdeněk
	sekretář	Křivák Pavel

Kádr mužstva: Rybníkář P., Kovařík F., Matyáš J., Chytil R., Soldán L., Machala O., Machala A., Machala J., Zalubil M., Herodes J., Horák Z. ml., Minařík M., Kučera P., Jurásek Št., Zimčík T., Miroš J., Loutocký E., Šafařík P., Sopůšek R., Dohnal J., Gál T. V podzimní sezoně hrálo mužstvo neustále oslabeno, protože pro zranění nehráli Zalubil M., Matyáš J., Machala A., Chytil R., Kučera P. Zranění těchto klíčových hráčů ovlivnilo celou podzimní sezonu a proto mužstvo získalo pouze 19 bodů. Žáci a dorost (pouze jarní sezonu) hrají ŽS. II. mužstvo OP. Od podzimu hrál dorost KP ml. a starší. "A" mužstvo obsadilo v KP 3. místo, za postupujícími Morkovicemi a Hulínem. Na okrse UH. Hradiště byli nejlepší. Dorost zvítězil v KS ze ziskem 53 bodů a postoupil do KP. Protože tuto třídu vyhrál několikrát za sebou bylo rozhodnuto, že tentokrát si to dorostenci zkusí. Trenérem starších dorostenců byl Zdena Horák, mladších Tinka Zdena a vedoucí všech byl Vojta Prajza. Jak se později ukázalo náš dorost, přestože neměl žádné zkušenosti patřil v této silné konkurenci k nejlepším.

Rok 2006

předseda
sekretář

Dr. Botek Zdeněk
Křivák Pavel

Příprava na jarní sezonu začala 15. ledna. Zimní turnaj jsme tentokrát hráli v Uh. Brodě, protože Kunovice nám ani neoznámili, že s náma nepočítají. Byli jsme vděční Uh. Brodu, že nám tuto přípravu umožnil. Skončili jsme na 2. místě, když jsme proháli pouze s Uh. Brodem, vítězem turnaje. Kádr mužstva doplnil Zdena Botek, který se vrátil z půlročního angažmá v Rakousku. Jinak podmínky pro přípravu nebyly ideální. Tento rok byla tuhá zima, tréninkové podmínky nebyly ideální. V mužstvu je hodně vysokoškoláků a ostatní pracují tak, že jsou hodně zaneprázdněni. Uvolnění na trénink bylo a je neuskutečnitelné. Jediný pořádný trénink se konal pouze v pátek. A to je na KP dost málo. Starosti se sestupem sice nebyly ale výkonnost byla kolísavá. Oproti předchozímu roku došlo ke stagnaci s mírným sestupem výkonosti. Přesto mužstvo uhrálo 39 bodů obsadilo 9. místo a z okresu Uh. Hradiště bylo nejlepší. Zvláště poslední zápas, kdy jsme vyhráli 6:1 v Otrokovicích nám zpříjemnil jarní sezonu. V mužstvu hráli tyto hráči: Rybníkář P., Fojtík J. (přestup z Uh. Brodu, pochází z O. Lhoty), Horák Zd., Horák Tomáš, Chytil R., Zalubil M., Matyáš J., Machala A., Machala J., Machala O., Herodes J., Botek Z., Minařík M., Sopůšek R., Dohnal J., Kučera P., Jurásek St., Zimčík T. I. mužstvo obsadilo v KP 9. místo. Dorost starší skončil v KP na místě 5. a mladší na místě ?. Žáci starší obsadili v ŽS 11. místo a mladší místo 10. II. mužstvo hrálo OP. Z kádrů po jarní sezoně odešel Pavel Kučera, nejlepší střelec a opora mužstva do V. Otrokovice, která postoupila ze 4. místa do divize. Dále odešel brankář Rybníkář do H. Němčí. Mužstvo doplnili J. Vojtěšek, zkušený hráč, který hrával v Synotu a v Kunovicích. V poslední době hrál v Hradčovicích. Dále přišel Jan Dufka, který sice začal hrát fotbal v Hluku, ale potom hrál v žácích Synotu a v dorostu Slovácka. Sezona nezačala moc dobře. Během letní přestávky se udělalo velmi málo pro sjednocení jak funkcionářského tak hráčského kolektivu. Všichni po sezoně čekali, že se sejdou kolektiv lidí, kteří soutěž 2005-2006 dodělali a že se zde vyříkají nedostatky, které fotbal v Hluku trápí. Bohužel se začalo velmi pozdě a řada trenérů a dalších funkcionářů cítila nezájem ze strany řídících a vedoucích činovníků. Proto skončili Zdena Horák, Vojta Prajza, Zdena Tinka a Janek Bachánek. Na poslední chvíli slíbili Zdena Tinka a Franta Bachan, že povedou dorost a žáky. Ale oba dva sami toto dělat nemohou, protože je s tím spojeno hodně práce. Je třeba ze strany Dr. Botky vyvinout větší úsilí o to, aby funkce u těchto mužstev byly obsazeny, tak jak to má být. Po následující zimní přestávce se může stát, že už tam nebude nikdo. I. mužstvo nezačalo na hody tak, jak se očekávalo. Prohrálo s Chropyní 1:2. Další zápas se hrál v Kunovicích, které ještě na jaře hrávali II. ligu. Kromě dluhů jim však nic nezůstalo a my jsme vyhráli 2:1. Potom jsme hráli doma se silným Provodovem a na góly Slončíka a M. Nehody jsme odpověděli 2x a utkání skončilo remízou 2:2. Další zápas skončil ostudou v Hradčovicích, kdy se slabým soupeřem prohráli 2:3. Další tři zápasy jsme hráli

doma a to se Slušovicemi 4:2, s Dol. Němčím 2:1 a s Uh. Brodem 1:1. Střelecky se zatím prosadil Tomáš Zimčík, který na podzim zatím vstřelil 8 gólů. Do Spytihněvi jsme jeli s nádejem, že u vedoucího celku soutěže získáme bod. Spytihněv trénoval Laďa Soviš a na něho jsme neměli nejlepší vzpomínky už když trénoval O.N. Ves. Dvakrát jsme hráli v Nové Vsi a dvakrát to skončilo tragicky. Bohužel nás to potkalo i ve Spytihněvi. Vyrovnaný zápas byl rozhodnut rozhodčím Filgase, který nám nesmyslně vyloučil Zalubila a smůla byla dokončena za 5 minut, kdy při souboji o míč si zlomil nohu Zimčík. Těžko se našemu mužstvu hraje proti soupeři, který trénuje Laďa Soviš. Na svátek sv. Václava jsme jeli do Luhačovic, které zatím získali pouhý bod. Tady jsme hráli dobře a tomu odpovídá výsledek 3:0. V neděli 1.10. 2006 jsme hráli doma s Holešovem a přesto, že jsme podali dobrý výkon a fotbalově jsme svého soupeře přehráli, výsledek 0:2 byl zklamáním. Datumem 1.10. 2006 končí také tato kronika. Podívej se, jak si dosud vedla naše mužstva v podzimní části sezony 2006-2007: I.mužstvo - KP 9. místo body - 15, score - 17:16. II.mužstvo - OP 7. místo body -11, score 14:13, dorost st. - KP 3. místo body -15, score 14:5, dorost ml. - KP 13. místo body - 4, score 9:23, žáci st. - KS 11. místo body - 3, score 5:37, žáci ml. - KS 11. místo body - 3, score 4:24. Příprava hrála okresní soutěž ale přehled o výsledcích není. Toto mužstvo plní úlohu přípravy hráčů do žákovských soutěží. Bohužel děcek ubývá, tak nastupují většinou za žáky. Pohledem na umístění žáků si určitě uvědomíme, že není všechno v této době v mužstvech žáků v pořádku. Je to výzva k lepší práci s mládeží. O tom všem se dovíme, "možná" v dalším pokračování „Kroniky“.

Po roce 1989 se pro mnohé fotbalisty otevřel širší prostor pro uplatnění. Fotbalisté, kteří se prosadili v národním mužstvu začali odcházet do klubů v Anglii, Francii, Španělsku, NSR a Itálii. První, kdo odešel a prosadil se jako hvězda byl Tomáš Skuhřavý, který hrál v FC Janov v Itálii. Tomáš si udělal jméno právě na MS v roce 1990 v Itálii, kde se prosadil jako střelec. Po úspěchu na ME v roce 1996 odešli do zahraničí Poborský, Bejbl, Nedvěd, Šmicer, Kouba atd. V tuto dobu už hrávali v NSR a to úspěšně Kuka a Mira Kadlec. Právě v roce 1996 se začalo formovat velmi dobré národní mužstvo, které však v kvalifikacích na MS neuspělo. V roce 2004 však mužstvo okolo Nedvěda dosáhlo velmi pěkného umístění a to na ME v Portugalsku (3. místo). Ke starším se přiřadili hráči, kteří měli dobré výsledky v ME do 21 let. Naši hráči o postup do finále podlehli nešťastně 0:1 Řecku, které však odehrálo celý turnaj impozantním výkonem a ve finále porazilo domácí Portugalsko 1:0. Naše utkání s Holandskem patřilo mezi ozdoby turnaje. Přestože jsme prohrávali už 2:0, po brankách Kolera, Baroše a Šmicra jsme vyhráli 3:2. V prvním zápase jsme porazili Lotyšsko 2:1 a ve třetím NSR 2:1, i když jsme už měli postup jistý a nastoupili s druhou částí mužstva. Po vítězství nad Dánskem 3:0, jsme nezaslouženě prohráli s Řeckem a sen o zlatu se rozplynul. O úspěch se zasloužili: Čech, Grygera, Jiránek, Bolf, Ujfaluši, Rozehnal, Jankulovský, Poborský, Rosický, Nedvěd, Galásek, Koller, Baroš, Šmicer, Heinz, Mareš atd. Stejně mužstvo

pak vybojovalo i postup na MS, které se konalo u sousedů v Německu. Vyhráli jsme až baráž s Norskem 2x 1:0. Ve skupině jsme tentokrát nestačili na naše věčné soupeře z Holandska. V Německu mělo MS vysokou úroveň hlavně po společenské stránce. Naše mužstvo zklamalo. Po vítězství nad USA 3:0, prohrálo s Ghanou 2:0 a s Itálií rovněž 2:0. Mistrem světa se stali Italové, kteří ve finále porazili Francii na P.K..

Hranice se otevřely nejenom pro reprezentanty. Možnost zahrát si v zahraničí měl každý fotbalista i na úrovni krajských soutěží. Musel však o své výkonosti přesvědčit. Je přirozené, že když chtěl hrát někdo v cizině, musel být o dost lepší než místní. A taky se musel smířit s tím, že to přinese častější cestování a méně času jak pro sebe, tak pro rodinu. V zimě 2002 přestoupil můj syn Aleš do rakouského mužstva SvG Pitten, které tehdy hrálo o sestup z I. klasse. Aleš tam šel spolu se Staňou Malušem, se kterým hrával v Kunovicích. Se Staňou se znal už z Hluku, protože Staňa měl dobrý vztah k Hluku. Jeho matka Pavlína Kuchařová z uličky se do Blatnice provdala a Staňa, který do Hluku jezdil ke strýcovi, tady hrával za žáky a dorost. Chtěl však hrát lepší soutěž a odešel do dorostu Slovácké Slávie, kde po skončení dorostenecké kategorie odehrál 2 sezony v tehdy prvo a druholigové Slovácké Slávii. Potom odešel do Kunovic, kde spolu s Alešem hráli III. ligu. Rozhodli se však pro zahraničí a myslím, že udělali dobře. Ve druhém roce působení postoupili do Gebietsligy a tu hráli i v roce 2006.

Já jsem velmi často s oběma jezdil podívat se jak se v Rakousku hraje fotbal. Do mých 45 let prakticky nebyla žádná možnost konfrontace. Nyní jsem viděl hodně zápasů a podíval se do mnoha míst v okolí Vídně, Wiener Neustadtu a na hranice Rakouska a Maďarska. Když bych chtěl porovnat úroveň fotbalu u nás a v Rakousku, určitě Česká republika z toho vyjde lépe. U nás je více fotbalistů a jako národ jsme fotbalovější. Rakušané hrají s velkým nasazením a neobvykle tvrdě. Proto se tam uplatní technicky dobří hráči, ale musí být odolní jejich fotbalovému nasazení a tvrdosti. Sportovní stánky jsou někde dost zastaralé. Kvalita trávníků je lepší, protože mají lepší technické zázemí na ošetření hřiště. Všude mají na hřišti bufety, které jsou slušně vybaveny a mají zde lepší sortiment a výběr pro fanoušky. Diváků chodí srovnatelně s námi, ale jejich přístup je jiný. Fotbal považují za společenskou věc, kde si chodí poklábosit, popít trochu vína nebo piva a také něco sníst. Všichni se po příchodu zdraví podáním ruky, po kterém následuje většinou krátká debata. Rozhodčí jsou ještě slabší než u nás, diváci to však neřeší žádnou násilnou formou. Zápas rezerv nedosahují ani úrovně utkání starých pánů u nás, což jenom potvrzuje skutečnost, že šikovných fotbalistů u nás je mnohem víc. Nesmíme se s tímto stavem však uspokojit, protože i v Rakousku, hlavně v okolí Vídně dobře pracují s mládeží. Vídeň je velkoměsto, které má zvuk po celém světě a proto zde žije i hodně národností. Tito lidé, kteří přišli většinou z chudých oblastí v Evropě sebou přinesli i jiné zvyky a morálku. Jejich skromnost a poctivost z nich časem udělá dobré konkurenty i našim hráčům a tím to bude i

pro naše fotbalisty v Rakousku těžší. Možná však, až se naše koruna přiblíží více k euru, tak nebude ze strany našich hráčů o tato angažmá zájem. Požadavky na naše hráče jsou tam velké a cesty do Rakouska někdy i 3x za týden jsou unavující a otravné. V nynější době je však angažmá v Rakouském klubu pro naše hráče z finančního hlediska zajímavé.

Polovinu desetiletí od roku 2001 do roku 2006 nám zhodnotí fotbalista, který v Hluku hrál až na konci své kariéry, ale výkonostně, co do ligových startů tady v Hluku žádný fotbalista nebyl. Po svém příchodu do Hluku na jaře 2002 byl Libor skutečnou oporou mužstva. Na něho se chodila dívat řada diváků i z blízkého okolí. Výsledky v roce 2002 ani v roce 2003 však nebyly takové, jak by si sám asi představoval. Až v roce 2004 jsme měli mimořádný rok a mužstvo mělo na postup. Bohužel Velké Karlovice byly asi cílevědomější a vložily do tohoto větší úsilí, a to ve všech směrech. Nyní Libor už pravidelně nehraje ale stává se, že někdy musí nastoupit buď do pole nebo do branky. Jaký je jeho pohled na jeho hráčskou kariéru a jaké má hodnocení dnešní doby:

Narodil jsem se v Mor. Třebové, kde jsem hrál za žáky, dorost i muže. Zlomem v mé výkonnosti byla vojna v Kroměříži. Tam jsem fotbalově vyrostl a odtud vedla moje cesta na Slovensko do Pov. Bystrice. Morava však byla k mému srdci blíže a tak přes Olomouc jsem se dostal do Brna. V Brně jsem sehnal jeden z nejdůležitějších zápasů v mém životě. V roce 1993 na podzim jsem v Poháru vítězů pohárů nastoupil 2x proti Bayeru Leverkusen. V Leverkusenu jsme prohráli 2:0 a doma dokonce 3:0. Bayer byl však v této době velmi kvalitní mužstvo a my jsme proti němu moc šancí neměli. Tehdy Bobby Brno nastoupilo v této sestavě: Twardzik, Kobylka, Maléř, Křivánek, Chovanec, Kocman, Záleský, Lasota, Soldán, Vágner, Janošťák. Trenérem byl Josef Masopust. Zanedlouho v Uh. Hradišti pozdvihla firma T.I.C. fotbal z III. ligy až do I. ligy a u všeho jsem byl také Já. Největší zážitek v dresu T.I.C. Slovácká Slávia bylo určitě utkání proti Spartě. Starý stadion praskal ve švech a my jsme uhráli remízu, přestože rozhodčí, tak jak v utkání se Spartou to bývá, nám nepráli. Mezi opory už tehdy patřil Pavel Nedvěd (dal nám gól) a hlavně útok Koller (dal gól) a Lokvenc. Utkání skončilo 2:2 a pro diváky na Slovácku to byl opravdový svátek.

Ve své kariéře jsem sehnal 184 ligových zápasů a vstřelil 26 branek. Ve II. lize pak 46 branek. Firma T.I.C. postupně krachovala ale začala vycházet hvězda rodiny Valentů ve Starém Městě. Většina dobrých hráčů do Starého Města odešla a znovu jsem byl u toho, že z III. ligy jsme sedostali až do ligy první. Na jaře 2002 jsem měl už 38 let a z výběru klubů jsem si vybral Hluk. Ta jarní sezona dobrá nebyla i když kromě mě přišli hráči z Kunovic a to: Jelšic, Řezník a Suchý. Nakonec jsme skončili až na 13. místě (v roce 2000 skončil Hluk na 8. místě a v roce 2001 na 9. místě, v roce 2002 skončil Spartak na 13. místě a v roce 2003 rovněž na 13. místě). Tak jak posily z Kunovic přišly, tak i odešly. Hráčský kádr však byl úzký. Protože kromě hraní v Hluku jsem trénoval dorost v Synotu, měl jsem přehled o mladých

hráčích hlavně z Hluku a Ostr. Lhoty. Za vydatné spolupráce s p. Řehákem Radkem se pak realizovaly přestupy hráčů Matyáše, Zalubila, Saše a Janka Machalových, Ondry Machaly. Na hostování přišel Pavel Kučera, Pepa Herodes a Tomáš Stýskal. Z Kunovic z dorostu se vrátil do Hluku Tomáš Zimčík. To už tu byli Zdena Botek, Chytil Robin, Štěpán Jurásek, pomalu začali hrát Zdena Horák ml. a Minařík. V roce 2004 jsme měli mužstvo na postup. Bohužel poslední sezona v roce 2005 nám nevyšla podle našich představ. Kádr sice zůstal pohromadě, ale začaly problémy s pořádnými tréninky. Většina hráčů jsou vysokoškoláci a zbytek má takové zaměstnání, že ne vždy se může na trénink uvolnit. S tím souvisí i tréninková morálka a motivace, která řádně poklesla. Proto umístění v roce 2005 - 3. místo a v roce 2006 až 9. místo. Do budoucna je mužstvo stále perspektivní, protože je mladé. Doplňují ho dorostenci, v nynější době Sopůšek a Jan Dohnal. Věřím do budoucna, že při zlepšeném přístupu k tréninku je toto mužstvo schopné poprat se o vyšší příčky a snad i případný postup do divize.

Libor Soldán - hráč, trenér a autor příspěvku roky 2000.

Starší dorost účastníků KP 2006-2007

nahore - Dufka, Janča, Tinka, Bartoš, Straka, Jiříkovský, Šimčík, Bachan, Dohnal,
Dole - Šicha, Soviš, Tománek, Bachánek, Nožička, Kusák, Balga

Přípravka 2004

stojící - Kovář M., Gál R., Vojtěšek P., Šimčík Patrik, Němec P., Bachánek J.

-trenér, klečící - Šimčík Lukáš, Mitáček, Kryl P., Hubený Matěj, Vlk J., Masařík M., Daněk Roman.

Mladší dorost účastník KP 2006-2007

nahoře - Dufka, Bartoš, Kusenda, Straka, Tinka, Bachan, Balga, Dole - Grňák, Bachánek, Filípek, Jiříkovský, Nožička, Kusák

Boteček Zdeněk mladší

Pavel Kučera - nejlepší střelec mužstva
v letech 2004, 2005, 2006

Přípravka 2006

stojící zleva: Prokop Machýček, David Martínek, Tomáš Martiš, Michal Píštěk, Pavel Kryl, Patrik Hrabal, Roman Tabarka
klečící zleva: Tomáš Anjel, Michal Hanus, Aleš Kužela, Petr Baroň, Přemysl Polách, Petr Vozár, Petr Kuřina
ležící: Tomáš Kryl

Zaplněná tribuna v utkání s Dolním Němčím v roce 2003

Kapitola IX. Mistrovství světa v Německu - rok 2006

Největší událostí v letošním fotbalovém roce bylo mistrovství světa v sousedním Německu. Mezi 32 nejlepších mužstev se probojovali také reprezentanti České republiky. 3. místo na ME v Portugalsku je postavilo do role kandidátů na postup ze skupiny. Ale skupina jak se ukázalo byla hodně těžká. Holandsko, Rumunsko, Makedonie, Arménie, Finsko a Andora, to byly překážky k 1. místu, které zaručovalo přímý postup. Nakonec po vítězství ve Finsku 3:0 jsme obsadili 2. místo a postup dobaráže. Do ní nám bylo naložováno mužstvo Norska. Vyhráli jsme v Oslo 1:0 gólem Šmicra a na domácí půdě na Letné rovněž 1:0 gólem Rosického. Tím jsme se dostali mezi 32 vyvolených. Los v Lipsku nám však moc nepřál. Ve skupině jsme dostali Itálii, Ameriku a Ghanu. Dá se říct dvě exotické mužstva a silnou Itálii. Přesto vládl v českých zemích optimismus, protože mužstvo dosahovalo velmi kvalitních výsledků a v tabulce se nacházelo na 2. místě ve světě. Tomuto umístění sice nebyla dáována velká vážnost, ale důvěra v naše hráče byla obrovská. Na podzim se zranil klíčový hráč Honza Koller, který se však postupně uzdravoval. Zranění Ládi Šmicra však bylo vážné a proto Láďa do Německa nebyl nominován.

Těsně před odjezdem se v utkání s Trinidad - Tobago zranil Milan Baroš a léčení jeho paty však bylo zdlouhavé a nepřineslo kýžený úspěch. To, že se MS konalo v sousedním Německu byla příležitost pro české fandby fotbalu navštívit MS na vlastní oči.

Já si pamatuji své 1. MS v roce 1954, kdy se hrálo ve Švýcarsku a kde velcí favorité Maďaři prohráli s tehdy Západními Němci 3:2. Maďaři tehdy disponovali nejlepším mužstvem na světě a ve finále prohráli snad jediný zápas. V roce 1958 potom začala éra Brazilců s famózním Pelém, Didim, Garinchou a dalšími osobnostmi tehdejšího fotbalového světa. V roce 1962 jsme se ve finále v Santiagu v Chile postavili proti Brazílii my a prohráli jsme 3:1, když jsme vedli brankou Masopusta. Do hry jsme se mohli dostat po jasné ruce Djalmy Santose, ale tehdy sovětský rozhodčí Latyšev nám ublížil a penaltu nezapískal. V roce 1966 si Angličané nenechali vítězství a na domácí půdě ve finále porazili NSR 3:2 kuriozní brankou Angličanů. Do dnešního dne nikdo nedokázal zda branka byla nebo ne. V roce 1970 dovršili Brazilci hatrick a znovu získali titul MS po vítězství nad Itálií 4:1. Rok 1974 patřil na domácí půdě NSR, která ve finále porazila Holandsko 2:1. V roce 1978 poprvé o sobě dali vědět Argentinci, kteří využili domácího prostředí a porazili znovu Holanďany výsledkem 2:1. V roce 1982 se konalo MS znovu v Evropě, ve Španělsku a Italové dosáhli jako druhá země na světě hatricku, když porazili ve finále NSR 3:1. Rok 1986 odřekla MS Brazílie z finančních důvodů a proto se MS ujali Mexičané. Tady prokázali svoji kvalitu Argentinci, kteří porazili NSR 3:2. Rok 1990 byl svátek pro Itálii a také pro naše fanoušky. Poprvé se mohli ve větším množství podívat na MS. Byli jsme handicapováni ekonomickými problémy, ale zájem byl obrovský. Naposledy jsme se na MS představili jako celek Československé republiky a od této doby jsme se ani my ani Slováci na MS neprobojovali. Mužstvo postoupilo do osmifinále, kde porazilo Kostariku 4:1, ve čtvrtfinále jsme však přísnou penaltou prohráli s NSR. NSR podobnou penaltou v utkání s Argentinou vyhrálo MS a jako třetí země na světě dosáhlo hatricku. V roce 1994 v USA znovu kralovali Brazilci, když získali svůj 4 titul MS. Ve finále porazili Itálii na P.K. 3:2 . V roce 1998 se poprvé mohli radovat Francouzi. Na domácí půdě potvrdili, že tehdejší jejich mužstvo má kvalitu, a že patřilo k nejlepším na světě. Ve finále porazili Brazílii 3:0. Poslední MS se konalo v Jižní Korei a Japonsku v roce 2002 a toto bylo poprvé na Asijském kontinentu. Brazilci potvrdili svoji suverenitu a ve finále porazili Německo 2:0 a získali tak 5. titul MS.

Tímto jsem chtěl pro všechny zopakovat nejdůležitější MS v kopané, protože od této doby prochází fotbal velikými změnami hlavně v oblasti ekonomické a reklamní. To co připravili Němci pro MS v roce 2006 je zatím největší byznys v celé historii MS a bude se asi těžko překonávat. Skvělé fotbalové stánky a vyprodaná hlediště daly fotbalu jinou dimenzi. Je otázkou zda to bylo ku prospěchu fotbalu nebo k jeho stagnaci. Měně slavná mužstva cítila z rozhodování rozhodčích menší náklonost ke slavnějším a bohatším mužstvům. A to by mohlo nadělat ve fotbale

veliké zlo. Pro nás fanoušky z České republiky to byla první příležitost pořádně si toto MS vychutnat. Blízkost celé akce a i lepší ekonomická situace dala našim fanouškům možnost shlédnout řadu těchto představení. I já jsem mohl poprvé navštívit MS v kopané a poznat atmosféru, kterou jsem ještě nikdy nepoznal. Přestože sehnat lístek bylo namáhavé a obtížné, podařilo mému synu Petrovi sehnat 4 lístky na utkání ČR - Ghana, které se hrálo 17.6. 2006 v Kolíně n. Rýnem. Do Kolína jsme odjížděli velmi optimističtí, protože v prvním utkání jsme porazili USA 3:0 a hráli jsme dobrý fotbal. Zranil se však Honza Koller a už předtím nebyl nominován kvůli zranění Šmicer a v posledním přípravném zápase s Trinidad - Tobago se zranil Baroš. Množství českých fandů v Kolíně n. Rýnem v sobotu 17.6. 2006 zaplavilo všechny ulice na pěší zóně, poblíž nádherné katedrály. Fotbalové chorály, české a moravské písničky a česká hymna se ozývaly po celém Kolíně n. R.. Dovolím si tvrdit, že ještě nikdy tolik fanoušků se nevydalo fandit národním mužstvu mimo republiku. Utkání s Ghanou jsme však dostali gól už za 66 vteřin po chybě Ujfalušiho a do utkání jsme se už prakticky nedostali. Ve druhém poločase stále všichni věřili v obrat ale penálta a následné vyloučení Ujfalušiho potvrdilo naši beznaděj. Přestože Ghana P.K. nedala její fotbalisté byli lepší a spalovali jednu šanci za druhou a jen díky Čechovi v brance jsme neodešli s debaklem. Druhá branka definitivně zlomila šanci alespoň na případnou remízu. Potvrdilo se, že Koller, Baroš a Šmicer nám v tomto zápase chyběli a že náhrada za ně nebyla. V posledním utkání s Itálií jsme museli vyhrát. Nastoupil sice už Baroš, ale bylo na něm znát, že dlouho byl zraněný a navíc byl v útoku osamocený. I. poločas jsme hráli vcelku dobře, vytvořili jsme si i nějaké šance ale Italové z jedinného rohu a opět po chybě obrany nám dali branku a situace se nám zkomplikovala. Tečku za naší nadějí udělal Honza Polák, který v posledních vteřinách 1. poločasu nesmyslně fauloval na italské půlce a byl vyloučen. Hra vabank se nám nevyplatila a dostali jsme druhý gól po chybě Jankulovského. Italové se nakonec dostali až do finále, kde hráli s Francií. Toto utkání, které skončilo 1:1 (branky Zidane z problematického P.K. a Matterazi hlavou po rohu, stejně jako proti nám) však neuspokojilo diváky na celém světě. Italové vyhráli na P.K. 5:4, když jedinou penaltu neproměnil Trezeguet. Utkání skončilo menším skandálem, protože po slovní výměně mezi Zidanem a Matterazim neudržel nervy nejlepší hráč MS Zidane a hlavou do prsou Matteraziho poslal k zemi a byl ve 110. min. vyloučen. Třetí skončili domácí Němci, kteří v boji o třetí místo porazili Portugalsko 3:1. Zklamáním bylo vystoupení Brazilců, kteří nepodávali dobré výkony a ve čtvrtfinále prohráli s Francií 1:0 gólem Henryho. Argentina převáděla dobrý fotbal, ale prohrála s Němci na P.K., myslím si, že nezaslouženě.

Mistrovství někdy ovlivnily výkony rozhodčích, kteří v některých zápasech ovlivnili utkání. Příkladem bylo utkání Austrálie - Itálie, kdy rozhodčí v 95. min. nařídil proti Austrálii P.K. za nafilmovaný pád Grossiho. Jinak se utkání prodlužovalo a Australané hráli proti deseti, protože Italové měli vyloučeného

hráče. Je vidět, že být mistrem světa, to je mět velmi kvalitní mužstvo, momentální formu a také štěstí.

ČR - USA 3:0 Sestava: Čech, Grygera, Ujfaluši, Rozehnal, Jankulovský, Poborský, Galásek, Rosický, Nedvěd, Plašil, Koller. Střídali: Štajner, Lokvenc, Polák. Branky: Rosický 2x, Koller.

ČR - Ghana 0:2 Sestava: Čech, Grygera, Ujfaluši, Rozehnal, Jankulovský, Poborský, Galásek, Rosický, Nedvěd, Plašil, Lokvenc. Střídali: Sionko, Štajner, Polák. Vyloučen: Ujfaluši.

ČR - Itálie 0:2 Sestava: Čech, Grygera, Kováč, Rozehnal, Jankulovský, Poborský, Polák, Rosický, Nedvěd, Plašil, Baroš. Střídali: Jarolím, Štajner, Heinz. Vyloučen: Polák.

Toto mistrovství sebrala česká veřejnost jako neúspěch, protože mužstvu se věřilo a všichni očekávali souboj v osmifinále s Brazilií. Při formě jakou měla Brazílie na MS by se dalo s ní hrát. Je nutné však podotknout, že naše mužstvo trápila zranění klíčových hráčů, kteří byli v tomto čase nenahraditelní. Výkony, které mužstvo podávalo na ME v Portugalsku tady v Německu nezopakovalo, a proto nemohlo postoupit do dalších bojů. Všechna mužstva, která spolehlivě bránila a vyvarovala se chyb se dostala poměrně vysoko. My jsme však udělali hrubé chyby jak v zápase s Ghanou (Ujfaluši), tak i v zápase s Itálií (celá obrana) a navíc jsme hráli nedisciplinovaně o čemž svědčí 2x červená karta. Mužstvo však nebylo v pohodě už v prvním zápase s USA, kde jsme však využili díky Rosickém a Kollerovi své příležitosti a potom jsme fotbalisty USA k ničemu nepustili. Tato taktika byla základem pro hru našeho mužstva, jak o ní hovořil trenér Bruckner. Vyšla však pouze v 1. zápase, v dalších dvou jsme museli dotahovat a navíc v deseti a toto bylo nad síly a schopnosti mužstva. Došlo i ke kritice v tomto čase opěvovaného trenéra Brucknera. Hodně se spoléhal hlavně na Honzu Kollera a Milana Baroše. Honza se však zranil v utkání s USA a náhradník Lokvenc byl hodně slabý. Přesto trenér Bruckner tvrdošjně stávil Lokvence, Poborského a Plašila i když většina i neodborníků viděla, že jim to nejde. Národní mužstvo by mělo mít určitě větší výběr hráčů a také by měli dostávat příležitosti v přátelských utkáních i kvalifikacích. Trenér Bruckner přesto dostal důvěru svazu i na další kvalifikační cyklus o postup na ME do Rakouska a Švýcarska.

Pokud se neuspěje bude to škoda pro český fotbal a české fanoušky, protože tak blízko se vrcholné fotbalové klání už dlouho konat nebude. Soupeři Německo, Slovensko, Wales, Irsko, Kypr, San Marino budou velmi těžcí. Zvláště velmi atraktivní budou souboje s Německem a Slovenskem. Bohužel 2x pojedeme na Britské ostrovy, kde se nám vždy nedaří dle představ. Hlavně body získané s outsidersy skupiny budou důležité a rozhodující v boji o 1. místo, které zaručuje přímý postup. Druhé místo zaručuje baráž.

Honza Koller s fanoušky z Česka před utkáním s Ghanou. Škoda jeho zranění z utkání proti USA.

Naše skupina na MS 2006 v Německu před chrámem v Kolíně n.Rýnem spolu s bývalými reprezentanty Pavlem Hapalem a Radkem Látalem.

Aleš Zlínský a jeho kamarád Staňa Maluš v dresu SvG Pitten na hřišti v Pittenu.

Rok 2006 - Dne 16.8. 2006 hrálo národní mužstvo 1. zápas po MS v Německu na stadionu v Uh. Hradišti proti SRBSKU. V tomto zápase se loučil s reprezentací vynikající hráč Pavel Nedvěd. Na snímku je zachycen po přiletu do Kunovic na letiště spolu s Ujalušim, Alešem Zlínským příslušníkem pohraniční policie a Radoslavem Kováčem. Škoda, že se prohrálo 1:3. Pro natěšené diváky z našeho okolí trochu zklamání.

Kapitola X.

Výstavba sportovní haly

Stávající Sokolovna byla na sportovní činnost v Huku nedostačující už v poválečném období. Provoz kina, využití pro školy a pro sportovní nadšence nemohlo pokrýt poptávku po tělovýchově a sport. Přestože v Sokolovně probíhaly adaptace a různé rozšiřování, nesplňovala Sokolovna nároky na sportovní a kulturní vyžití občanů. První požadavek na výstavbu nové tělocvičny byl vznesen již v roce 1948. Dalším krokem k výstavbě tělocvičny bylo písemné ujednání mezi TJ Spartak a MNV (Místní národní výbor) ze dne 29.7. 1958. Tehdy se zavázali Okresní národní výbor, Krajský výbor tělovýchovy, Okresní výbor tělovýchovy a n.p. Autopal vytvořit předpoklady pro stavbu nové tělocvičny tak, aby stavba byla zahájena v roce 1959. Toto ujednání však bylo pouze na papíře. Jediný, kdo usiloval o výstavbu byl TJ Spartak. Bylo vyvoláno několik jednání s místními složkami a u předsedy ONV, kde Spartak předložil dokumentaci I. stupně. Avšak i toto jednání ztroskotalo na uvolnění finančních prostředků. Na výroční konferenci TJ Spartak roku 1972 se kolem stavby sportovní haly rozvinula diskuse. Na této konferenci byl přítomen místopředseda Ústředního výboru ČSTV z Prahy, který prohlásil: *“Kam lidská síla napne, tam i skály ustoupí a já proto věřím, že při Vašem elánu se stavba sportovní haly v Hluku uskuteční”* (p. Tománek). Po této konferenci byl do čela jednoty zvolen Otakar Konečný, místopředseda MUDr. Veselý Mir., tajemník Soška Frant. a referent pro výstavbu ing. Motyčka Zdeněk. Po navázání kontaktů s ÚV ČSTV se ukázalo, že výstavba je reálná. Po zpracování volebního programu MěNV v Hluku, byl návrh TJ Spartak na výstavbu sportovní haly přijat do volebního programu a zařazen do akce „Z“.

Na zvoleném místě vedle stadionu stály rodinné domky, z nichž dva byly novostavby. Jednání s vlastníky z počátku vypadalo beznadějně. Po určité době se pro prodej polorozbořeného domku vyslovili manželé Pražovi. Potom byl vykoupen domek od p. Dostálové - Vališové. O něco později se vykoupili domky Uherkových a p. Horehledové. Ostatní požadovali náhradní objekty proto byli i ostatní uspokojeni a to takto: Pro p. Plačkovou byl vykoupen dům v Boršické ulici po p. Borýskové. Pro P. Hyblerovou se našlo bydlení v Boršické ulici od manželů Hájičkových. Pro p. Buriánovou se koupil domek od manželů Polákových v Boršické ulici. Manželé Bartoňovi si koupili domek od Jožky Bachana č.101. Manželé Žajdlíkovi se nastěhovali do Antonínské ulice do domku po Fr. Řihovi. Manželům Nemravovým a Pěničkovým byl vykoupen domek od manželů Míškových v ulici Vyšehradské. Manželé Míškovi dostali pozemek pro stavbu v Rybníčkoch. Poslední vykoupený domek byl od manželů Staškových, kteří dostali

stavební místo v Zahradní ulici. Uskutečnění takových majetkových transakcí v tak krátké době, to byla obdivuhodná práce. Zasloužili se o to: MUDr. Veselý, ing. Motyčka Zd., Soška Fr., Konečný Ota a další oběťavci. Teprve teď nastala etapa vlastní přípravy a zajištění stavby. TJ Spartak předložila tento záměr KV-ČSTV v Brně. Bylo to dispoziční řešení stavby, které však bylo vráceno s požadavkem na přepracování, aby sál tělocvičny měl rozměry pro všechny míčové hry tj. minimálně 42x24 m. Návrh by přepracován a měl také nový název „Víceúčelová sportovní hala“. Územní rozhodnutí bylo stav. odborem v Uh. Hradišti vydáno dne 15.11. 1972 a rozhodnutí o přípustnosti stavby dne 10.12. 1973. Ministerstvo výstavby a techniky toto zaregistrovalo 24.11. 1973. Technická dokumentace byla zpracovávána na OSP Uh. Hradiště. OSP však vzneslo požadavek zajistit pro tento účel několik projektantů, formou vedlejší činnosti. Výbor TJ se proto obrátil na n.p. Autopal a Okresní komunální podnik v Hluku o pomoc. Oba podniky pak uvolnili své odborníky pro tuto činnost. Finanční krytí bylo dohodnuto a to sdružením prostředků:

Tělovýchova - ÚV ČSTV Praha	5.000.000 Kč
Autopal Hluk	2.500.000 Kč
JZD Hluk	2.000.000 Kč
Sport Hluk	2.500.000 Kč
TJ Spartak Hluk	1.000.000 Kč
MěNV Hluk	2.085.000 Kč

Jednou z podmínek bylo zařazení stavby do volebního programu, a že TJ Spartak bude zajišťovat pracovníky z řad důchodců a hlavně brigádníky, členy TJ a příznivce. Do funkce stavby vedoucího byl určen Konečný Otakar. Stavební a technický dozor byl určen ing. Motyčka Zdeněk a Soška Frant., vedoucí stavební čety byl určen Podlas Josef. Dále byl v jednotě určen výbor pro stavbu sportovní haly, jehož členy byli: Šimčík Jaroslav, Soška Frant., Uhlíř Frant., Dufka Václav, Mudr. Veselý Mir., Hanáček Jan, Dr. Dufka Jan. V zimním období 1973 byly zbořeny drobné hospodářské stavby ve vykoupených domcích a dále pak domky Dostálových a Hyblerových čímž byl otevřen vstup na staveniště z Boršické ulice. Na jaře dne 27. dubna 1974 byla zahájena stavba a to výkopem středních nosných patek. Od této doby nastupovali denně na stavbu jak brigádníci, tak i stálí pracovníci. Nutno vyzvednout brigádnickou skupinu členů Spartaku, kteří nastupovali vždy, kdy se prováděly nejobtížnější práce. K těmto účelům zakoupila TJ různé stroje a mechanizační prostředky: Kompletní vybavení pro centrální míchárenu betonu, vybavení armovny, zásobníky cementu, nakladač HON s příslušenstvím, traktor se dvěma vlečkami, autojeřáb K 104 a další zařízení. O tom, že budování sportovní haly bylo komplikované, dnes už mladší generace nemůže vědět. Je zde otázka, proč právě v Hluku se postavila v té době taková hala. Tehdy byl předsedou ČSTV Himl Antonín. A tento pan Himl byl rovněž poslancem Národního shromáždění za tento obvod. Když se podíváme do Vlčnova, Nivnice,

Havřic, Uh. Brodu všude mají z této doby něžalé sportovně-společenské centrum. To, že v Hluku je největší, je šikovnost Hlučanů a hlavně tehdejšího výboru TJ Spartak Hluk. Že byl předseda Ota Konečný podnikavý a schopný organizátor to už ví jenom Ti, dříve narození. Jeho povídání není moc veselé, ale berme to jako jeho zpodobnění o perepetiích stavby:

Pan Mitáček ve své kronice se zabývá přípravou a zahájením budování SH. Chci pokračovat v době, kdy SH byla už pod střechou. Sportovní hala nebyla jedinou Akcí Z ve městě. V Zelnicích se stavila mateřská školka a směrem na Dol. Němčí benzinka. Těmto 2 akcím šefoval bývalý předseda MěNV p. Kašpara J.. Sportovní halu si organizovali členové Spartaku sami (to byla vždy podmínka MěNV). Bylo veřejným tajemstvím, že na stavbách akcí Z ve městě schází materiál i řemeslníci. Ani organizace práce zde nebyla na výši ve srovnání se SH. I my jsme zaznamenali krizi mezi řemeslníky (zedníky, tesaři). Důvod byl jednoduchý. Na SH měli 10 Kč na hodinu hrubého ale ve městě 10 Kč čistého. Proto všichni chtěli dělat na akcích Z ve městě. Proto jsme se setkali s představiteli města a žádali jsme vysvětlení, a zjistili jsme, že ve městě se připisuje na den 1. hodina jako kompenzace, aby bylo 10 Kč čistého. Sešli jsme se ze zástupci města předsedou Sváčkem a tajemníkem Huspeninou, kde nám bylo řečeno, abychom to řešili podobným způsobem. Přichází však závist, ješitnost z úspěšného budování SH a kdo ví co. Anonym podepsaný „pocitiví občané Hluku“ zaslaný na „výbor lidové kontroly“ (VLK) zastavil výstavbu a začalo prošetřování a také soudy. Šetření prováděl člen VLK z Brna, který bydlel v Grandu v Uh. Hradišti a denně do Hluku dojížděl, někdy ve společnosti kpt. STB.

Kontrolovalo se všechno: Vedení staveb. deníku, průkaznost kontroly jakosti betonu, odběr zkušebních kostek. Byly kontrolovány dovozy šterku, které jsme vozili naší Tatrrou T 138. Řidič byl můj otec a závozník důchodce Martin Šimčík-pekař. Bylo to proto, že lidé v produktivním věku na této stavbě nemohli pracovat. V těch stovkách fůr byly i dovozy pro soukromníky. Ti byli předvoláváni k vyšetřování a byli dotazováni, kde byl šterk složen a jak účtováno fakturačně. Nebyla zjištěna žádná černá jízda. Vyšetřování se postupně a cíleně soustředilo na mou osobu a to na připisování 1 hodiny zedníkům a tesařům a dále na zhotovení střešních nosníků. Nikdo nám střešní nosníky nechtěl vyrobit. My jsme měli svůj jeřáb, Hon, traktor, pily a svářečky. Oslovil jsem proto zámečníky z Hluku Milana Galdu, Tondu Míška a Kuřinu z O. Lhoty. Šéfoval jim Jan Hanáček, člen výboru. Tyto nosníky jsme vyráběli přímo na stavbě a mohu říct, že byly vyrobeny kvalitně a dle mého názoru i laciněji. VLK si však nechal udělat kalkulaci, kolik by činily mzdy ve slováckých strojárnách. Dle jejich vyjádření jsme měli svářeče přeplatit. Zapoměli na jiné náklady (převozy, manipulace s materiálem, nájmy strojů atd). Kalkulace se týkala pouze mezd a to v provozech Slov. Strojárnách. Mezi tím byla výstavba přerušena. Pracovalo se jen do vyčerpání finančních prostředků. Tehdy stavbu vedl Kupec Frant., vedle pálenice. Odborné práce řídil p. Směšný Jan st. a skladníka dělal p. Mitáček Fr. - autor „Kroniky 55 let tělovýchovy v Hluku“. Brigády se řešily přes hlucké podniky.

Situace se stala kritickou jak v TJ Spartak, tak i na veřejnosti (Předseda - Sváček, tajemník Huspenina). Trpěla hlavně činnost v oddílech. Přišlo další udání na VLK, že platíme trenéry a hráče přes výplatní listiny. VLK to oznámil na ČSTV a my jsme tento regulérní způsob museli zrušit. Toto mělo dopad v oddíle kopané. Předseda i tajemník popřeli, že jsme se dohodli o připisování hodin řemeslníkům a dne 6.9. 1976 mě odvolali z funkce stavbyvedoucího. Tato funkce, stejně jako funkce zásobovače placená nebyla.

Toto jsem dělal ve svém volném čase. Rada města spočítala přeplatky řemeslníkům a svářečům na částku 78.510,50 Kč a vyzvala mě vrátit tuto částku městu do 30.9. 1976. Já jsem neuposlechl a řekl jsem: „Odejdu až bude SH zastřešena, což se podařilo do konce roku.“ Pro mě i pro rodinu (manželka pracovala jako ekonomka SH) začalo období dokazování nevin. Tři roky jsem chodil po soudech. Až na jednom stání, korunní svědek, zedník Jan Dohnal, parták ze školky potvrdil, že oni také na školce připisují, ale šéf J. Kašpara mu řekl, že musí říkat, že se to neplatí. Na další stání byl přizván expert na vazbu ze ZVS Staré Město a potvrdil, že mzdy za výrobu a montáž vazníků až na střechu jsou opodstatněné. Tímto mě soud osvobodil, byl jsem uznán nevinným. K tomu, že celá kauza dopadla takto, přispěla i moje manželka, která trvala na správnosti dle stávacích směrnic, čímž bylo potvrzeno správným vedení ekonomické části. Žil jsem v přesvědčení, že veškeré rozhodnutí jsou z určité závisti a ješitnosti vůči mojí osobě a SH.

V této době měla TJ projektový úkol na stavbu plaveckého areálu vedle mateřské školky. V návrhu měl být malý krytý plavecký bazén 19 m a otevřený 50 m, včetně dalšího zabezpečení pro jiné sporty (tenis apod). Bohužel až v roce 1980 (předseda MěNV - Mitáček Jindřich, tajemník - Hybler František) byla TJ a její předseda pověřeni o dokončení tohoto úkolu. V tuto dobu však už byly přetrhány veškeré konexe a tento úkol se proto nemohl už dokončit. Až do této doby jsme si drželi svoji stavební skupinu včetně mechnizace a věřili, že se na SH vrátíme. Mezi tím co SH stagnovala, s našimi zaměstnanci jsme vybudovali krytou tribunu na stadionu, novou vstupní bránu, další garáže, rekonstruovali šatny kopané a postavili turist. ubytovnu pro 50 lidí včetně kuchyně, jídelny, kde se začaly konat rodinné oslavy včetně svatebních hostin. Financování bylo zabezpečeno přes ČSTV a „Vládní výbor pro cestovní ruch“. Z těchto peněz byla vybavena ubytovna a zhotoveno parkoviště. Jak na vybavení ubytovny, tak prostor pro cestovní ruch ve SH se ve VVCR angažoval p. ing. Franke Antonín, tajemník výboru pro cestovní ruch.

S p. Frankem jsem se seznámil v Paříži na výstavě cestovního ruchu, kde jsem byl s cimbálovou muzikou. Od této doby se p. Franke angažoval pro soubory v bývalém SKP, který sídlil na tvrzi. S jeho pomocí CM „Dolňácko“ nebo DH “Šarovce“ několikrát vyjeli na lukrativní výjezdy do tehdy nedostupných záp. zemí. Pomohl rovněž odborářům v Autopalu k jejich cestám na autosalony. Velmi rád si poseděl ve Slovácké jizbě u Jary Vávrového (pozn. autora).

Po všech těchto starostech a zbytečných tahanicích byla sportovní hala dokončena a kolaudována bez restaurace a slavnostně otevřena dne 24.11. 1984 za účasti funkcionářů tehdejšího ONV, města a hlavně za účasti Antonína Himla. (Tento politik pro náš rajon velmi známý, zemřel náhle při návštěvě Číny v roce 1989). Na otevření hrál orchestr M. Hybše. Já jsem byl obdarován broušenou vázou. Antonín Himl byl politik, předseda ČSTV a poslanec, který měl k našemu kraji vřelý vztah, ale nelze zapomenout na dva pány, kteří byli rozhodující v oblasti financí. Jednalo se o Jaromíra Tománka a Jiřího Epsteina. Oba byli ekonomové na Českém ÚV ČSTV a TJ Spartak Hluk hodně pomohli. Při slavnostním otevření SH byla přednesena oslavná báseň Fr. Kožíka, která je uložena v sekretariátu SH na MěNV a měla být vepsána do kroniky. V rámci finančních prostředků „vládního výboru pro cestovní ruch“, se zajistily prostředky pro dokončení restaurace, Snack baru a vinárny. Velkou práci nám dalo zajistit odborníky do jednotlivých provozů. V této době bylo na SH zaměstnáno 60 pracovníků včetně dopravy. Celý komplex SH včetně ubytovacích prostor začal plně fungovat a prospívat i ekonomicky. Začaly zde soustředění sportovců, sportovní akademie a kulturní akce. Nastal zde další problém. ČSTV měla tzv. Tělovýchovná zařízení se svým vedením a organizací v tehdejší ČSSR. Ředitelem TVZ (tělovýchovné zařízení) byl v Brně bývalý předseda OV ČSTV Bohumil Kusák. TVZ dělali všechno proto, aby celý komplex získali do svého majetku a vlastnictví. V tuto dobu byl vybrán a schválen i ředitel - Jirka Hrabovský. Jirka Hrabovský pocházel z Hluku a po vysoké škole v Olomouci zakotvil v Hranicích, kde učil tělocvik. Dosáhl řady úspěchů s děckama ze školy v poháru Československého rozhlasu v lehké atletice. Nestal se sice ředitelem SH, ale vedoucím SH. Od léta 1990 až do léta 1993 dělal předsedu fotbalového oddílu.

V minulých kapitolách jsme poznali, že Jirka hrával před odchodem do školy za Hluk fotbal a to od žáků až po I. mužstvo. Ve funkci vedoucího zůstal až do důchodu t.j. dokonce roku 2005. Dnes pracuje na SH na menší úvazek. Já jsem s ním spolupracoval od roku 1990 až do dnešního dne. Organizovali jsme všechny MR v halové kopané jak žáků, tak dorostu a za tu dobu prošlo hluckou sportovní halou velký počet ligových fotbalistů včetně Tomáše Rosického. Dál se organizovalo hodně turnajů na hřišti ať to byl Mac Donald cup, Danone Cup nebo o pohár předsedy ČMFS. Nelze zapomenout ani na kemp mladých brankářů s Ivo Viktorem. Tady je vidět jak velký význam měla SH a celé zařízení v minulém období (MR - mistrovství republiky - poznámka autora).

Já jsem s převodem nesouhlasil (promítl jsem si usilí všech, kteří se na tomto podíleli) a to z těchto důvodů:

1) Sportovní hala byla vybudována občany Hluku v Akci Z a proč by jí měl říkat pane někdo z Brna.

2) Jako člen ÚV ČSTV v Praze jsem přesvědčoval všechny, že se svým majetkem dovedeme lépe hospodařit nežli TVZ. Tímto se rozhodlo, že SH zůstane v majetku TJ

Spartak Hluk. Když začala SH v plném provozu plnit svoji funkci, topilo se klasicky na tuhá paliva (koks). I když jsme neměli problémy s nedostatkem koksu (jinde to problém byl), přemýšlel jsem o plynofikaci SH. Začali jsme bojovat spolu s městem o připojení SH. Vedla nás k tomu myšlenka blízkého přivaděče plynu pro Autopal Hluk. Problém nebyl přivést samostatnou přípojku od bývalého JZD přes Dílce, Zelnice, Kaštanec ke SH. Problém bylo získat tzv. palivovou základnu u Min. paliv a energie. Na ONV Uh. Hradišti konstatovali, že pokud bude palivovka, bude akce zařazena do Akce Z a budou na to uvolněny prostředky. Při jednom zasedání ÚV ČSTV jsem o pomoc požádal Antonína Himla, který celou záležitost na Min. paliv a energie projednal a já jsem přišel už pro hotovou věc. Následovala další jednání a díky SH byl plyn v Hluku dříve než v ostatních obcích. Tím, že se přípojka nevedla přes Zelnice, ale úmyslně přes Klebetov, po dolní straně města, okolo Tvrze a přes potok do SH. Sportovní hala se stala ekonomickým motorem a zázeminím pro rozvoj a činnost i dalších sportů.

Další příjmy z vedlejší činnosti umožňovaly budování a podporu sportovní činnosti ve městě. Ve sport. hale se konaly akce, kterých se zúčastnilo 1000 až 2000 účastníků. (sportovní plesy, Výstavy holubů, symposia "Řepka", satelitní turnaje ve stolním tenise, mistrovství republiky v halové kopané žáků a dorostu, soustředění házenkářů, stol. tenistů, odbíjenkářů atd.). Všichni účastníci poznali město Hluk, poznali jeho kulturu a lidi. Většinou pokyvovali hlavou nad tím, že se taková hala dala v Hluku postavit. Obdivovali odvahu, pracovitost a organizaci lidí, kteří tuto halu zbudovali a také, kteří ji řídili a řídí dodnes. Doba však jde dále. V poslední době byly zbudovány sportovní haly i v jiných místech republiky. Haly modernější a hlavně nové. Přestože naše hala je dobře udržována, staří se na jeho zařízení podepsalo. Není už takový zájem jako v době otevření a v 90. letech min. století. Je drahá energie a tak jako v jiných městech nezbude jiného řešení, než převést halu pod město, které má větší možnost získání financí na udržování tohoto zařízení. Což se stane asi v roce 2007. Předsedové TJ v době přípravy budování, budování a užívání sportovní haly:

1970 - 1972	MUDr. Veselý Miroslav
1973 - 1988	Konečný Otakar
1989 - 2006	Doc.Dr. Botek Zdeněk CSc.

Likvidace vykoupných domů při budování sportovní haly.

Výbor TJ Spartak Hluk při budování sportovní haly:
 Ratajský, Mitáček, Minařík, Šimčík, Dohnal, Dufka, Jurásek
 Soška, Uhlíř, Bachánek, Konečný, Ing. Motyčka, Hanáček
 (na fotografii ještě schází MUDr. BVeselý)

Kapitola XI. DOSLOV

Dočetli jste kroniku nejen fotbalu, ale celého sportovního dění v Hluku. Posbírání faktů a následné napsání trvalo celkem 2 roky. Této knize nejdříve předcházela “Výstava fotbalu v Hluku“, která se konala 6.-8.1. 2006 v zeleném salónku sportovní haly. Byla to možná 1. výstava fotbalu ve velmi širokém okolí. Byla velmi slušně navštívena a z ohlasu z knihy návštěv lze vypožarovat spokojenost. Kniha byla tvrdší oříšek než výstava, protože při výstavě jsem měl pomocníky, kdežto u knihy jsem zůstal sám. I když toto není pravda na 100%. Pro každou generaci jsem si vybral významného hráče, nějakou osobnost desetiletí. Nebylo to však jednoduché někoho přesvědčit, aby své zážitky z dob své fotbalové činnosti hodlal zpracovat. U některých to trvalo měsíc nebo dva u někoho i 3/4 roku. Nakonec to dopadlo dobře a Já bych chtěl všem za tuto spolupráci poděkovat.

Ratajský Antonín st.	1945-60
Hala František	1961-70
Sadílek Stanislav	1971-80
Horák Zdeněk st.	1981-90
Uhlíř František	1991-2000
Soldán Libor	2000-2006
Konečný Otakar	Sportovní hala

Většina fotek pochází z archivu sportovní haly, některé starší dodal Cyra Šimčík. Další fotky mě sehnal Jiří Hrabovský, které mu je přinesli důchodci, kteří se pravidelně schází na sportovní hale, kde hodnotí fotbalový zápas z neděle nebo řeší i jiné organizační záležitosti ve fotbalovém dění v Hluku. To je dobré znamení, protože je vidět, že fotbal u důchodců je pořád v kurzu. Chtěl bych čtenáře upozornit na to, že vzpomínky všech bývalých fotbalistů i pana Konečného Oty jsou jejich názorem. Jako autor knihy bych nemusel se vším souhlasit, ale cílem těchto příspěvků bylo poznat myšlenky a názory lidí, kteří se přímo účastnili rozhodujících chvil v této době. Proto i Vy, vážení čtenáři, vezměte tyto vzpomínky jako historická fakta, která nám v budoucím čase už nikdo nesdělí. Proto se tato kniha dělala, aby zachytila celé období nejen fotbalu v Hluku, ale i celé tělovýchovy.

Zvláštní poděkování patří Společnosti Visteon-Autopal v čele s jednatelem společnosti panem ing. Ladislavem Glogarem. Tato společnost poskytla TJ Spartak Hluk dotaci, která byla rozhodující v tom, že kniha „Kronika fotbalu a tělovýchovy v Hluku“ mohla vyjít.

Dále patří poděkování Nadaci děti - kultura - sport, jejímž zřizovatelem je Ivo Valenta, bývalý majitel fotbalového klubu Synot, předchůdce Slovácka. Poděkování za podporu při vydání této knihy patří také MěÚ v Hluku, firmě TEIKO Spytihněv a také TJ Spartak Hluk, která je garantem tohoto vydání.

Věřím, že tato kniha si najde místo alespoň v některých hluckých rodinách, a že se do budoucna stane opravdovou kronikou sportu v Hluku.

Antonín Zlínský
bývalý sekretář TJ Spartak Hluk - oddíl kopané

Autor výstavy“ Historie a současnost Hluckého fotbalu“ a autor knihy“ Kronika fotbalu a tělovýchovy v Hluku“ Zlínský Antonín se svoji vnučkou Barborou.

Kapitola XII.
Příloha - tabulky

Konečná tabulka KP muži 2005/06

1.	Hulín	30	21	5	4	70:28	68	
2.	Kroměříž	30	17	9	4	67:32	60	
3.	Kateřinice	30	17	6	7	61:37	57	(3,1)
4.	Vik.Otrokovice	30	16	9	5	54:37	57	(3,-1)
5.	Provodov	30	17	4	9	75:54	55	
6.	FC Vsetín	30	14	6	10	60:48	48	
7.	Holešov	30	13	5	12	64:57	44	
8.	Luhačovice	30	12	6	12	63:60	42	
9.	Hluk	30	11	6	13	67:59	39	
10.	Uherský Brod	30	11	5	14	52:47	38	
11.	Chropyně	30	10	7	13	38:51	37	
12.	1.Valašský FC	30	10	6	14	40:65	36	
13.	Dolní Němčí	30	8	5	17	45:55	29	
14.	Hradčovice	30	6	8	16	36:83	26	
15.	Ostrožská N.Ves	30	7	2	21	29:55	23	
16.	Val.Meziříčí	30	3	5	22	36:86	14	

Konečná tabulka I.A A muži 2005/06

1.	Val.Příkazy	26	18	5	3	82:28	59
2.	Lhota u Vsetína	26	18	3	5	76:39	57
3.	Slušovice	26	16	7	3	60:32	55
4.	Val.Bystrice	26	13	5	8	48:41	44
5.	Juřinka	26	9	9	8	56:47	36
6.	Vlachovice	26	9	8	9	45:44	35
7.	Hrachovec	26	9	7	10	43:50	34
8.	Vidče	26	8	9	9	34:40	33
9.	Hutisko	26	9	5	12	31:55	32
10.	Újezd	26	8	7	11	35:45	31
11.	Vigantice	26	8	6	12	41:48	30
12.	Poličná	26	7	5	14	29:46	26
13.	Brumov B	26	6	3	17	34:57	21
14.	Bylnice	26	2	5	19	24:66	11

Konečná tabulka I.A B muži 2005/06

1.	Spytihněv	26	20	3	3	84:29	63	
2.	Mladcová	26	14	7	5	57:35	49	
3.	Ořechov	26	13	8	5	48:28	47	
4.	Boršice	26	14	3	9	59:39	45	(3,2)
5.	J.Otrokovice	26	14	3	9	51:37	45	(3,-2)
6.	Nedachlebice	26	12	6	8	55:33	42	
7.	Březolupy	26	10	3	13	43:39	33	
8.	Nedakonice	26	9	5	12	31:45	32	
9.	Hvozdná	26	9	2	15	52:69	29	(6,4)
10.	Žalkovice	26	8	5	13	34:49	29	(0,-4)
11.	Kvasice	26	8	4	14	45:56	28	
12.	Šumice	26	7	4	15	37:64	25	(4,3)
13.	Prakšice	26	7	4	15	27:64	25	(1,-3)
14.	Kostelec	26	6	5	15	37:73	23	

Konečná tabulka I.B A muži 2005/06

1.	Nedašov	26	14	6	6	69:34	48	(6,5)
2.	Hovězí	26	15	3	8	54:30	48	(0,-5)
3.	Chropyně	26	14	5	7	52:41	47	
4.	Střítež n/B	26	12	7	7	47:34	43	
5.	Dolní Bečva	26	12	6	8	53:38	42	
6.	Horní Lideč	26	12	4	10	54:47	40	
7.	Loučka	26	11	4	11	42:48	37	(3,2)
8.	Lidečko	26	11	4	11	35:49	37	(3,-2)
9.	Prostř. Bečva	26	10	4	12	48:55	34	
10.	Vel. Karlovice B	26	10	3	13	40:48	33	
11.	Kelč	26	8	6	12	43:40	30	(6,3)
12.	Zašová	26	9	3	14	42:55	30	(0,-3)
13.	Zubří	26	7	4	15	31:58	25	
14.	Semetín	26	7	1	18	28:61	22	

Konečná tabulka I.B B muži 2005/06

1.	Příluky	26	15	5	6	63:38	50	(4,1)
2.	Lužkovice	26	15	5	6	69:43	50	(1,-1)
3.	Roštění	26	11	10	5	50:31	43	(2,0)
4.	Fryšták	26	12	7	7	43:35	43	(2,0)
5.	Lukov	26	12	6	8	43:36	42	
6.	Podkopná Lhota	26	12	5	9	46:36	41	
7.	Louky	26	12	4	10	59:46	40	
8.	Holešov B	26	11	6	9	49:48	39	
9.	Malenovice	26	9	6	11	45:44	33	
10.	Zborovice	26	8	7	11	34:37	31	(2,0)
11.	Štítná a/Vl.	26	9	4	13	50:58	31	(2,0)
12.	Míškovice	26	9	3	14	42:61	30	
13.	Břest	26	6	5	15	36:62	23	
14.	Mrlínek	26	2	5	19	25:79	11	

Konečná tabulka I.B C muži 2005/06

1.	Újezdec	26	16	6	4	74:40	54	
2.	Bánov	26	13	4	9	63:52	43	
3.	Uh. Ostroh	26	12	5	9	48:42	41	
4.	Kudlovice	26	13	6	7	51:40	39	(10,5)
5.	Morkovice B	26	12	3	11	61:49	39	(6,1)
6.	Strání	26	12	3	11	48:53	39	(1,-6)
7.	Slovácko	26	11	5	10	44:47	38	
8.	Jalubí	26	9	7	10	43:44	34	
9.	Bojkovice	26	9	5	12	59:56	32	
10.	Zlechov	26	9	4	13	36:44	31	
11.	Slavkov	26	9	3	14	34:50	30	(4,4)
12.	Polešovice	26	9	3	14	35:54	30	(1,-4)
13.	Jarošov	26	8	5	13	37:52	29	
14.	Zlámánek	26	7	7	12	45:55	28	

Konečná tabulka KP sd 2005/06

1.	FC Vsetín	24	20	2	2	73:14	62	
2.	UH.Brod	24	16	4	4	91:24	52	
3.	Paseky Zlín	24	16	4	4	70:26	52	
4.	Val.Meziříčí	24	16	2	6	55:23	50	
5.	Hluk	24	12	6	6	56:36	42	
6.	Holešov	24	10	4	10	43:51	34	
7.	Luhačovice	24	9	5	10	43:44	32	
8.	Vel.Karlovice	24	9	1	14	36:43	28	
9.	Slavičín	24	7	2	15	36:80	23	
10.	Dolní Němčí	24	7	1	16	34:59	22	
11.	Chropyně	24	4	8	12	25:68	20	
12.	Slušovice	24	5	4	15	30:64	19	
13.	Morkovice	24	2	3	19	21:81	9	

Konečná tabulka KP md 2005/06

1.	Val. Meziříčí	24	19	2	3	88:24	59	
2.	Paseky Zlín	24	19	1	4	111:24	58	
3.	FC Vsetín	24	18	1	5	85:32	55	(3,3)
4.	Luhačovice	24	17	4	3	75:34	55	(3,-3)
5.	Uh. Brod	24	13	3	8	67:39	42	
6.	Holešov	24	10	6	8	59:52	36	
7.	Hluk	24	9	2	13	57:63	29	
8.	Slušovice	24	8	1	15	45:66	25	(3,4)
9.	Slavičín	24	7	4	13	30:80	25	(3,4)
10.	Dolní Němčí	24	6	5	13	27:60	23	
11.	Chropyně	24	6	2	16	31:79	20	
12.	Morkovice	24	3	5	16	39:91	14	
13.	Vel. Karlovice	24	2	2	20	14:84	8	

Konečná tabulka KS A sd 2005/06

1.	Mladcová	26	17	6	3	75:35	57	(6,2)
2.	Vlachovice	26	18	3	5	78:35	57	(0,-2)
3.	Štítná a/Vl	26	15	6	5	82:40	51	
4.	Podlesí	26	14	8	4	72:41	50	
5.	Bylnice	26	13	8	5	68:42	47	
6.	Val. Klobouky	26	13	5	8	79:48	44	
7.	Hulín	26	11	6	9	58:35	39	
8.	Malenovice	26	9	8	9	44:47	35	(2,0)
9.	Lužkovice	26	10	5	11	56:63	35	(2,0)
10.	Zašová	26	10	4	12	57:63	34	
11.	Kelč	26	10	3	13	31:58	33	
12.	Rajnochovice	26	5	3	18	49:78	18	
13.	Kostelec u Hol.	26	2	2	22	24:88	8	
14.	Mysločovice	26	0	3	23	22:122	3	

Konečná tabulka KS B sd 2005/06

1.	O.N. Ves	26	21	3	2	86:25	66	
2.	Zdounky	26	15	3	8	69:53	48	
3.	Koryčany	26	13	6	7	75:51	45	
4.	Kvasice	26	13	4	9	55:41	43	
5.	J. Otrokovice	26	11	5	10	68:49	38	
6.	Strání	26	10	7	9	51:48	37	(7,5)
7.	Uh. Ostroch	26	10	7	9	62:56	37	(5,5)
8.	Újezdec	26	11	4	11	33:61	37	(4,-10)
9.	Nedachlebice	26	10	6	10	66:63	36	
10.	Jarošov	26	8	7	11	63:56	31	(7,0)
11.	Polešovice	26	10	1	15	43:69	31	(6,-1)
12.	Bojkovice	26	9	4	13	48:71	31	(4,1)
13.	Napajedla	26	6	4	16	54:73	22	
14.	Šumice	26	3	3	20	35:92	12	

Konečná tabulka KP sž 2005/06

1.	Brumov	26	19	3	4	94:31	60	
2.	FC Vsetín	26	19	2	5	71:21	59	(3,2)
3.	Chropyně	26	19	2	5	108:38	59	(3,-2)
4.	Uh. Brod	26	18	3	5	83:27	57	
5.	Bystřice p/H.	26	18	2	6	88:34	56	
6.	Slovácko C	26	13	3	10	62:50	42	
7.	Val. Meziříčí	26	10	6	10	34:47	36	
8.	1. Valašský FC	26	10	5	11	48:51	31	
9.	Vík. Otrokovice	26	9	5	12	34:51	32	
10.	Morkovice	26	8	2	16	37:64	26	
11.	Luhačovice	26	7	3	16	52:81	24	
12.	Vlachovice	26	6	1	19	31:111	19	
13.	Slavičín	26	3	2	21	27:92	11	
14.	Holešov	26	3	1	22	25:96	10	

Konečná tabulka KP mž 2005/06

1.	Valašský FC	26	24	0	2	78:21	72	
2.	FC Vsetín	26	22	1	3	101:21	67	
3.	Brumov	26	19	2	5	110:17	59	
4.	Luhačovice	26	16	4	6	86:35	52	
5.	Vik.Otrokovice	26	14	4	8	52:46	46	
6.	Uherský Brod	26	12	6	8	49:36	42	
7.	Chropyně	26	13	1	12	52:61	40	
8.	Bystřice p/H.	26	10	3	13	47:66	33	
9.	Valašské Meziříčí	26	9	3	14	48:53	30	
10.	Slovácko C	26	8	2	16	61:90	26	
11.	Slavičín	26	5	3	18	28:87	18	
12.	Morkovice	26	4	2	20	25:87	14	(7,4)
13.	Vlachovice	26	3	5	18	34:80	14	(5,2)
14.	Holešov	26	4	2	20	27:95	14	(4,-6)

Konečná tabulka KS A sž 2005/06

1.	Štítná n/Vláří	22	18	2	2	81:21	56	
2.	Kroměříž B	22	14	2	6	56:20	44	
3.	Kelč	22	11	4	7	43:25	37	
4.	Val.Klobouky	22	11	2	9	58:41	35	
5.	Paseky Zlín B	22	10	4	8	41:38	34	
6.	Zašová	22	9	6	7	32:27	33	(2,0)
7.	Vel.Karlovice	22	6	6	7	25:22	33	(2,0)
8.	Slušovice	22	8	6	8	38:35	30	
9.	Hulín	22	8	4	10	50:51	28	
10.	Horní Bečva	22	7	2	13	26:52	23	
11.	Podlesí	22	4	2	16	22:64	14	
12.	Újezd	22	2	2	18	19:95	8	

Konečná tabulka KS A mž 2005/06

1.	Kroměříž B	22	16	1	5	70:19	49	
2.	Štítná n/Vláří	22	15	2	5	82:26	47	
3.	Paseky Zlín B	22	13	5	4	67:22	44	(4,2)
4.	Hulín	22	14	2	6	58:23	44	(1,-2)
5.	Slušovice	22	14	0	8	62:27	42	
6.	Horní Bečva	22	10	5	7	52:32	35	
7.	Kelč	22	9	4	9	53:40	31	(6,5)
8.	Velké Karlovice	22	10	1	11	48:37	31	(0,-5)
9.	Val.Klobouky	22	8	1	13	33:69	25	(4,1)
10.	Zašová	22	7	4	11	43:53	25	(1,-1)
11.	Podlesí	22	1	3	18	18:123	6	
12.	Újezd	22	1	0	21	10:124	3	

Konečná tabulka KS B sž 2005/06

1.	Kunovice	22	22	0	0	126:6	66	
2.	Dolní Němčí	22	18	2	2	94:30	56	
3.	Bojkovice	22	16	1	5	67:41	49	
4.	Napajedla	22	12	4	6	72:35	40	
5.	J.Otrokovice	22	8	4	10	39:54	28	(6,7)
6.	O.N.Ves	22	9	1	12	65:67	28	(0,-7)
7.	Zdounky	22	7	4	11	45:49	25	
8.	Strání	22	7	3	12	44:55	24	(3,0)
9.	Uherský Brod B	22	7	3	12	37:89	24	(3,0)
10.	Kvasice	22	4	4	14	25:51	16	
11.	Hluk	22	4	2	16	25:66	14	
12.	Uh.Ostroh	22	2	4	16	17:113	10	

Konečná tabulka KS B mž 2005/06

1.	Bojkovice	22	21	0	1	148:12	63	
2.	Dolní Němčí	22	20	0	2	184:23	60	
3.	Kunovice	22	16	1	5	98:37	49	
4.	Napajedla	22	15	0	7	104:36	45	
5.	J.Otrokovice	22	13	1	8	67:39	40	
6.	O.N.Ves	22	10	2	10	63:81	32	
7.	Uherský Brod B	22	10	1	11	83:79	31	
8.	Strání	22	9	1	12	73:84	28	
9.	Zdounky	22	6	2	14	58:105	20	
10.	Hluk	22	4	2	16	20:112	14	
11.	Uh.Ostroh	22	2	1	19	12:163	7	
12.	Kvasice	22	0	1	21	11:150	1	

Konečná tabulka KS A sp 2005/06

1.	1.Valašský FC	20	17	0	3	89:12	51	(21)
2.	Kelč	20	14	0	6	64:46	42	(12)
3.	Juřinka	20	8	2	10	55:47	26	(-4)
4.	Val.Meziříčí	20	7	3	10	49:70	24	(-6)
5.	Zlín B	20	7	2	11	41:69	23	(-7)
6.	FC Vsetín	20	2	3	15	22:76	9	(-21)

Konečná tabulka KS A mp 2005/06

1.	1.Valašský FC	20	17	1	2	123:32	52	(22)
2.	FC Vsetín	20	13	3	4	118:37	42	(12)
3.	Val.Meziříčí	20	10	5	5	85:33	35	(5)
4.	Kelč	20	8	1	11	54:77	25	(-5)
5.	Zlín B	20	6	2	12	48:55	20	(-10)
6.	Juřinka	20	0	0	20	17:211	0	(-30)

Konečná tabulka KS B sp 2005/06

1.	Chropyně	20	16	1	3	100:27	49	(19)
2.	Holešov	20	12	1	7	50:42	37	(7)
3.	Hulín	20	9	4	7	42:40	31	(1)
4.	Morkovice	20	7	6	7	40:33	27	(-3)
5.	Kroměříž	20	5	5	10	32:59	20	(-10)
6.	Bystřice p/H.	20	2	1	17	19:82	7	(-23)

Konečná tabulka KS B mp 2005/06

1.	Holešov	20	18	2	0	169:24	56	(26)
2.	Bystřice p/H.	20	12	3	5	58:53	39	(9)
3.	Chropyně	20	11	2	7	64:63	35	(5)
4.	Morkovice	20	6	2	12	46:89	20	(-10)
5.	Kroměříž	20	5	2	13	44:83	17	(-13)
6.	Hulín	20	1	3	16	24:93	6	(-24)

Konečná tabulka KS D sp 2005/06

1.	Uherský Brod	20	19	1	0	150:27	58	(28)
2.	Slovácko A	20	12	0	8	97:67	36	(6)
3.	Bojkovice	20	9	4	7	56:58	31	(1)
4.	Slavičín	20	9	1	10	44:62	28	(-2)
5.	Vik.Otrokovice B	20	6	1	13	44:74	19	(-11)
6.	Luhačovice	20	1	1	18	28:131	4	(-26)

Konečná tabulka KS D mp 2005/06

1.	Bojkovice	20	15	1	4	110:33	46	(16)
2.	Uherský Brod	20	15	0	5	118:31	45	(15)
3.	Slovácko A	20	11	3	6	105:49	36	(6)
4.	Slavičín	20	7	1	12	52:94	22	(-8)
5.	Luhačovice	20	5	0	15	65:108	15	(-15)
6.	Vik.Otrokovice B	20	3	3	14	23:158	12	(-18)

Konečná tabulka KS C sp 2005/06

1.	Slovácko B	20	19	1	0	166:17	58	(28)
2.	Zlín A	20	16	1	3	189:22	49	(19)
3.	J.Otrokovice	20	11	0	9	78:71	33	(3)
4.	Kunovice	20	6	1	13	48:83	19	(-11)
5.	Boršice	20	4	1	15	51:111	13	(-17)
6.	Vik.Otrokovice	20	2	0	18	10:238	6	(-24)

Konečná tabulka KS C mp 2005/06

1.	Zlín A	20	18	1	1	188:20	55	(25)
2.	Slovácko B	20	14	1	5	131:29	43	(13)
3.	Vik.Otrokovice	20	10	1	9	46:41	31	(1)
4.	J.Otrokovice	20	7	2	11	43:79	23	(-7)
5.	Kunovice	20	6	2	12	33:96	20	(-10)
6.	Boršice	20	1	1	18	17:193	4	(-26)

Konečná tabulka KP muži 2004/05

1.	Morkovice	30	23	3	4	60:15	72	(27)
2.	Hulín	30	20	4	6	71:28	64	(19)
3.	Hluk	30	18	2	10	61:39	56	(11)
4.	Uh. Brod	30	17	3	10	49:43	54	(9)
5.	Holešov	30	15	3	12	47:36	48	(3)
6.	Kateřince	30	15	0	15	65:55	45	(0)
7.	Vik. Otkovice	30	12	6	12	42:46	42	(-3)
8.	Dolní Němčí	30	12	6	12	44:58	42	(-3)
9.	Chropyně	30	11	8	11	69:53	41	(-4)
10.	Provodiv	30	13	2	15	61:56	41	(-4)
11.	O. N. Ves	30	12	3	15	52:54	39	(-6)
12.	FC Vsetín	30	11	6	13	45:52	39	(-6)
13.	Val. Meziříčí	30	11	3	16	48:60	36	(-9)
14.	Hradčovice	30	11	1	18	43:56	34	(-11)
15.	Slušovice	30	7	6	17	33:57	27	(-18)
16.	Boršice	30	2	2	26	28:116	8	(-37)

Konečná tabulka I.A A muži 2004/05

1.	Luhačovice	26	14	10	2	46:29	52	(13)
2.	Lhota u Vs.	26	14	4	8	58:38	46	(7)
3.	Juřinka	26	13	3	10	47:38	42	(3)
4.	Vlachovice	26	13	3	10	51:48	39	(3)
5.	Val.Příkazy	26	11	6	9	71:40	39	(0)
6.	Vidče	26	9	10	7	41:39	37	(-2)
7.	Vigantice	26	10	4	12	49:52	34	(-5)
8.	Hutisko	26	10	4	12	46:52	34	(-5)
9.	Hrachovec	26	9	6	11	52:61	33	(-6)
10.	Újezd	26	9	6	11	40:50	33	(-6)
11.	Broumov 'B'	26	9	6	11	36:51	33	(-6)
12.	Bylnice	26	9	4	13	35:55	31	(-8)
13.	Poličná	26	7	8	11	54:58	29	(-10)
14.	Hovězí	26	5	6	15	43:58	21	(-18)

Po skončení soutěže byly odečteny dr. Vlachovice 3 b.

Konečná tabulka I.A B muži 2004/05

1.	Zdounky	26	22	2	2	83:34	68	(29)
2.	Spytihněv	26	18	5	3	66:27	59	(20)
3.	Nedachlebice	26	13	8	5	55:32	47	(8)
4.	Ořechov	26	14	0	12	57:48	42	(3)
5.	Březolupy	26	11	5	10	43:33	38	(-1)
6.	Hvozdná	26	11	4	11	46:47	37	(-2)
7.	Kvasice	26	10	5	11	38:37	35	(-4)
8.	Nedakonice	26	10	4	12	34:45	34	(-5)
9.	J. Otrokovice	26	10	3	13	49:49	33	(-6)
10.	Mladcová	26	8	8	10	45:40	32	(-7)
11.	Kostelec	26	8	3	15	34:66	27	(-12)
12.	Praktice	26	8	2	16	33:47	26	(-13)
13.	Uh. Ostroh	26	8	1	17	31:67	25	(-14)
14.	Jalubí	26	5	2	19	23:65	17	(-22)

Konečná tabulka I.B A muži 2004/05

1.	Val. Bystřice	26	20	4	2	65:28	64	(25)
2.	Nedašov	26	15	2	9	59:35	47	(8)
3.	Loučka	26	13	4	9	45:39	43	(4)
4.	Prostř. Bečva	26	12	6	8	57:44	42	(3)
5.	Kelč	26	11	6	9	51:35	39	(0)
6.	Semetín	26	9	9	8	42:46	36	(-3)
7.	Dolní Bečva	26	10	5	11	50:53	35	(-4)
8.	Lidečko	26	10	4	12	31:44	34	(-5)
9.	Zašová	26	10	4	12	38:54	34	(-5)
10.	Chropyně	26	10	3	13	49:51	33	(-6)
11.	1. Valašský FC	26	10	2	14	53:52	32	(-7)
12.	Střítež n/B.	26	9	4	13	47:61	31	(-8)
13.	Hor. Lideč	26	8	4	14	45:57	28	(-11)
14.	Podlesí	26	5	3	18	35:68	18	(-21)

Konečná tabulka I.B B muži 2004/05

1.	Žalkovice	26	16	3	7	48:34	51	(12)
2.	Podkopná Lhota	26	13	10	3	57:27	49	(10)
3.	Příluky	26	13	8	5	60:37	47	(8)
4.	Lužkovice	26	14	5	7	47:36	47	(8)
5.	Fryšták	26	12	4	10	41:34	40	(1)
6.	Holešov 'B'	26	12	4	10	40:39	40	(1)
7.	Lukov	26	9	9	8	41:38	36	(-3)
8.	Míškovice	26	10	4	12	46:60	34	(-5)
9.	Štítná n/VI.	26	9	6	11	43:48	33	(-6)
10.	Roštění	26	9	5	12	47:55	32	(-7)
11.	Malenovice	26	8	5	13	41:45	29	(-10)
12.	Břest	26	7	7	12	31:40	28	(-11)
13.	Mrlínek	26	6	6	14	29:49	24	(-15)
14.	Štípa	26	4	4	18	32:61	16	(-23)

Konečná tabulka I.B C muži 2004/05

1.	Šumice	26	19	3	4	67:30	60	(21)
2.	Jarošov	26	17	3	6	64:39	54	(15)
3.	Strání	26	13	3	10	48:48	42	(6)
4.	Újezdec	26	11	8	7	68:42	41	(2)
5.	Slavkov	26	12	5	9	50:41	41	(2)
6.	Morkovice 'B'	26	12	3	11	52:42	39	(0)
7.	Bojkovice	26	11	6	9	44:47	39	(0)
8.	Zlámanec	26	11	2	13	59:59	35	(-4)
9.	1.FC Slovácko	26	10	4	12	48:53	34	(-5)
10.	Kudlovice	26	8	8	10	55:53	32	(-7)
11.	Zlechov	26	9	3	14	39:47	30	(-9)
12.	Polešovice	26	8	2	16	46:69	26	(-16)
13.	Tupesy	26	6	2	16	36:71	22	(-17)
14.	Břestek	26	5	6	15	28:63	21	(-18)

Konečná tabulka KP st.dorost 2004/05

1.	Kunovice	24	19	3	2	86:17	60	(24)
2.	Slušovice	24	18	4	2	87:21	58	(22)
3.	FC Vsetín	24	17	3	4	67:12	54	(18)
4.	Vel.Karlovice	24	13	5	6	47:21	44	(8)
5.	Uh.Brod	24	13	4	7	62:29	43	(7)
6.	Luhačovice	24	11	3	10	71:44	36	(0)
7.	Slavičín	24	7	6	11	50:67	27	(-9)
8.	Dolní Němčí	24	7	4	13	41:53	25	(-11)
9.	Holešov	24	7	2	15	41:75	23	(-13)
10.	Morkovice	24	5	7	12	48:79	22	(-14)
11.	Chropyně	24	6	4	14	33:78	22	(-14)
12.	J.Otrokovice	24	5	3	16	30:84	18	(-25)
13.	Napajedla	24	3	2	19	31:114	11	(-25)

Konečná tabulka KP ml.dorost 2004/05

1.	Kunovice	20	17	1	2	78:17	52	(22)
2.	Slušovice	20	13	1	6	43:25	40	(10)
3.	Uh.Brod	20	12	3	5	42:20	39	(9)
4.	FC Vsetín	20	12	1	7	46:36	37	(7)
5.	Luhačovice	20	10	2	8	42:47	32	(2)
6.	Slavičín	20	9	4	7	45:43	31	(1)
7.	Dolní Němčí	20	8	3	9	48:47	27	(-3)
8.	Holešov	20	7	0	13	35:56	21	(-9)
9.	Vel.Karlovice	20	5	3	12	28:41	18	(-12)
10.	Morkovice	20	4	1	15	23:61	13	(-17)
11.	Chropyně	20	1	5	14	26:63	8	(-22)

J. Otrokovice – družstvo odstoupilo ze soutěže

Konečná tabulka KS A dorost 2004/05

1.	Paseky Zlín	24	21	2	1	108:22	65	(29)
2.	Štítná n-Vl.	24	16	4	4	66:30	52	(16)
3.	Kelč	24	13	4	7	60:43	43	(7)
4.	Vlachovice	24	13	3	8	66:43	42	(6)
5.	Hulín	24	13	3	8	59:38	42	(6)
6.	Bylnice	24	12	4	8	58:48	40	(4)
7.	Podlesí	24	9	6	9	45:30	33	(-3)
8.	Malenovice	24	9	6	9	36:37	33	(-3)
9.	Kostelec u Hol.	24	8	2	14	45:72	26	(-10)
10.	Rajnochovice	24	7	3	14	38:64	24	(-12)
11.	Mysločovice	24	6	2	16	34:68	20	(-16)
12.	Val.Polanka	24	5	3	16	30:90	18	(-18)
13.	Vizovice	24	1	4	19	24:84	7	(-29)

Konečná tabulka KS B dorost 2004/05

1.	Hluk	26	17	2	7	69:38	53	(14)
2.	O.N.Ves	26	16	5	5	61:31	53	(14)
3.	Nedachlebice	26	13	8	5	61:39	47	(8)
4.	Bojkovice	26	14	5	7	53:32	47	(8)
5.	Lužkovice	26	13	3	10	56:43	42	(3)
6.	Strání	26	12	3	11	48:49	39	(3)
7.	Kvasice	26	11	4	11	47:52	37	(-2)
8.	Mladcová	26	10	5	11	55:40	35	(-4)
9.	Jarošov	26	10	4	12	46:53	34	(-5)
10.	Šumice	26	9	5	12	41:48	32	(-7)
11.	Zdounky	26	9	5	12	44:61	32	(-7)
12.	Újezdec	26	10	1	15	53:56	31	(-8)
13.	Polešovice	26	9	2	15	31:57	29	(-13)
14.	Babice	26	2	2	22	26:92	8	(-31)

Konečná tabulka KP st.žáci 2004/05

1.	Zlín 'B'	26	22	2	2	90:25	68	(29)
2.	1.FC Slovácko	26	18	6	2	102:20	60	(21)
3.	Luhačovice	26	16	5	5	61:32	53	(14)
4.	FC Vsetín	26	16	4	6	56:35	52	(13)
5.	Broumov	26	13	2	11	58:62	41	(2)
6.	Bystřice p/H.	26	12	4	10	55:45	40	(1)
7.	Vik.Otrokovice	26	11	6	9	33:25	39	(0)
8.	1.Valašský FC	26	8	4	14	45:49	28	(-11)
9.	Morkovice	26	9	1	16	39:75	28	(-14)
10.	Chropyně	26	9	1	16	34:71	28	(-11)
11.	UH.Brod	26	7	5	14	38:50	26	(-10)
12.	Vlachovice	26	7	4	15	36:70	25	(-14)
13.	Val.Meziříčí	26	5	6	15	26:56	21	(-18)
14.	Slavičín	26	3	2	21	19:77	11	(-28)

Konečná tabulka KP ml.žáci 2004/05

1.	1.FC Slovácko	26	20	4	2	125:25	64	(25)
2.	Zlín 'B'	26	20	2	4	106:24	62	(23)
3.	FC Vsetín	26	19	3	4	123:25	60	(21)
4.	Brumov	26	16	6	4	78:33	54	(15)
5.	Vík.Otrokovice	26	14	4	8	58:35	46	(7)
6.	Bystřice p/H.	26	14	2	10	74:52	44	(5)
7.	Uh.Brod	26	12	4	10	69:46	40	(4)
8.	1.Valašský FC	26	11	7	8	46:31	40	(1)
9.	Morkovice	26	11	4	11	50:69	37	(-5)
10.	Slavičín	26	9	0	17	35:75	27	(-12)
11.	Val.Meziříčí	26	7	2	17	37:57	23	(-16)
12.	Chropyně	26	7	2	17	29:83	23	(-16)
13.	Vlachovice	26	1	1	24	13:144	4	(-35)
14.	Luhačovice	26	0	1	25	14:158	1	(-38)

Konečná tabulka KS A st.žáci 2004/05

1.	Holešov	22	16	2	4	67:26	50	(17)
2.	Val.Klobouky	22	14	4	4	67:23	46	(13)
3.	Štítná n/Vl.	22	12	3	7	58:28	39	(6)
4.	Slušovice	22	10	6	6	23:25	36	(3)
5.	Zašová	22	10	3	9	31:23	33	(0)
6.	Napajedla	22	9	5	8	35:26	32	(-1)
7.	Paseky Zlín 'B'	22	9	1	12	44:44	28	(-5)
8.	Podlesí	22	8	4	10	28:37	28	(-5)
9.	Kroměříž 'B'	22	8	2	12	35:43	26	(-7)
10.	Vel.Karlovice	22	5	8	9	16:35	23	(-10)
11.	Hulín	22	4	4	14	20:76	16	(-17)
12.	Kelč	22	3	6	13	15:53	15	(-8)

Konečná tabulka KS A ml.žáci 2004/05

1.	Kroměříž 'B'	22	17	2	3	60:20	53	(20)
2.	Štítná n/Vl.	22	15	2	5	87:21	47	(14)
3.	Vel.Karlovice	22	14	3	5	71:29	45	(12)
4.	Holešov	22	12	7	3	89:27	43	(10)
5.	Hulín	22	10	4	8	63:25	34	(1)
6.	Kelč	22	10	4	8	40:22	34	(1)
7.	Val.Klobouky	22	10	1	11	66:56	31	(-2)
8.	Paseky Zlín 'B'	22	8	4	10	33:46	28	(-5)
9.	Slušovice	22	7	6	9	46:34	27	(-7)
10.	Zašová	22	6	3	13	28:66	21	(-12)
11.	Napajedla	22	3	2	17	23:76	11	(-22)
12.	Podlesí	22	1	0	21	9:193	3	(-30)

Konečná tabulka KS B st.žáci 2004/05

1.	FC Slovácko	26	24	2	0	155:18	74	(35)
2.	Kunovice	26	22	2	2	120:9	68	(29)
3.	Bojkovice	26	19	1	6	98:38	58	(19)
4.	O.N.Ves	26	16	2	8	50:25	50	(11)
5.	J.Otrokovice	26	15	2	9	74:33	47	(8)
6.	Strání	26	13	3	10	75:48	42	(3)
7.	Hluk	26	12	2	12	46:58	38	(-1)
8.	Dolní Němčí	26	12	1	13	53:67	37	(-2)
9.	Uh.Brod 'B'	26	10	6	10	47:39	36	(-3)
10.	Bílovice	26	8	0	18	51:101	24	(-15)
11.	Uh.Ostoh	26	4	6	17	22:69	17	(-22)
12.	Kvasice	26	4	3	19	29:97	15	(-24)
13.	Prakšice	26	4	1	21	11:131	13	(-26)
14.	Zborovice	26	3	2	21	21:119	11	(-28)

Konečná tabulka KS B ml.žáci 2004/05

1.	Kunovice	26	25	0	1	181:22	75	(36)
2.	Dolní Němčí	26	23	2	1	132:23	71	(32)
3.	Bojkovice	26	21	1	4	117:22	64	(25)
4.	J.Otrokovice	26	16	3	7	103:41	51	(12)
5.	1.FC Slovácko C	26	16	1	9	95:55	49	(10)
6.	O.N.Ves	26	15	3	8	98:59	48	(9)
7.	Uh.Brod 'B'	26	13	0	13	87:62	39	(0)
8.	Hluk	26	13	0	13	66:72	39	(0)
9.	Strání	26	9	3	14	55:61	30	(-9)
10.	Kvasice	26	6	5	15	35:80	23	(-16)
11.	Prakšice	26	5	3	18	27:117	18	(-21)
12.	Zborovice	26	3	3	20	30:85	12	(-27)
13.	Bílovice	26	4	0	22	22:167	12	(-27)
14.	Uh.Ostroh	26	1	0	25	11:193	3	(-36)

Konečná tabulka KS A sp 2004/05

1.	Hulín	20	18	2	0	83:24	56	(26)
2.	Juřinka	20	11	5	4	50:25	38	(8)
3.	FC Vsetín	20	12	2	6	51:33	38	(8)
4.	Val.Meziříčí	20	11	3	6	53:29	36	(6)
5.	Kroměříž	20	10	4	6	42:36	34	(4)
6.	Chropyně	20	10	2	8	61:36	32	(2)
7.	Kelč	20	8	0	12	76:72	24	(-6)
8.	1.Valašský FC	20	5	4	11	35:60	19	(-11)
9.	Bystřice p/H.	20	5	3	12	30:70	18	(-12)
10.	Holešov	20	4	1	15	35:71	13	(-17)
11.	Morkovice	20	1	4	15	15:75	7	(-23)

Konečná tabulka KS A mp 2004/05

1.	Holešov	20	17	0	3	121:54	51	(21)
2.	1.Valašský FC	20	16	2	2	147:25	50	(20)
3.	Juřinka	20	15	1	4	114:27	46	(16)
4.	Kroměříž	20	14	2	4	103:43	44	(14)
5.	Bystřice p/H.	20	12	2	6	80:54	38	(8)
6.	Kelč	20	8	1	11	55:57	25	(-5)
7.	Chropyně	20	6	1	13	43:81	19	(-11)
8.	Val.Meziříčí	20	5	3	12	54:92	18	(-12)
9.	Morkovice	20	4	1	15	44:110	13	(-17)
10.	FC Vsetín	20	3	2	15	37:141	11	(-19)
11.	Hulín	20	2	1	17	32:142	7	(-23)

Konečná tabulka KS B sp 2004/05

1.	Zlín	20	20	0	0	169:14	60	(30)
2.	1.FC Slovácko A	20	18	0	2	174:36	54	(24)
2.	1.FC Slovácko B	20	18	0	2	174:36	54	(24)
3.	Bojkovice	20	12	0	8	108:47	36	(6)
4.	1.FC Slovácko	20	11	2	7	91:40	35	(5)
5.	Uh.Brod	20	11	1	8	72:68	34	(4)
6.	J.Otrokovice	20	11	0	9	75:67	33	(3)
7.	Boršice	20	8	2	10	63:94	26	(-4)
8.	Slavičín	20	7	1	12	52:80	22	(-8)
9.	Vik.Otrokovice	20	4	2	14	47:100	14	(-16)
10.	Luhačovice	20	3	2	15	35:136	11	(-19)
11.	Kunovice	20	0	0	20	29:233	0	(-30)

Konečná tabulka KP muži 2003/04

1.	Vel.Karlovice	30	22	3	5	76:34	69	
2.	Hluk	30	17	7	6	59:29	58	
3.	Vik.Otrokovice	30	15	6	9	62:37	51	
4.	Holešov	30	14	6	10	59:38	48	
5.	Chropyně	30	13	8	9	67:57	47	(4,1)
6.	Slušovice	30	14	5	11	51:51	47	(1,-1)
7.	Boršice	30	13	6	11	72:50	45	
8.	O.N.Ves	30	12	8	10	48:45	44	
9.	Dolní Němčí	30	11	10	9	44:46	43	(6,1)
10.	Hradčovice	30	12	7	11	44:37	43	(5,0)
11.	Kateřinice	30	13	4	13	70:65	43	(4,-1)
12.	Ořechov	30	11	7	12	46:45	40	
13.	Luhačovice	30	10	7	13	37:42	37	
14.	Vlachovice	30	6	5	19	38:71	23	
15.	Kostelec	30	6	4	20	28:78	22	
16.	Vizovice	30	3	3	24	30:112	12	

Konečná tabulka I.A A muži 2003/04

1.	FC Vsetín	26	17	3	6	70:37	54	
2.	Vidče	26	13	5	8	60:39	44	
3.	Lhota u Vs.	26	12	7	7	46:33	43	
4.	Poličná	26	12	4	10	37:31	40	
5.	Juřinka	26	12	3	11	42:44	39	
6.	Broumov 'B'	26	10	8	8	44:43	38	
7.	Hrachovec	26	10	7	9	46:41	37	
8.	Újezd	26	10	5	11	42:50	35	(6,5)
9.	Bylnice	26	10	5	11	39:55	35	(0,-5)
10.	Vígantice	26	11	1	14	39:48	34	
11.	Hutisko	26	10	3	13	38:48	33	
12.	Štítná	26	9	4	13	38:46	31	
13.	Fryšták	26	7	7	12	34:42	28	
14.	1.Valašský FC	26	6	4	16	53:71	22	

Konečná tabulka I.A B muži 2003/04

1.	Provodiv	26	20	2	4	91:36	62	
2.	Spytihněv	26	15	2	9	54:45	47	
3.	J.Otrokovice	26	14	2	10	58:55	44	
4.	Březolupy	26	13	3	10	51:50	42	
5.	Mladcová	26	12	5	9	59:41	41	
6.	Nedachlebice	26	10	5	11	51:43	35	(10,3)
7.	Kvasice	26	10	5	11	58:47	35	(8,1)
8.	Jalubí	26	10	5	11	37:43	35	(8,1)
9.	Uh. Ostroh	26	11	2	13	42:55	35	(7,-5)
10.	Prakšice	26	10	4	12	35:44	34	
11.	Nedakonice	26	10	3	13	49:54	33	(3,1)
12.	Lužkovice	26	9	6	11	39:45	33	(3,-1)
13.	Břestek	26	7	3	16	31:66	24	
14.	Bojkovice	26	7	1	18	42:73	22	

Konečná tabulka I.B A muži 2003/04

1.	Val.Příkazy	25	18	3	4	67:32	57	
2.	Hovězí	26	16	6	4	61:33	54	
3.	Val.Bystřice	26	17	2	7	73:32	57	
4.	Hor.Lideč	26	12	3	11	54:50	39	
5.	Zašová	26	9	8	9	52:49	35	(4,1)
6.	Podlesí	26	10	5	11	40:48	35	(1,-1)
7.	Lidečko	26	10	4	12	43:49	34	(3,0)
8.	Loučka	26	9	7	10	29:41	34	(3,0)
9.	Semetín	26	9	5	12	49:65	32	
10.	Prostř.Bečva	26	9	4	13	39:38	31	
11.	Stráž n/B	26	9	3	13	58:63	30	(4,3)
12.	Chropyně	26	8	6	12	41:48	30	(1,-3)
13.	Hor.Bečva	26	7	7	12	35:46	28	
14.	Val.Polanka	26	5	3	18	34:72	18	

Konečná tabulka I.B B muži 2003/04

1.	Hvozdná	26	17	4	5	60:33	55	
2.	Přiluky	26	15	5	6	61:32	50	
3.	Žalkovice	26	12	5	9	45:43	41	(3,1)
4.	Podkopná Lhota	26	12	5	9	44:44	41	(3,-1)
5.	Kelč	26	11	4	11	46:47	37	(3,0)
6.	Míškovice	26	11	4	11	55:61	37	(6,1)
7.	Lukov	26	10	7	9	45:34	37	(4,-1)
8.	Holešov 'B'	26	10	6	10	50:41	36	
9.	Břest	26	10	5	11	38:32	35	
10.	Štítná	26	8	8	10	40:43	32	
11.	Mrlínek	26	10	1	15	33:54	31	
12.	Mysločovice	26	8	4	14	33:48	29	
13.	Ad.Hulín	26	8	4	14	39:55	28	
14.	Žeranovice	26	6	5	15	42:64	23	

Konečná tabulka I.B C muži 2003/04

1.	Zdounky	26	21	5	0	89:19	68	
2.	1.FC SYNOT 'C'	26	15	3	8	73:39	48	
3.	Újezdec	26	11	6	9	51:51	39	
4.	Slavkov	26	10	7	9	58:51	73	
5.	Strání	26	10	6	10	55:50	36	
6.	Zlechov	26	9	8	9	54:46	35	(3,0)
7.	Polešovice	26	9	8	9	38:43	35	(3,0)
8.	Morkovice 'B'	26	9	7	10	48:61	34	
9.	Tupesy	26	9	6	11	32:45	33	
10.	Šumice	26	9	4	13	53:53	31	(7,6)
11.	Kudlovice	26	9	4	13	47:71	31	(6,-7)
12.	Jarošov	26	9	4	13	47:57	31	(4,1)
13.	Zborovice	26	8	6	12	36:45	30	
14.	Bánov	26	6	2	18	23:73	17	

Bánovu byly odečteny 3 body.

Postupy:

KP: postup Vel.Karlovice
I.A tř. sk. A: postup: FC Vsetín
I.A tř. sk. B: postup: Provodiv
I.B tř. sk. A: postup: Val.Příkazy
I.B tř. sk. B: postup: Hvozdná
I.B tř. sk. C: postup: Zdounky

Sestupy:

Vizovice, Kostelec, Vlachovice,
Luhačovice, Ořechov, 1. Valašský FC B,
Fryšták, Štítná n/Vl., Bojkovice, Břestek,
Lužkovice, Val.Polanka, Hor.Bečva,
Žeranovice, Ad. Hulín, Mysločovice,
Bánov, Zborovice

Sestupy mládežnických družstev budou určeny až na základě přihlášení mužstev do soutěží.

Konečná tabulka KP sd 2003/04

1.	Slušovice	26	19	4	3	70:16	61	(4,2)
2.	1.Valašský FC	26	19	4	3	72:24	61	(1,-2)
3.	Uh.Brod	26	20	0	6	92:30	60	
4.	Kunovice	26	16	3	7	80:30	51	
5.	Val.Karlovice	26	15	3	8	51:36	48	
6.	Slavičín	26	15	2	9	62:36	47	
7.	Morkovice	26	14	1	11	62:52	43	
8.	FC Vsetín	26	12	3	11	54:45	39	
9.	Dolní Němčí	26	9	3	14	57:63	30	
10.	Luhačovice	26	9	2	15	38:80	29	
11.	Chropyně	26	7	1	18	46:78	22	
12.	Vizovice	26	5	1	20	27:101	16	
13.	Napajedla	26	5	0	21	32:97	15	
14.	Holešov	26	3	1	22	30:85	10	

Konečná tabulka KP md 2003/04

1.	Uh.Brod	26	23	1	2	117:23	70	
2.	Kunovice	26	20	2	4	110:33	62	
3.	1.Valašský FC	26	16	6	4	94:30	54	(2,0)
4.	FC Vsetín	26	16	6	4	106:51	54	(2,0)
5.	Slavičín	26	16	0	10	91:51	48	
6.	Luhačovice	26	15	2	9	66:49	47	
7.	Dolní Němčí	26	13	0	13	75:61	39	(3,5)
8.	Vel.Karlovice	26	12	3	11	60:64	39	(3,-5)
9.	Morkovice	26	11	4	11	44:72	37	
10.	Holešov	26	8	4	14	57:59	28	(3,1)
11.	Slušovice	26	9	1	16	48:54	28	(3,-1)
12.	Chropyně	26	3	1	22	29:156	10	
13.	Napajedla	26	3	0	23	29:131	9	
14.	Vizovice	26	1	2	23	16:108	5	

Konečná tabulka KS A sd 2003/04

1.	Štítná n/Vl.	26	18	4	4	71:27	58	
2.	Kostelec u Hol.	26	14	6	6	59:45	48	
3.	Lužkovice	26	14	3	9	72:49	45	
4.	Vlachovice	26	12	7	7	53:42	43	
5.	Malenovice	26	12	6	8	58:50	42	
6.	Val.Polanka	26	11	7	8	54:46	40	
7.	Bynina	26	11	5	10	52:56	38	
8.	Bylnice	26	10	7	9	53:49	37	
9.	Podlesí	26	11	3	12	48:42	36	
10.	Vigantice	26	10	5	11	52:48	35	
11.	Mysločovice	26	9	5	12	43:52	32	
12.	Mladcová	26	10	1	15	55:74	31	
13.	Lhota u Vs.	26	4	3	19	23:72	15	
14.	Zašová	26	3	4	19	27:68	13	

Konečná tabulka KS B sd 2003/04

1.	O.N.Ves	26	19	6	1	81:30	63	
2.	Hluk	26	19	2	5	105:29	59	
3.	Nedachlebice	26	16	5	5	71:44	53	(4,1)
4.	Šumice	26	15	8	3	56:27	53	(1,-1)
5.	Strání	26	12	5	9	45:42	41	
6.	Bojkovice	26	11	7	8	60:38	40	
7.	Újezdec	26	11	4	11	76:49	37	
8.	Polešovice	26	9	8	9	43:45	35	
9.	Zdounky	26	7	9	10	59:55	30	(3,3)
10.	Kvasice	26	9	3	14	40:51	30	(3,-3)
11.	Babice	26	8	3	15	41:87	27	
12.	Uh.Ostroh	26	5	8	13	55:66	23	
13.	Bánov	26	4	4	18	31:70	16	
14.	Tupesý	26	0	2	24	23:153	2	

Konečná tabulka KP sž 2003/04

1.	1.FC SYNOT 'B'	26	19	3	4	66:19	60	
2.	Kroměříž	26	19	2	5	66:14	59	
3.	Zlín B	26	18	4	4	89:27	58	
4.	FC Vsetín	26	16	2	8	45:36	50	
5.	Brumov	26	12	4	10	53:55	40	
6.	Vlachovice	26	11	6	9	49:42	39	
7.	Bystřice p/H.	26	10	4	12	40:51	34	
8.	Uh.Brod	26	8	5	12	43:68	32	
9.	Vik.Otrokovice	26	9	3	14	37:51	30	
10.	Val.Meziříčí	26	8	5	13	39:54	29	
11.	Luhačovice	26	8	3	15	39:55	27	(4,2)
12.	1.Valašský FC	26	7	6	13	25:49	27	(1,-2)
13.	Kunovice	26	7	4	15	21:39	25	
14.	Prakšice	26	1	3	22	17:69	10	

Konečná tabulka KP mž 2003/04

1.	Bystřice p/H.	26	18	5	3	82:16	59	
2.	Kroměříž	26	17	7	2	89:24	58	
3.	Zlín B	26	17	4	5	131:20	55	
4.	Val.Meziříčí	26	15	7	4	86:19	52	
5.	FC Vsetín	26	16	3	7	78:28	51	
6.	Uh.Brod	26	15	3	8	88:53	48	
7.	1.FC SYNOT 'B'	26	14	3	9	69:45	45	
8.	Kunovice	26	13	3	10	76:43	42	
9.	Brumov	26	11	6	9	95:56	39	
10.	Vic.Otrokovice	26	7	5	14	42:46	26	
11.	1.Valašský FC	26	6	2	18	33:82	20	
12.	Luhačovice	26	5	3	18	47:86	18	
13.	Vlachovice	26	1	2	23	13:227	3	
14.	Prakšice	26	0	1	25	4:188	1	

Konečná tabulka KS A sž 2003/04

1.	Chropyně	26	21	4	1	82:12	67
2.	Štítná n/Vl.	26	20	2	4	74:21	62
3.	Paseky Zlín	26	14	5	7	56:39	47
4.	Kroměříž 'B'	26	12	5	9	54:46	41
5.	1.Valašský FC	26	11	6	9	52:40	39
6.	Slušovice	26	12	2	12	33:31	28
7.	Zašová	26	11	4	11	68:43	37
8.	Napajedla	26	8	9	9	36:44	33
9.	Vel.Karlovice	26	10	2	14	37:41	32
10.	Kelč	26	7	8	11	30:62	29
11.	Holešov	26	8	5	13	34:72	29
12.	Lužkovice	26	6	9	11	41:55	27
13.	Podlesí	26	7	4	15	30:55	25
14.	Hulín	26	0	5	21	18:88	5

Konečná tabulka KS A mž 2003/04

1.	Chropyně	26	24	1	1	145:29	73	
2.	Holešov	26	19	3	4	114:25	60	
3.	1.Valašský FC	26	16	3	7	73:38	51	
4.	Štítná n/Vl.	26	15	4	7	91:40	49	
5.	Kelč	26	14	4	8	93:30	46	
6.	Kroměříž 'B'	26	14	2	10	86:43	44	
7.	Paseky Zlín	26	13	3	10	59:36	42	
8.	Hulín	26	12	4	10	67:41	40	
9.	Vel.Karlovice	26	10	5	11	78:61	35	(4,6)
10.	Slušovice	26	11	2	13	43:51	35	(1,-6)
11.	Napajedla	26	7	0	19	44:106	21	
12.	Podlesí	26	4	2	20	32:108	14	
13.	Lužkovice	26	3	1	22	25:234	10	
14.	Zašová	26	2	2	22	17:125	8	

Konečná tabulka KS B sž 2003/04

1.	1.FC SYNOT 'C'	26	23	2	1	145:24	71	
2.	Morkovice	26	23	0	3	133:21	69	
3.	Hluk	26	20	2	4	137:37	62	
4.	J.Otrokovice	26	18	2	6	84:34	56	
5.	Strání	26	18	1	7	89:50	55	
6.	DolníNěmčí	26	13	2	11	61:46	41	
7.	Bojkovice	26	10	4	12	61:70	34	
8.	O.N.Ves	26	8	5	13	41:66	29	
9.	Uh.Ostroh	26	8	2	16	43:92	26	(3,3)
10.	Babice	26	8	2	16	45:79	26	(3,-3)
11.	Zborovice	26	7	3	16	38:89	24	
12.	Bílovice	26	4	3	19	34:125	15	(3,4)
13.	Kvasice	26	5	0	21	22:103	15	(3,-4)
14.	Újezdec	26	1	4	21	14:111	7	

Konečná tabulka KS B mž 2003/04

1.	Morkovice	26	26	0	0	230:10	78
2.	1.FC SYNOT 'C'	26	23	0	3	163:32	69
3.	Bojkovice	26	21	1	4	143:36	64
4.	Dolní Němčí	26	20	1	5	128:35	61
5.	O.N.Ves	26	17	1	8	102:55	52
6.	Újezdec	26	13	1	12	86:69	40
7.	Strání	26	11	2	13	53:90	35
8.	Hluk	26	11	1	14	59:72	34
9.	J.Otrokovice	26	10	2	14	72:77	32
10.	Uh.Ostroh	26	7	1	18	24:92	22
11.	Bílovice	26	5	2	19	40:141	17
12.	Babice	26	4	2	20	16:155	14
13.	Zborovice	26	3	3	20	11:132	12
14.	Kvasice	26	1	3	22	9:140	6

Konečná tabulka KS A sp 2003/04

1.	Zlín	22	21	0	1	175:15	63	(33)
2.	FC Vsetín	22	20	0	2	105:27	60	(27)
3.	Morkovice	22	14	1	7	59:39	43	(10)
4.	Chropyně	22	11	2	9	70:59	35	(2)
5.	Hulín	22	11	2	9	54:50	35	(2)
6.	1.Valašský FC	22	11	1	10	45:49	34	(-5)
7.	Bystřice p/H.	22	8	3	11	48:75	27	(-6)
8.	Holešov	22	8	1	13	50:66	25	(-8)
9.	Kelč	22	7	2	13	38:73	23	(-10)
10.	Kroměříž	22	6	4	12	46:64	22	(-11)
11.	Juřinka	22	3	2	17	37:128	11	(-19)
12.	Vizovice	22	1	4	17	25:107	7	(-26)

Konečná tabulka KS A mp 2003/04

1.	Chropyně	22	19	1	2	129:26	58	(25)
2.	1.Valašský FC	22	18	2	2	126:38	56	(17)
3.	Juřinka	22	17	1	4	109:33	52	(22)
4.	Zlín	22	15	2	5	107:46	47	(17)
5.	Hulín	22	12	2	8	89:58	38	(5)
6.	Kroměříž	22	12	1	9	79:50	37	(4)
7.	Kelč	22	10	3	9	68:63	33	(0)
8.	Morkovice	22	6	1	15	41:94	19	(-14)
9.	FC Vsetín	22	5	2	15	57:77	17	(-16)
10.	Bystřice p/H.	22	5	2	15	33:123	17	(-16)
11.	Holešov	22	3	3	16	45:101	12	(-21)
12.	Vizovice	22	0	0	22	9:183	0	(-33)

Konečná tabulka KS B sp 2003/04

1.	Vik.Otrokovice	20	18	0	2	121:23	54	(24)
2.	1.FC SYNOT B	20	17	2	1	149:34	53	(23)
3.	Bojkovice	20	15	1	4	78:29	46	(16)
4.	Uh.Brod	20	11	2	7	68:50	35	(5)
5.	Slavičín	20	8	5	7	52:63	29	(-1)
6.	J.Otrokovice	20	7	5	8	64:55	26	(-4)
7.	1.FC SYNOT	20	7	2	11	54:66	23	(-7)
8.	Uh.Hradiště	20	6	1	13	34:91	19	(-11)
9.	Luhačovice	20	5	3	12	50:91	18	(-12)
10.	Boršice	20	5	1	14	58:115	16	(-14)
11.	Kunovice	20	0	0	20	19:130	0	(-30)

Konečná tabulka KS B mp 2003/04

1.	1.FC SYNOT	20	20	0	0	195:19	60	(30)
2.	Uh.Hradiště	20	15	1	4	94:29	46	(16)
3.	Uh.Brod	20	15	0	5	110:53	43	(15)
4.	J.Otrokovice	20	11	0	9	92:81	33	(3)
5.	Vik.Otrokovice	20	9	3	8	74:71	30	(0)
6.	Bojkovice	20	9	1	10	67:71	28	(-2)
7.	Boršice	20	7	2	11	37:89	23	(-7)
8.	Kunovice	20	7	0	13	54:78	21	(-9)
9.	Slavičín	20	6	2	12	34:68	20	(-10)
10.	Luhačovice	20	3	1	16	29:94	10	(-20)
11.	1.FC SYNOT B	20	3	0	17	23:156	9	(-21)

Konečné tabulky mistrovských soutěží KFS Zlín 2002/03 Krajský přebor

1.	Uh. Brod	30	18	5	7	64:33	59
2.	Vel.Karlovice	30	14	8	8	52:48	50
3.	Holešov	30	14	5	11	71:41	47
4.	Vizovice	30	13	7	10	46:53	46
5.	Vik.Otrokovice	30	12	9	9	51:47	45
6.	Hradčovice	30	10	14	6	46:37	44
7.	Kostelec	30	11	10	9	49:44	43
8.	Chropyně	30	11	8	11	64:50	41
9.	Luhačovice	30	11	7	12	44:47	40
10.	Kateřinice	30	11	7	12	47:54	40
11.	O.N.Ves	30	11	6	13	41:43	39
12.	Boršice	30	11	6	13	40:50	39
13.	Hluk	30	10	7	13	44:44	37
14.	FC Vsetín	30	9	9	12	53:60	36
15.	Lhota u Vs.	30	7	7	16	43:69	28
16.	Břestek	30	6	7	17	41:76	25

Postup: Uh. Brod

Sestup: FC Vsetín, Lhota u Vs. , Břestek

Krajská soutěž dorostu - skupina B 2002/03

1.	Strání	26	20	5	1	82:22	65
2	Hluk	26	21	1	4	117:29	64
3.	Nedachlebice	26	15	3	8	74:36	48
4.	Zdounky	26	15	3	8	64:40	48
5.	Kvasice	26	14	3	9	65:44	45
6.	Bojkovice	26	12	4	10	50:44	40
7.	Šumice	26	13	1	12	49:52	40
8.	Újezdec	26	12	0	14	51:61	36
9.	Polešovice	26	9	6	11	31:48	33
10.	Uh.Ostroh	26	8	4	14	50:81	28
11.	O.N.Ves	26	8	3	15	63:82	27
12.	Bánov	26	6	3	17	44:91	21
13.	Tupesy	26	5	2	19	34:93	17
14.	Jalubí	26	3	4	19	31:82	13

Krajský přebor - st. Žáci 2002/03

1.	1. FC SYNOT B	26	18	3	5	92:22	57
2.	Slavičín	26	15	6	5	60:40	51
3.	1.Valašský FC A	26	13	8	5	60:24	47
4.	Val.Meziříčí	26	14	3	9	48:42	45
5.	Luhačovice	26	14	2	10	55:44	44
6.	Zlín B	26	13	4	9	43:33	43
7.	V.Otrokovice	26	12	3	11	43:44	39
8.	Brumov	26	10	8	8	50:39	38
9.	Bystřice p/H	26	11	5	10	43:40	38
10.	Kunovice	26	12	2	12	42:49	38
11.	Uh.Brod	26	10	2	14	41:57	32
12.	Hulín	26	4	5	17	20:55	17
13.	Dolní Němčí	26	4	3	19	25:94	15
14.	J. Otrokovice	26	3	4	19	28:67	13

Krajská soutěž B - ml. žáci 2002/03

1.	Bojkovice	24	21	1	2	152:21	64
2.	Morkovice	24	20	2	2	157:10	62
3.	1. FC SYNOT C	24	19	0	5	109:32	57
4.	O.N.Ves	24	18	3	3	73:18	57
5.	Hluk	24	15	0	9	82:42	45
6.	Újezdec	24	13	3	8	58:46	42
7.	Strání	24	10	2	12	69:58	32
8.	Uh.Ostroh	24	8	3	13	32:51	27
9.	Zborovice	24	7	1	16	34:109	22
10.	Šumice	24	5	2	17	23:115	17
11.	Prakšice	24	4	0	20	29:119	12
12.	Kvasice	24	3	2	19	16:121	11
13.	Babice	24	1	5	18	9:101	8

Konečná tabulka mistrovských soutěží
Župní přebor StFŽ 2001/02

1.	Morkovice	30	20	5	5	68:23	65
2.	Veselí n/M.	30	20	4	6	78:32	64
3.	Šardice	30	16	8	6	54:29	56
4.	Kostelec	30	16	5	9	45:41	53
5.	Břestek	30	14	4	12	51:40	46
6.	Vacenovice	30	13	7	10	43:44	46
7.	Vel.Karlovice	30	12	5	13	50:54	41
8.	Vizovice	30	11	7	12	45:43	40
9.	Hradčovice	30	12	3	15	48:50	39
10.	V.Otrokovice	30	11	4	15	52:56	37
11.	O.N.Ves	30	10	6	14	41:58	36
12.	FC Vsetín	30	11	3	16	35:54	36
13.	Hluk	30	10	5	15	51:56	35
14.	Uh.Brod	30	10	3	17	43:62	33
15.	Kateřinice	30	8	6	16	42:69	30
16.	Vlachovice	30	8	1	21	31:66	25

Župní soutěž starších žáků – B 2001/02

1.	Hodonín A	22	20	2	0	135:14	62
2.	1.FC SYNOT C	22	18	1	3	122:28	55
3.	Dolní Němčí	22	16	2	4	61:30	50
4.	Bojkovice	22	11	1	10	47:70	34
5.	Morkovice	22	10	3	9	55:57	33
6.	Zborovice	22	10	0	12	46:51	30
7.	Hluk	22	8	4	10	38:46	28
8.	Babice	21	9	0	12	39:67	27
9.	Kvasice	22	7	3	12	39:44	24
10.	Strání	22	5	2	15	24:78	17
11.	Újezdec	21	5	1	15	35:74	16
12.	Šumice	22	2	1	19	23:105	7

Župní soutěž dorostu – skupina B 2001/02

1.	Nedachlebice	22	18	1	3	129:21	55
2.	Strání	22	17	1	4	100:20	52
3.	Morkovice	22	16	2	4	106:23	50
4.	1.FC SYNOT C	22	16	1	5	101:45	49
5.	Hluk	22	14	1	7	79:42	43
6.	Dolní Němčí	22	11	3	8	66:37	36
7.	Babice	22	10	0	12	71:70	30
8.	Zborovice	22	9	0	13	40:83	27
9.	Hodonín A	22	7	3	12	59:56	24
10.	Újezdec	22	3	1	18	13:119	10
11.	Šumice	22	2	1	19	13:156	7
12.	Kvasice	22	1	2	19	8:113	5

Župní soutěž mladších žáků – B 2001/02

1.	Bojkovice	22	18	1	3	129:21	55
2.	Strání	22	17	1	4	100:20	52
3.	Morkovice	22	16	2	4	106:23	50
4.	1.FC SYNOT C	22	16	1	5	101:45	49
5.	Hluk	22	14	1	7	79:42	43
6.	Dolní Němčí	22	11	3	8	66:37	36
7.	Babice	22	10	0	12	71:70	30
8.	Zborovice	22	9	0	13	40:83	27
9.	Hodonín A	22	7	3	12	59:56	24
10.	Újezdec	22	3	1	18	13:119	10
11.	Šumice	22	2	1	19	13:156	7
12.	Kvasice	22	1	2	19	8:113	5

Župní soutěž starších žáků – C 2001/02

1.	Kněždub	22	16	3	3	51:8	51
2.	O.N.Ves	22	13	3	6	56:33	42
3.	Uh.Ostroh	22	11	3	8	44:35	36
4.	Velká n/Vl.	22	10	6	6	49:40	36
5.	Hodonín B	22	8	6	8	34:39	30
6.	Strážnice	22	9	2	11	36:30	29
7.	Dubňany	22	9	2	11	40:54	29
8.	Hr.Lhota	22	8	4	10	32:47	28
9.	Vacnovice	22	8	2	12	27:34	26
10.	Mutěnice	22	7	3	12	32:48	24
11.	Mikulčice	22	6	4	12	27:47	22
12.	Milotice	22	5	6	11	31:44	21

Konečné tabulky mistrovských soutěží
Župní přebor 2000/01

1.	Mutěnice	30	23	7	0	78:24	76
2.	Šardice	30	20	7	3	86:26	67
3.	Morkovice	30	16	5	9	63:39	53
4.	Vik.Otrokovice	30	15	2	13	64:51	47
5.	Veselí n/M.	30	10	15	5	49:29	45
6.	Vacnovice	30	11	11	8	54:47	44
7.	Vel.Karlovice	30	13	4	13	51:56	43
8.	Kateřinice	30	12	4	14	42:56	40
9.	Hluk	30	11	6	13	45:46	39
10.	Hradčovice	30	10	9	11	42:47	39
11.	Uh.Brod	30	9	8	13	40:45	35
12.	Kostelec	30	9	7	14	34:47	34
13.	Polešovice	30	8	10	12	40:54	34
14.	Březtek	30	8	7	15	35:48	31
15.	Vlachovice	30	6	8	16	35:64	26
16.	Mysločovice	30	2	4	24	18:97	10

Postup: Mutěnice

Sestup: Mysločovice

Župní soutěž dorostu – skupina B 2000/01

1.	Polešovice	26	18	3	5	73:33	57
2.	Dolní Němčí	26	17	5	4	68:30	56
3.	Nedachlebice	26	16	4	5	47:20	53
4.	Újezdec	26	16	0	10	80:53	48
5.	Hluk	26	14	4	8	46:31	46
6.	Kvasice	26	14	4	8	49:36	46
7.	Strání	26	12	1	13	51:65	37
8.	Bánov	26	9	7	10	60:58	34
9.	Míškovice	26	10	4	12	47:54	34
10.	Šumice	26	9	5	12	35:41	32
11.	Bojkovice	26	7	4	15	44:57	25
12.	Jalubí	26	6	5	15	35:77	23
13.	Zborovice	26	5	5	16	32:50	20
14.	Jarošov	26	2	2	22	26:88	8

Postup: Dolní Němčí

Sestup: Jarošov

Župní soutěž starších žáků – B 2000/01

1.	Kunovice	22	15	5	2	56:16	50
2.	1.FC SYNOT C	22	13	5	4	94:26	44
3.	Bojkovice	22	13	4	5	83:30	43
4.	O.N.Ves	22	13	2	7	48:47	41
5.	Dolní Němčí	22	11	4	7	55:38	37
6.	Šumice	22	8	4	10	29:36	28
7.	Zborovice	22	7	5	10	40:55	26
8.	FC Strání	22	7	1	14	46:72	22
9.	Hluk	22	7	1	14	32:63	22
10.	Kvasice	22	6	3	13	29:56	21
11.	Újezdec	22	6	3	13	30:69	21
12.	Napajedla	22	5	5	12	29:63	20

Postup: Kunovice

Sestup: Napajedla

Župní soutěž mladších žáků – B 2000/01

1.	Kunovice	22	21	1	0	128:7	64
2.	Bojkovice	22	18	3	1	115:14	57
3.	1.FC SYNOT C	22	16	3	3	98:37	51
4.	Hluk	22	12	1	9	48:44	37
5.	Napajedla	22	11	2	9	43:43	35
6.	Dolní Němčí	22	10	2	10	55:49	35
7.	O.N.Ves	22	9	2	11	46:48	29
8.	FC Strání	22	6	5	11	29:58	23
9.	Kvasice	22	5	3	14	25:52	18
10.	Zborovice	22	4	3	15	23:89	15
11.	Šumice	22	3	2	17	21:86	11
12.	Újezdec	22	3	1	18	19:123	10

Župní soutěž starších žáků – C 2000/01

1.	Ratíškovice	22	17	3	2	83:28	54
2.	Dubňany	22	15	4	3	63:26	49
3.	Kněždub	22	14	3	5	42:18	45
4.	Hodonín B	22	12	3	7	74:33	39
5.	Uh.Ostroh	22	9	5	8	34:32	32
6.	Strážnice	22	7	4	11	40:38	25
7.	Mikulčice	22	8	1	13	38:44	25
8.	Vacenovice	22	6	7	9	20:38	25
9.	Mutěnice	22	7	3	12	31:55	24
10.	Hr.Lhota	22	6	4	12	46:53	22
11.	Velká n/Vl.	22	6	4	12	28:60	22
12.	Lipov	22	4	1	17	18:92	13
Postup: Ratíškovice		Sestup: Lipov					

Konečné tabulky StFŽ - Župní přebor 1999/00

1.	Hulín	30	22	4	4	66:25	70
2.	Veselí n/M.	30	18	5	7	66:38	59
3.	Vracov	30	16	8	6	57:27	56
4.	Morkovice	30	15	6	9	72:48	51
5.	V.Otrokovice	30	15	5	10	53:39	50
6.	Uh.Brod	30	15	3	12	33:41	48
7.	Šardice	30	13	8	9	47:34	47
8.	Hluk	30	13	5	12	43:42	44
9.	Kateřinice	30	13	4	13	51:47	43
10.	Kostelec	30	13	3	14	42:40	42
11.	Hradčovice	30	13	2	15	54:52	41
12.	Břestek	30	11	6	13	36:49	39
13.	Vel.Karlovice	30	10	5	15	46:48	35
14.	FC Vsetín	30	7	7	16	33:51	28
15.	Hodonín	30	5	2	23	31:92	17
16.	Mikulčice	30	4	1	25	19:76	13
Postup: Hulín		Sestup: FC Vsetín, Hodonín, Mikulčice					

Župní soutěž dorostu – supina B 1999/00

1.	Hluk	26	20	2	4	85:36	62
2.	Kvasice	26	17	3	6	56:33	54
3.	Drslavice	26	16	2	8	77:54	50
4.	Šumice	26	13	6	7	47:24	45
5.	Strání	26	13	4	9	68:52	43
6.	Dolní Němčí	26	12	4	10	63:48	40
7.	Nedachlebice	26	10	7	9	43:41	37
8.	Zborovice	26	10	5	11	41:46	35
9.	Polešovice	26	9	4	13	47:49	31
10.	Bánov	26	9	4	13	41:48	31
11.	Jarošov	26	10	1	15	51:65	31
12.	Jalubí	26	7	8	11	32:45	29
13.	Havříce	26	5	4	17	43:95	19
14.	Tupesy	26	3	2	21	41:99	11
Sestup: Tupesy, Havříce							

Župní soutěž dorostu – skupina C 1999/00

1.	Mikulčice	26	19	2	5	85:31	59
2.	Hroz.Lhota	26	16	3	7	64:46	51
3.	Veselí n/M.	26	15	2	9	73:38	47
4.	Vacenovice	26	13	5	8	58:38	44
5.	Mutěnice	26	12	6	8	54:44	42
6.	Strážnice	26	11	6	9	50:41	39
7.	Velká n/Vl.	26	12	3	11	47:47	39
8.	Vnorovy	26	10	5	11	63:52	35
9.	Rohatice	26	9	7	10	58:59	34
10.	Dubňany	26	9	5	12	27:39	32
11.	Lipov	26	10	2	14	42:69	32
12.	Hovorany	26	7	7	12	34:45	28
13.	Ždánice	26	8	3	15	45:68	27
14.	Prušánky	26	1	4	21	17:100	7

Sestup: Prušánky, Ždánice

Župní přebor starších žáků 1999/00

1.	Mikulčice	26	19	2	5	85:31	59
2.	Hroz.Lhota	26	16	3	7	64:46	51
3.	Veselí n/M.	26	15	2	9	73:38	47
4.	Vacenovice	26	13	5	8	58:38	44
5.	Mutěnice	26	12	6	8	54:44	42
6.	Strážnice	26	11	6	9	54:41	39
7.	Velká n/Vl.	26	12	3	11	47:47	39
8.	Vnorovy	26	10	5	11	63:52	35
9.	Rohatec	26	9	7	10	58:59	34
10.	Dubňany	26	9	5	12	27:39	32
11.	Lipov	26	10	2	14	42:69	32
12.	Hovorany	26	7	7	12	34:45	28
13.	Ždánice	26	8	3	15	45:68	27
14.	Prušánky	26	1	4	21	17:100	7

Sestup: Prušánky, Ždánice

Župní přebor starších žáků 1999/00

1.	Zlín B	26	20	3	3	71:14	63
2.	Kroměříž	26	17	2	7	51:20	53
3.	FC Vsetín	26	16	5	5	46:29	53
4.	Kyjov	26	13	8	5	55:53	47
5.	Brumov	26	11	6	9	49:31	39
6.	Veselí n/M.	26	10	7	9	58:44	37
7.	Štítná n /Vl.	26	9	9	8	36:24	36
8.	Slavičín	26	9	7	10	44:41	34
9.	Uh.Hradiště B	26	10	4	12	44:57	34
10.	Šardice	26	10	3	13	47:34	33
11.	Morkovice	26	7	3	16	43:72	24
12.	Hodonín	26	7	3	16	31:81	24
13.	Hluk	26	5	4	17	19:63	19
14.	Bystřice p/H.	26	3	6	17	23:84	15

Postup: Kroměříž, FC Vsetín

Sestup: Bystřice p/H, Hluk

Župní přebor mladších žáků 1999/00

1.	Kroměříž	26	22	2	2	106:10	68
2.	Zlín B	26	21	3	2	88:15	66
3.	Brumov	26	18	1	7	92:38	55
4.	Hodonín	26	17	0	9	95:32	51
5.	Šardice	26	14	4	8	65:30	46
6.	Uh.Hradiště B	26	15	0	11	87:56	45
7.	Bystřice p/H.	26	12	3	11	54:60	39
8.	Kyjov	26	10	5	11	60:53	35
9.	Slavičín	26	10	5	11	39:56	35
10.	FC Vsetín	26	10	2	14	41:56	32
11.	Vsetín n/M.	26	8	4	14	39:51	28
12.	Štítná n/Vl.	26	4	4	18	24:86	16
13.	Morkovice	26	2	1	23	18:144	7
14.	Hluk	26	1	2	23	19:140	5

Tabulky mistrovských soutěží - Župní přebor 1998/99

1.	Bystřice p/H.	28	21	3	4	77:23	66	(24)
2.	Hulín	28	15	8	5	57:27	53	(11)
3.	Hluk	28	16	5	7	41:25	53	(11)
4.	Kostelec	28	15	6	7	56:36	51	(9)
5.	Morkovice	28	13	4	11	59:45	43	(1)
6.	Kateřinice	28	13	2	13	45:54	41	(-1)
7.	V.Otrokovice	28	11	7	10	40:44	40	(-2)
8.	Hradčovice	28	11	4	13	46:51	37	(-5)
9.	Veselí n/M.	28	11	4	13	43:55	37	(-5)
10.	Břestek	28	10	5	13	30:40	35	(-7)
11.	Šardice	28	9	7	12	43:40	34	(-8)
12.	Vel.Karlovice	28	10	2	16	39:54	32	(-10)
13.	Mikulčice	28	9	4	15	27:41	31	(-1)
14.	Hodonín	28	7	5	16	34:51	26	(-16)
15.	Podlesí	28	3	6	19	30:81	15	(-27)

Postup: Bystřice p/H. Sestup: Bojkovice, Podlesí

Župní soutěž dorostu – skupina B 1998/99

1.	Nedachlebice	26	21	3	2	77:19	66	(27)
2.	Bánov	26	19	5	2	72:21	62	(23)
3.	Dolní Němčí	26	16	4	6	89:47	52	(13)
4.	FC Veselí n/M.	26	14	4	8	60:37	46	(7)
5.	Hluk	26	12	5	9	52:35	41	(2)
6.	Bojkovice	26	10	6	10	49:54	36	(-3)
7.	Polešovice	26	10	4	12	42:56	34	(-5)
8.	Šumice	26	9	4	13	42:45	31	(-8)
9.	Zborovice	26	7	9	10	27:44	30	(-9)
10.	Jalubí	26	9	2	15	54:76	29	(-10)
11.	Jarošov	26	6	5	15	43:66	23	(-16)
12.	Havříce	26	6	5	15	37:74	23	(-16)
13.	St.Veselí n/M.	26	6	3	17	46:81	21	(-18)
14.	Rataje	26	6	3	17	43:78	21	(-18)

Postup: Nedachlebice

Sestup: Rataje, St.Veselí n/M.

Župní soutěž dorostu – skupina C 1998/99

1.	Mutěnice	26	16	4	6	64:19	52	(13)
2.	Velká n/Vl.	26	16	4	6	62:44	52	(13)
3.	Žďánice	26	15	2	9	56:40	37	(8)
4.	Vnorovy	26	14	3	9	59:43	45	(6)
5.	Strání	26	13	5	8	70:46	44	(5)
6.	Prušánky	26	13	4	9	46:52	43	(4)
7.	Hr.Lhota	26	11	5	10	56:47	38	(-1)
8.	Strážnice	26	10	5	11	50:49	35	(-14)
9.	Hovorany	26	10	3	13	62:60	33	(-6)
10.	Lipov	26	8	6	12	54:66	30	(-9)
11.	Dubňany	26	9	2	15	38:49	29	(-10)
12.	Rohatec	26	8	3	15	55:73	27	(-12)
13.	Tupesý	26	7	5	14	51:82	26	(-13)
14.	Bukovany	26	4	5	17	32:85	17	(-22)

Sestup: Bukovany

Župní soutěž mladších žáků - sk. A 1998/99

1.	Luhačovice	22	20	1	1	136:12	61	(28)
2.	St.Vsetín	22	17	2	3	71:20	53	(20)
3.	Kelč	22	13	3	6	58:41	42	(9)
4.	Vizovice	22	10	5	7	75:35	35	(2)
5.	Bystřice p/H.	22	10	5	7	75:46	35	(2)
6.	J.Otrokovice	22	8	6	8	45:36	30	(-3)
7.	SKP Zlín	22	8	5	9	35:29	29	(-4)
8.	Malenovice	22	8	2	12	42:53	26	(-7)
9.	Slušovice	22	6	5	11	39:64	23	(-10)
10.	Napajedla	22	6	5	11	20:49	23	(-10)
11.	Poličná	22	5	3	14	18:82	18	(-15)
12.	Karolinka	22	0	0	22	3:150	0	(-33)

Župní soutěž starších žáků - sk. B 1998/99

1.	Hluk	22	19	2	1	76:14	59	(26)
2.	Dolní Němčí	22	19	2	1	62:15	59	(26)
3.	Kvasice	22	10	4	8	34:28	34	(1)
4.	Kunovice	22	9	4	9	43:39	31	(-2)
5.	Újezdec	22	8	6	8	48:33	30	(-3)
6.	Strání	22	9	2	11	64:51	29	(-4)
7.	Zborovice	22	5	11	6	28:30	26	(-7)
8.	Lipov	22	7	5	10	35:45	26	(-7)
9.	Šumice	22	7	3	12	45:44	24	(-9)
10.	Uh.Ostroh	22	5	3	14	20:52	18	(-15)
11.	Bojkovice	22	5	3	14	23:65	18	(-15)
12.	O.N.Ves	22	5	3	14	22:84	18	(-15)

Postup : Hluk

Župní soutěž mladších žáků - sk. B 1998/99

1.	Bojkovice	22	18	1	3	87:16	55	(22)
2.	Dolní Němčí	22	16	3	3	85:20	51	(18)
3.	Šumice	22	13	2	7	58:47	41	(8)
4.	Uh.Ostroh	22	12	4	6	53:28	40	(7)
5.	Zborovice	22	11	4	7	50:35	37	(4)
6.	Kvasice	22	11	2	9	41:31	35	(2)
7.	Hluk	22	11	2	9	43:44	35	(2)
8.	Újezdec	22	8	4	10	34:69	28	(-5)
9.	Kunovice	22	5	3	14	38:55	18	(-15)
10.	O.N.Ves	22	5	2	15	29:74	17	(-16)
11.	Strání	22	3	4	15	22:66	13	(-20)
12.	Lipov	22	2	3	17	16:71	9	(-24)

Župní soutěž starších žáků - sk. C 1998/99

1.	Veselí n/M.	22	18	2	2	106:15	56	(23)
2.	Hr.Lhota	22	15	4	3	65:31	49	(16)
3.	Dubňany	22	13	2	7	44:24	41	(8)
4.	Hodonín B	22	10	3	9	34:63	33	(0)
5.	Ždánice	22	8	6	8	44:46	30	(-3)
6.	Vacenovice	22	8	5	9	41:40	29	(-4)
7.	Velká n/V.	22	6	8	8	51:44	26	(-7)
8.	Mikulčice	22	6	6	10	29:37	24	(-9)
9.	Milotice	22	7	2	13	30:68	23	(-10)
10.	Strážnice	22	5	5	12	28:64	20	(-13)
11.	Mutěnice	22	4	7	11	21:38	19	(-14)
12.	Hovorany	22	5	4	13	35:58	19	(-14)

Postup : Veselí n/M.

Sestup : Hovorany

Tabulky mistrovských soutěží StFŽ 1997/98

Župní přebor mužů

1.	Napajedla	30	22	5	3	79:21	71	(27)
2.	Bystřice p/H.	30	22	3	5	101:30	69	(26)
3.	Hulín	30	19	3	8	58:38	60	(16)
4.	Morkovice	30	18	4	8	70:32	58	(13)
5.	Kostelec	30	14	6	10	57:48	48	(5)
6.	Vik.Otrokovice	30	12	8	10	50:45	44	(4)
7.	Šardice	30	11	9	10	38:36	42	(1)
8.	Bojkovice	30	11	7	12	58:50	40	(-2)
9.	Vel.Karlovice	30	10	7	13	48:54	37	(-6)
10.	Dol.Bojanovice	30	11	4	15	44:61	37	(-5)
11.	Mikulčice	30	11	3	16	43:49	36	(-8)
12.	Hodonín	30	10	5	15	53:67	35	(-6)
13.	Hradčovice	30	9	8	13	47:62	35	(-3)
14.	Hluk	30	10	3	17	39:62	33	(-9)
15.	Podlesí	30	8	1	21	42:89	25	(-20)
16.	Újezdec	30	4	0	26	24:107	12	(-33)

Postup: Napajedla

Sestup: Újezdec do JFŽ přechází Dol.Bojanovice

Župní soutěž dorostu - skupina B 1997/98

1.	Kunovice	26	19	4	3	109:19	61	(23)
2.	Šumice	26	18	4	4	70:21	58	(20)
3.	Nedachlebice	26	16	6	4	93:29	54	(16)
4.	Hluk	26	15	7	4	73:34	52	(17)
5.	Polešovice	26	15	6	5	80:32	51	(16)
6.	Jalubí	26	14	4	8	71:60	46	(10)
7.	Bánov	26	13	5	8	65:28	44	(9)
8.	Zborovice	26	12	5	9	48:42	41	(5)
9.	Havříce	26	9	6	11	46:58	33	(-2)
10.	Jarošov	26	6	3	17	39:67	21	(-19)
11.	Strání	26	5	5	16	50:74	20	(-16)
12.	Kvasice	26	4	6	16	23:73	18	(-21)
13.	Kněžpole	26	2	3	21	18:112	9	(-25)
14.	Koryčany	26	2	0	24	17:153	6	(-33)
Postup: Kunovice		Sestup: Koryčany, Kněžpole, Kvasice						

Župní soutěž starších žáků - skupina B 1997/98

1.	Kroměříž	22	20	1	1	128:9	61	(29)
2.	Kunovice	22	19	1	2	97:16	58	(25)
3.	Šumice	22	15	4	3	95:30	49	(18)
4.	Hluk	22	13	3	6	58:35	42	(10)
5.	Bojkovice	22	10	3	9	62:66	33	(1)
6.	Luhačovice	22	9	3	10	32:42	30	(-2)
7.	Dolní Němčí	22	9	1	12	41:63	28	(-4)
8.	Lipov	22	7	6	9	25:46	27	(-2)
9.	Újezdec	22	8	0	14	28:58	24	(-9)
10.	Kvasice	22	4	3	15	15:49	15	(-16)
11.	O.N.Ves	22	2	2	18	20:103	8	(-24)
12.	Uh.Ostroh	22	2	1	19	16:100	7	(-26)
Postup: Kroměříž								

Župní soutěž mladších žáků - skupina B 1997/98

1.	Kroměříž	22	19	3	0	134:11	60	(28)
2.	Luhačovice	22	19	1	2	103:15	58	(26)
3.	Dolní Němčí	22	16	3	3	88:16	51	(19)
4.	Kunovice	22	12	2	8	86:26	38	(5)
5.	Lipov	22	12	1	9	39:47	37	(4)
6.	Šumice	22	10	4	8	45:58	34	(5)
7.	Kvasice	22	11	0	11	49:60	33	(0)
8.	Bojkovice	22	9	5	8	52:42	32	(1)
9.	Uh.Ostroh	22	5	1	16	32:107	16	(-16)
10.	Hluk	22	4	1	17	24:78	13	(-20)
11.	Újezdec	22	4	0	18	26:86	12	(-21)
12.	O.N.Ves	22	0	1	21	15:147	1	(-31)

Konečné tabulky mistrovských soutěží StFŽ
Župní přebor mužů 1996/97

1.	Mysločovice	30	21	8	1	73:27	71
2.	Polešovice	30	21	4	5	66:34	67
3.	Bystřice p/H.	30	17	9	4	75:44	60
4.	Morkovice	30	17	2	11	63:40	53
5.	Napajedla	30	14	9	7	47:27	51
6.	Kostelec	30	13	8	9	52:40	47
7.	Vigantice	30	12	8	10	43:34	44
8.	Mikulčice	30	11	8	11	45:47	41
9.	Vel.Karlovice	30	11	5	14	42:51	38
10.	Újezdec	30	10	6	14	35:42	36
11.	Vik.Otrokovice	30	10	6	14	34:46	36
12.	Bojkovice	30	8	9	13	42:53	33
13.	Hulín B	30	9	4	17	40:55	31
14.	Hluk	30	8	6	16	32:60	30
15.	Březůvky	30	5	4	21	32:66	19
16.	Štítina n/Vl.	30	4	2	24	30:85	14

Postup: Mysločovice Sestup: Štítina n/Vl., Březůvky

Župní soutěž dorostu - skupina B 1996/97

1.	Morkovice	26	20	2	4	93:30	62
2.	Hluk	26	18	2	6	61:27	56
3.	Kvasice	26	16	5	5	71:32	53
4.	Polešovice	26	16	2	8	50:31	50
5.	Jarošov	26	13	0	13	38:37	39
6.	Bánov	26	11	4	11	48:40	37
7.	Nedachlebice	26	10	7	9	36:30	37
8.	Havříce	26	9	7	10	39:44	34
9.	Zborovice	26	9	4	13	38:47	31
10.	Strání	26	8	6	12	50:61	30
11.	Knežpole	26	9	3	14	39:55	30
12.	Uh.Ostroh	26	5	7	14	27:67	22
13.	Koryčany	26	6	1	19	30:94	19
14.	O.N.Ves	26	4	6	16	45:70	18

Postup: Morkovice

Sestup: O.N.Ves

Župní přebor starších žáků - skupina B 1996/97

1.	Strání	20	16	1	3	66:18	49
2.	Veselí n/M.	20	14	4	2	73:9	46
3.	Kroměříž	20	14	3	3	68:23	45
4.	Bojkovice	20	11	1	8	53:32	34
5.	Kunovice	20	11	1	8	38:34	34
6.	Dolní Němčí	20	8	3	9	53:44	27
7.	Kvasice	20	6	6	8	28:32	24
8.	Újezdec	20	4	5	11	21:32	17
9.	Lipov	20	4	2	14	23:80	14
10.	Hluk	20	4	1	15	16:60	13
11.	Uh.Ostroh	20	4	1	15	12:87	13

Župní přebor mladších žáků - skupina B 1996/97

1.	Dolní Němčí	20	17	2	1	98:15	53
2.	Kroměříž	20	17	1	2	76:12	52
3.	Veselí n/M.	20	16	1	3	104:25	49
4.	Bojkovice	20	11	3	6	45:35	36
5.	Strání	20	11	2	7	73:38	35
6.	Kunovice	20	8	2	10	33:43	26
7.	Újezdec	20	5	2	13	19:40	17
8.	Lipov	20	5	2	13	27:75	17
9.	Kvasice	20	4	1	15	13:61	13
10.	Hluk	20	4	0	16	9:86	12
11.	Uh.Ostroh	20	3	2	15	19:86	11

Župní přebor mužů 1995/96

1.	Brumov	30	23	5	2	85:29	74
2.	Kunovice	30	21	5	4	83:29	68
3.	Hluk	30	18	3	9	77:43	57
4.	Morkovice	30	14	8	8	65:48	50
5.	Mikulčice	30	15	4	11	52:51	49
6.	Vigantice	30	15	3	12	48:41	48
7.	Vsetín	30	14	4	12	48:48	46
8.	Vik. Otrokovice	30	13	6	11	48:42	45
9.	Vel. Karlovice	30	13	5	12	46:43	44
10.	Bojkovice	30	12	6	12	56:54	42
11.	Březůvky	30	12	4	14	46:49	40
12.	Hulín B	30	8	7	15	52:55	31
13.	Štítná n/Vl.	30	9	4	17	36:57	31
14.	Napajedla	30	8	6	16	46:50	30
15.	Újezdec	30	4	9	17	42:65	21
16.	Prušánky	30	1	1	28	14:140	4

Postup: Brumov, Kunovice

Sestup: Prušánky B

Župní soutěž dorostu - skupina B 1995/96

1.	Bojkovice	24	16	4	4	49:26	52
2.	Hluk	24	14	3	7	61:32	45
3.	Havříce	24	14	2	8	36:28	44
4.	Jarošov	24	13	3	8	47:38	42
5.	Kvasice	24	12	4	8	41:29	40
6.	Nedachlebice	24	9	7	8	28:32	34
7.	Všetuly	24	10	3	11	37:50	33
8.	Uh. Ostroh	24	9	3	12	34:37	30
9.	Zborovice	24	8	6	10	39:45	30
10.	Strání	24	9	2	13	48:45	29
11.	Bánov	24	6	6	12	29:34	24
12.	Kněžpole	24	7	3	14	37:58	24
13.	Koryčany	24	4	4	16	25:57	16

Postup: Bojkovice

Župní soutěž skupina B – starší žáci 1995/96

1.	TJ Šumice	22	16	3	3	51:16	51
2.	Bojkovice	22	13	4	5	59:33	43
3.	Dolní Němčí	22	12	4	6	47:28	40
4.	Újezdec	22	9	7	6	45:29	34
5.	Strání	22	8	5	9	53:43	29
6.	Veselí n/M.	22	8	5	9	26:31	29
7.	Kunovice	22	7	5	10	40:39	26
8.	Hluk	22	7	5	10	33:44	26
9.	Kvasice	22	7	5	10	34:47	26
10.	Uh. Ostroh	22	5	9	8	23:35	24
11.	Zborovice	22	5	5	12	22:49	20
12.	Vnorovy	22	4	5	13	19:58	17
Postup: TJ Šumice		Sestup: Vnorovy					

Župní soutěž skupina B – mladší žáci 1995/96

1.	Strání	22	19	1	2	92:28	58
2.	Dolní Němčí	22	16	2	4	77:23	50
3.	Veselí n/M.	22	15	2	5	89:27	47
4.	Bojkovice	22	9	5	8	36:43	32
5.	Zborovice	22	9	4	9	33:31	31
6.	Vnorovy	22	9	3	10	56:48	30
7.	Újezdec	22	9	0	13	35:53	27
8.	Uh. Ostroh	22	7	5	10	23:39	26
9.	Kunovice	22	7	3	12	22:62	24
10.	Kvasice	22	5	7	10	18:32	22
11.	TJ Šumice	22	5	3	14	25:49	18
12.	Hluk	22	3	3	16	24:95	12

I. A třída – skupina B 1993/94

1.	Mikulčice	15	8	3	56:28	38
2.	Mor. Písek	15	7	4	48:30	37
3.	J.Otrokovice	13	4	9	58:38	30
4.	Rohatec	10	6	10	35:37	26
5.	O.N.Ves	10	5	11	52:49	25
6.	Uh.Ostroh	8	9	9	36:34	25
7.	Hluk	8	8	10	46:45	24
8.	Prakšice	7	10	9	37:39	24
9.	Nedachlebice	10	4	12	40:42	24
10.	Jalubí	9	6	11	40:47	24
11.	Hovorany	8	7	11	34:48	23
12.	Bzenec	8	7	11	41:61	23
13.	Střílky	4	13	9	28:35	21
14.	Mutěnice	7	6	13	35:53	20
Postup: Mikulčice		Sestup: Mutěnice				

Župní přebor dorostu 1993/94

1.	Brumov	22	2	4	85:20	46
2.	Slavičín	19	3	6	64:27	41
3.	Hluk	14	10	4	39:20	36
4.	Hulín	13	5	10	47:37	31
5.	Veselí n/M.	13	3	12	48:41	29
6.	Kroměříž	10	7	11	33:30	27
7.	Morkovice	10	7	11	43:50	27
8.	Tomis Vsetín	10	6	12	41:60	26
9.	Mutěnice	9	7	12	43:46	25
10.	Holešov	9	7	12	50:57	25
11.	Slušovice	10	5	13	43:50	25
12.	Dolní Němčí	9	6	13	46:61	24
13.	Kvasice	8	8	12	21:37	24
14.	Bojkovice	7	4	17	28:56	18
15.	Malenovice	5	4	19	25:64	14
Postup: Brumov		Sestup: Bojkovice a Malenovice				

Župní přebor starších žáků 1993/94

1.	Zbrojovka Vsetín	18	3	1	47:11	39
2.	Hodonín	17	2	3	53:16	36
3.	Kroměříž	12	5	5	53:21	29
4.	Hulín	12	2	8	47:26	26
5.	Uh. Brod	9	4	9	34:20	22
6.	Vik. Otrokovice	9	4	9	41:39	22
7.	J. Otrokovice	8	5	9	26:20	21
8.	Bystřice p/H.	9	3	10	27:32	21
9.	St. Vsetín	5	8	9	23:33	18
10.	Slavičín	5	6	11	31:45	16
11.	Hluk	3	3	16	22:70	9
12.	Dubňany	2	1	19	11:81	5
Postup: Zbrojovka Vsetín		Sestup: Hluk a Dubňany				

Župní přebor mladších žáků 1993/94

1.	J. Otrokovice	18	3	1	123:16	39
2.	Hodonín	18	3	1	78:9	19
3.	Zbrojovka Vsetín	16	1	5	69:23	33
4.	Hulín	13	1	8	47:48	27
5.	Bystřice p/H.	11	3	8	41:38	25
6.	Slavičín	9	5	8	44:38	23
7.	Uh. Brod	9	3	10	42:30	21
8.	Vik. Otrokovice	7	6	9	32:56	20
9.	Hluk	5	2	15	34:71	12
10.	Kroměříž	3	4	15	28:71	10
11.	St. Vsetín	3	3	16	18:68	9
12.	Dubňany	2	2	18	13:101	6

I. A třída sk.B - SR 1991/92

1.	Morkovice	26	18	4	4	60:29	40
2.	Bojkovice	26	15	3	8	57:39	33
3.	Hovorany	26	12	6	8	48:43	30
4.	Mutěnice	26	12	4	10	47:44	28
5.	Bzenec	26	10	7	9	43:40	27
6.	Moravský Písek	26	10	5	11	47:51	25
7.	Hluk	26	12	6	8	54:45	24
8.	Mikulčice	26	8	7	11	31:33	23
9.	Prakšice	26	8	7	11	33:39	23
10.	Nedachlebice	26	8	7	11	27:33	23
11.	Uh. Hradiště B	26	4	14	8	20:34	22
12.	Uh.Ostroh	26	6	8	12	42:53	20
13.	O.N.Ves	26	8	4	14	49:60	20
14.	Dolní Bojanovice	26	7	6	13	31:46	20

Župní přebor dorostu 1991/92

1.	Veselí n/M.	26	20	2	4	98:29	42
2.	Hulín	26	16	3	7	68:36	35
3.	Brumov	26	15	4	7	66:44	34
4.	Kroměříž	26	15	2	9	63:51	32
5.	M.Otrokovice	26	12	5	9	40:23	29
6.	Morkovice	26	12	5	9	56:45	29
7.	Hluk	26	11	6	9	54:43	28
8.	MOVA Bratislava	26	11	4	11	49:62	26
9.	Dolní Němčí	26	11	3	12	49:49	25
10.	MEZ Vsetín	26	10	5	11	45:49	25
11.	Šardice	26	9	4	13	45:78	22
12.	Holešov	26	7	3	16	47:72	17
13.	Bojkovice	26	4	5	17	43:93	13
14.	Štítná	26	2	3	21	34:83	7

Postup: Veselí n/M.

Sestup: Štítná, ze soutěže odstupují Šardice

Župní přebor skupina C - starší žáci 1991/92

1.	Hluk	22	17	5	0	52:9	39
2.	Dolní Němčí	22	14	7	1	54:16	35
3.	Vracov	22	12	2	8	41:34	26
4.	Velká nad Vel.	22	11	4	7	32:28	26
5.	Uh. Ostroh	22	10	5	7	44:22	25
6.	Bzenec	22	10	4	8	54:33	24
7.	Strážnice	22	10	4	8	48:37	24
8.	Újezdec	22	8	4	10	37:37	20
9.	Mutěnice	22	6	6	10	27:44	18
10.	Hodonín	22	5	3	14	28:68	13
11.	Vnorovy	22	2	3	17	26:65	7
12.	Dubňany	22	2	3	17	19:69	7

Župní soutěž – skupina C starší žáci 1991/92

1.	Dolní Němčí	22	18	2	2	109:16	38
2.	Hluk	22	18	0	4	71:32	36
3.	Hodonín	22	14	2	6	55:23	30
4.	Újezdec	22	12	2	8	69:49	26
5.	Velká n/v.	22	10	4	8	45:32	24
6.	Mutěnice	22	10	4	8	39:35	24
7.	Strážnice	22	11	1	10	54:43	23
8.	Vnorovy	22	9	2	11	35:64	20
9.	Dubňany	22	8	2	12	42:40	18
10.	Vracov	22	6	2	15	17:63	12
11.	Uh. Ostroh	22	2	4	16	13:68	8
12.	Bzenec	22	2	1	19	12:96	5

Postupuje: Dolní Němčí

Antonín Zlínský

KRONIKA FOTBALU A TĚLOVÝCHOVY V HLUKU

© Vydává Antonín Zlínský
ve spolupráci s T.J. Spartak Hluk

Ludvík Kadlček - LK print

Náklad 500 výtisků.
Vydání první.

© 2006